ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ

Ετος Ἱδρύσεως 1964 — Τρίτη Περίοδος — Ἀπρίλιος - Μάϊος - Ἰούνιος 1988 — Ἀριθμός Τεύχους 7-8-9

Χριστός Ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας...

ΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΗΣ ΟΜΟΓΕΝΕΙΑΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ

5 CRAVEN HILL, LONDON, W2 TELEPHONE: 01-723 4787

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΗΡΥΞ

Ἔτος Ἱδρύσεως 1964
Τρίτη Περίοδος
Ἀριθμός Τεύχους 7-8-9

Ἀπρίλιος-Μάϊος-Ἰούνιος 1989

Ετήσια Συνδρομή £10

Διευθύνεται ἀπό
Συντακτική Ἐπιτροπή

5 CRAVEN HILL,
LONDON W2
TEL: 01-723 4787

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελίδα

ORTHODOX HERALD

OFFICIAL PUBLICATION OF THE ARCHDIOCESE OF THYATEIRA AND GREAT BRITAIN

5, Craven Hill, London W2 Telephone: 01-723 4787

First Published 1964 Third Period April-May-June 1989 No. 7-8-9

Ἡ Α. Μακαριότης ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Νέας Ἰουστινιανῆς καί πάσης Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομος, ὁ ὁποῖος ἐπεσκέφθη καί εὐλόγησε τήν Ὁμογένεια τῆς Μ. Βρετανίας, 5 Μαΐου - 23 Μαΐου 1989.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ
ΕΠΙ ΤΩ ΠΑΣΧΑ

Ἀριθμ. **Πρωτ. 196**
Γραφ. 27

† ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ,
ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΧΑΡΙΝ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΝ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΝΔΟΞΩΣ ΑΝΑΣΤΑΝΤΟΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἐφθάσαμεν καί πάλιν, μέ τήν χάριν τοῦ Πανοικτίρμονος Θεοῦ, εἰς τό Πάσχα τῆς σωτηρίας ἡμῶν, τήν ἑορτήν τῶν ἑορτῶν καί τήν πανήγυριν τῶν πανηγύρεων. Διανύσαντες τήν μακράν καί ἐπίπονον περίοδον τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς· καθαρθέντες τάς αἰσθήσεις διά τῆς θεοσδότου νηστείας· διελθόντες διά τῆς στενῆς πύλης τοῦ Σταυροῦ, διά τῆς ὁποίας πρῶτος διῆλθεν ὁ ἀρχηγός τῆς σωτηρίας ἡμῶν· προσκυνήσαντες τό τίμιον ἑκούσιον πάθος Του καί τήν ζωοποιόν τριήμερον ταφήν Του· γευόμεθα ἤδη τῆς πλουσίας Τραπέζης τῆς Θείας Βασιλείας, Βασιλείας ἀγάπης, συγγνώμης καί εἰρήνης. Βασιλείας ἀνεσπέρου φωτός.

Ἐν μέσῳ τῆς λαμπρᾶς ταύτης πανηγύρεως ἅπαντες οἱ κατά τήν οἰκουμένην πιστοί ἀνταλλάσσομεν τόν ἀσπασμόν τῆς ἀγάπης, συγχωροῦντες τῇ Ἀναστάσει πάντα τά πρός ἀλλήλους πταίσματα, καί ἀντλοῦντες δύναμιν, πίστιν καί αἰσιοδοξίαν ἐκ τῆς νίκης τῆς ζωῆς ἐπί τοῦ θανάτου, τῆς ἀγάπης ἐπί τοῦ μίσους, τοῦ φωτός ἐπί τοῦ σκότους.

Ὄντως, ἀδελφοί ἀγαπητοί καί τέκνα περιπόθητα, ὄντως σήμερον «τά πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καί γῆ καί τά καταχθόνια». Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου οὐδέν σημεῖον τῆς κτίσεως ἀφῆκε σκοτεινόν. Ἔλαμψε δι' αὐτῆς «φῶς ἐν χώρᾳ καί σκιᾷ θανάτου». Δέν ἔχει πλέον θέσιν εἰς τήν ζωήν μας ἡ ἀπελπισία καί ἡ ἀπόγνωσις. Ὅσον σκοτεινά καί ἄν ἐμφανίζωνται τά πράγματα· ὅσον ἀπειλητικά καί ἄν φαίνωνται τά ἀδιέξοδα εἰς τήν ζωήν μας· ὑπάρχει φῶς, φῶς εἰς τό τέλος τῆς Ἱστορίας, εἰς τήν τελικήν ἔκβασιν τῶν πραγμάτων.

Μήνυμα, λοιπόν, αἰσιοδοξίας εἶναι τό πρῶτον μήνυμα πού φέρει ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου πρός πάντα ἄνθρωπον. Μήνυμα, τοῦ ὁποίου τόσην ἀνάγκην ἔχει ὁ ἄνθρωπος κάθε ἐποχῆς, καί μάλιστα ὁ ἄνθρωπος τῶν ἡμερῶν μας, ὁ ὁποῖος ἀρχίζει πλέον νά διαπιστώνῃ κατά τρόπον τραγικόν τό ἀδιέξοδον, εἰς τό ὁποῖον τόν ἔχει ὁδηγήσει ἡ αὐτονόμησίς του ἔναντι τοῦ Θεοῦ, ἡ προσδοκία ὅτι διά τῆς τεχνικῆς καί τῆς ἐπιστήμης θά ἐδημιούργει παραδείσους.

Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου μαρτυρεῖ κατά τρόπον πανηγυρικόν περί τῆς δυνάμεως τοῦ θεοῦ νά ἐξάγῃ ἐκ τῶν ἀδιεξόδων φῶς καί ἐκ τῶν τάφων ζωήν αἰώνιον. Ὁ ἀναστάς Κύριος ἵσταται ἐν τῷ μέσῳ τῆς Ἱστορίας ὡς ἡ πλέον πειστική μαρτυρία περί τοῦ ὅτι τίποτε δέν εἶναι ἀδύνατον εἰς τόν Θεόν, καί ὅτι ἀρκεῖ εἰς τόν ἄνθρωπον νά εἶναι ἡνωμένος μετά τοῦ Θεοῦ, διά νά κατορθώσῃ τό ἀκατόρθωτον.

Ἀλλ' ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου δέν φέρει μόνον τό μήνυμα τῆς παντοδυναμίας τοῦ Θεοῦ, ἀλλά καί τῆς χάριτός Του. Ὁ εὐαγγελιστής τῆς Ἀναστασίμου Θείας Λειτουργίας, ὁ ὁποῖος συμβαίνει νά εἶναι καί ὁ Εὐαγγελιστής τῆς ἀγάπης, τονίζει εἰς τήν εὐαγγελικήν περικοπήν τῆς μεγάλης αὐτῆς ἡμέρας ὅτι «ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν καί χάριν ἀντί χάριτος», καί ὅτι, ἐνῷ ὁ Νόμος ἐδόθη διά τοῦ Μωϋσέως, «ἡ χάρις καί ἡ ἀλήθεια διά τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο».

Χάρις εἶναι ὅ,τι μᾶς δίδει κανείς, χωρίς νά μᾶς τό ὀφείλῃ· εἶναι ἐλευθέρα δωρεά ἀγάπης. Χάρις εἶναι ὅ,τι παραβλέπει τήν ἀναξιότητά μας καί προσφέρεται εἰς πεῖσμά της. Χάρις εἶναι ὅ,τι ὑπερβαίνει τόν νόμον, χωρίς νά τόν καταργῇ. Χάρις εἶναι ὁ ἀπαραίτητος συνοδός τῆς ἀληθείας, χωρίς τόν ὁποῖον ἡ ἀλήθεια μετατρέπεται εἰς τύραννον καί εἰς λογικόν σχῆμα. Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ εἶναι αὐτό τοῦτο τό πρόσωπον τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ, τό Ὁποῖον μᾶς προσφέρεται ὡς «ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καί Πατρός», καί βιοῦται ὡς «ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος», δηλαδή ὡς γεγονός ἐκκλησιαστικόν, ὡς κοινωνία ἀγάπης καί ὄχι ὡς ἀτομικόν κτῆμα.

Τοιάτης, λοιπόν, χάριτος μέτοχοι καί ἐκφρασταί εἴμεθα πάντες ὅσοι ἀναφωνοῦμεν «ἐν ἑνί στόματι καί μιᾷ καρδίᾳ» τό «Χριστός Ἀνέστη» κατά τήν νύκτα ταύτην. Τό φῶς τῶν λαμπάδων μας γεμίζει τάς καρδίας μας ἀπό αἰσιοδοξίαν καί χάριν, χάριν πλουσίαν καί ἀπροϋπόθετον πρός πάντα ἄνθρωπον. Χάριν ἀντί χάριτος παρέχοντες εἰς ἀλλήλους κατά τό μέτρον τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ «ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ», ἄς δοξολογήσωμεν ἐν ὕμνοις καί ᾠδαῖς πνευματικαῖς τόν Ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, διακηρύττοντες πανταχοῦ ὅτι «ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος»!

Τό μήνυμα τοῦτο τῆς χάριτος, τοῦ φωτός καί τῆς ἐλπίδος ἀποστέλλοντες ἐκ τῆς πρώτης ταύτης τῶν Ὀρθοδόξων Καθέδρεας πρός πάντας, ἀσπαζόμεθα φιλήματι ἑορτίῳ τούς Μακαριωτάτους καί Ἱερωτάτους Προκαθημένους τῶν Ἁγιωτάτων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, καί πᾶσαν τήν σεβασμίαν Ἱεραρχίαν τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἀποστολικοῦ καί Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καί τῆς καθόλου Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, εὐλογοῦμεν σύμπαντα τόν εὐαγῆ κλῆρον καί τόν τόν πιστόν λαόν, ἀπευθύνομεν δέ ἐγκάρδιον ἀναστάσιμον χαιρετισμόν πρός τούς ἀρχηγούς τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν καί Ὁμολογιῶν, μετά τῶν ὁποίων ἐν διαλόγῳ ἀγάπης καί ἀληθείας διατελοῦμεν, εὐχόμενοι πρός πάντας πλουσίαν τήν εὐλογίνα καί χάριν τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου ἐπ' ἀγαθῷ καί σωτηρίᾳ τοῦ κόσμου παντός.

Χριστός Ἀνέστη, ἀδελφοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ!

Ἅγιον Πάσχα 1989
Ὁ Κωνσταντινουπόλεως
διάπυρος πρός Θεόν εὐχέτης πάντων ὑμῶν.

Ἀναγνωσθήτω ἐπ' ἐκκλησίας κατά τήν Θείαν Λειτουργίαν τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἁγίου Πάσχα, μετά τό ἱερόν Εὐαγγέλιον.

ΠΑΣΧΑΛΙΝΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ ΚΑΙ Μ. ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ κ.κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

Ἀπό τή συνεστίαση τῶν Μανδριτῶν Ἀγγλίας, Ἀπρίλιος 1989.

Ἀγαπητοί μας ἀδελφοί,

«Ἔρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνή ἀπαγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς ὅτι ἑώρακε τόν Κύριον, καί ταῦτα εἶπεν αὐτῇ». (Ἰωάννης Κεφ. Κ. 18).

Γιορτάζουμε καί φέτος οἱ Χριστιανοί τό κοσμοϊστορικό γεγονός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Θά τρέξουμε στίς Ἐκκλησίες μας γιά νά παρακολουθήσουμε τίς Κατανυχτικές Ἱερές Ἀκολουθίες πού ἐξυμνοῦν τό Πάθος τοῦ Θεανθρώπου. Πανηγυρικά καί μέ ἱεροπρέπεια θά ψάλλουμε τούς θαυμάσιους Ὕμνους πού περιγράφουν τά γεγονότα τῶν τελευταίων ἡμερῶν τῆς Ἐπίγειας ζωῆς τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καί τοῦ Ἀνθρώπου. Ἰδιαίτερα ὅμως θά ἀκροασθῶμεν τῶν Ἱερῶν Ἀναγνωσμάτων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, τά ὁποῖα εὐκρινῶς προτυπώνουν τό Πάθος καί τήν Ἀνάστασή του. Οἱ ἱεροί Συγγραφεῖς ἐπίσης τῆς Καινῆς Διαθήκης, μέ δύναμη καί πειστικότητα, μᾶς μεταφέρουν νοερά εἰς τήν Ἱερουσαλήμ ὅπου ἐκτυλίχθηκε ἡ τραγωδία τῆς Θεοκτονίας. Ἐσταυρώθηκε ὁ Ἀθῶος. Ἐπιβλήθηκε πρός στιγμήν ἡ τυφλή δύναμη καί ἡ κακία. Ὁ Χριστός καταδικάστηκε σάν κακοῦργος καί ἀπέθανε μεταξύ δύο ληστῶν καί ὑπό τήν χλεύη τοῦ ἀχαρίστου Λαοῦ τοῦ Ἰσραήλ.

Τό γεγονός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ οὐδέποτε ἔπαυσε νά ἀπασχολεῖ καί νά συγκινεῖ τούς ἀνθρώπους. Οὔτε ὁ Χρόνος, οὔτε ἡ ἀπόσταση, οὔτε οἱ Κοινωνικές ἀλλαγές πού παρατηροῦνται καθημερινά εἰς τόν Κόσμο καί τά Ἔθνη, μπόρεσαν νά ἀμαυρώσουν ἤ νά μειώσουν τήν ἀξία καί τή σπουδαιότητα, - γιά τήν πρόοδο καί τό μέλλον τοῦ ἀνθρωπίνου Γένους, - τοῦ ὑπερκοσμίου γεγονότος τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ. Παραμένει πάντα ἡ Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου ἡ *«Ἑορτή τῶν Ἑορτῶν καί Πανήγυρις Πανηγύρεων»*, ἡ ὁποία γεμίζει τή ζωή μας χαρά καί τήν ἱερήν ἐλπίδα σέ Κεῖνον ὁ ὁποῖος *«Σαρκί ὑπνώσας ὡς θνητός, ὁ Βασιλεύς καί Κύριος, τριήμερος ἐξανέστης Ἀδάμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς καί καταργήσας θάνατον. Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας τοῦ κόσμου σωτήριον».* Τά Πάθη τοῦ Χριστοῦ, οἱ ἐμπτυσμοί καί οἱ μάστιγες, οἱ χλευασμοί τοῦ ὄχλου καί τῶν Ρωμαίων Στρατιωτῶν καί τῶν Ἀρχόντων τοῦ Ἰουδαϊκοῦ Λαοῦ. Ἡ καταδίκη Του σέ θάνατον καί ἡ σταυρική θυσία Του πάνω στό Γολγοθᾶ ἐπισφραγίσθηκαν μέ τήν ταφήν του εἰς τό καινόν μνημεῖο τοῦ Ἰωσήφ ἀπό τήν Ἀριμαθαία. *«Οὗτος προσελθών τῷ Πιλάτῳ ᾐτήσατο τό σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καί καθελών αὐτό ἐνετύλιξε σινδόνι καί ἔθηκεν αὐ. ὁ ἐν μνήματι λαξευτῷ, οὗ οὐκ ἦν οὐδείς οὐδέπω κείμενος».* (Λουκᾶς Κεφ. ΚΓ. 52). *«Καί προσεκύλισε λίθον ἐπί τήν πέτραν τοῦ μνημείου, ἡ δέ Μαρία ἡ Μαγδαληνή καί Μαρία Ἰωσῆ ἐθεώρουν ποῦ τίθεται».* (Μάρκος Κεφ. ΙΕ. 47).

Τά συνταρκτικά ἐκεῖνα γεγονότα πού ἀναστάτωσαν τήν Ἁγία Πόλη τίς μέρες ἐκεῖνες διερμηνεύτηκαν καί διαφωτίστηκαν μέ τήν Ἀνάσταση τοῦ παθόντος Χριστοῦ. Τό μήνυμα ὅτι ὁ Χριστός ἀνέστη ἔγινε ἡ ἱερή σημαία τῶν μαθητῶν καί τῶν φίλων του, οἱ ὁποῖοι γιά δυό χιλιάδες τώρα χρόνια τό διαλαλοῦν καί τό κηρύσσουν ἀδιάκοπα ἀνά τά πέρατα τῆς Οἰκουμένης.

Ἰδιαίτερα ὅμως τό φυλάττουμε εἰς τά τρίσβαθα τῆς ψυχῆς μας σάν τόν πιό ἱερό θησαυρό καί τό πιό ἀνεκτίμητο κόσμημά μας.

Ὁ ἄγγελος τῆς Ἀναστάσεως διαβεβαίωσε τίς μυροφόρες καί τούς ἀναπτέρωσε τίς ἐλπίδες λέγοντάς τους *«μή ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τόν Ναζαρηνόν τόν Ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν».* (Μάρκος Κεφ. ΙΣΤ, 6). Καί ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ ἔγινε τό ἔναυσμα, ἀποτέλεσε τήν ἀρχή, ἐπύρωσε τίς καρδιές, ἐγέμισε μέ ιερές καί ἀκαταίσχυντες ἐλπίδες τούς φοβισμένους φίλους καί μαθητές Του. Ἔτσι ἀνέλαβαν τό μεγάλο καί μοναδικό ἔργο νά διακηρύξουν τά Εὐαγγέλια τῆς ἐλπίδος, τῆς πίστεως καί ἐμπιστοσύνης εἰς τόν Χριστόν, ὁ ὁποῖος *«ἐγένετο ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δέ σταυροῦ».* Μέ τήν ἐνανθρώπηση καί τή θυσία καί ταπείνωση τοῦ μονογενῆ Υἱοῦ Του ἔδωσε ὁ Θεός δείγματα ἁπτά, χειροπιαστά, αἰώνια, τῆς ἀγάπης καί φροντίδος του πρός τόν ἄνθρωπο. Γιαυτό ὁ Θεῖος Παῦλος μέ ἱερήν ἐγκαύχηση καί συγκίνηση διακηρύσσει: *«Συνίστησιν δέ τήν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός, ὅτι ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστός ὑπέρ ἡμῶν ἀπέθανε.»* (Ρωμ. Κεφ. Ε.8).

Τό γεγονός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου παραμένει πάντα πηγή ἐμπνεύσεως καί παρηγορίας γιά κάθε ἄνθρωπο, ἰδιαίτερα γιά κείνους πού ἐναποθέτουν τή ζωή τους στό Νεκραναστημένο Χριστό. Κάθε φορά λοιπόν πού γιορτάζουμε τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου ἀνανεωνόμαστε. Φωτίζεται καί πλουτίζεται ἡ ζωή μας. Ὀμορφαίνει καί ἀποκτάει νέες διαστάσεις καί βαθύτερο περιεχόμενο. Συνταυτιζόμαστε μέ τόν Ἰησοῦν Χριστό, εἰς τό ὄνομα τοῦ ὁποίου βαφτιζόμαστε, ζοῦμε καί ἀποθνήσκουμε. *«Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διά τοῦ Βαπτίσματος εἰς τόν θάνατον, ἵνα ὥσπερ ἠγέρθη Χριστός ἐκ νεκρῶν διά τῆς δόξης τοῦ πατρός, οὕτω καί ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν».* (Ρωμαίους Κεφ. ΣΤ. 4).

Ἰδιαίτερα, ἀγαπητοί ἀδελφοί, ἐμεῖς οἱ Ἑλληνορθόδοξοι Χριστιανοί πού ζοῦμε στή Μεγάλη Βρετανία, μακριά ἀπό τή Γενέτειρά μας, καί ἀποτελοῦμε τό Πλήρωμα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Θυατείρων καί Μ. Βρετανίας, αἰσθανόμαστε βαθύτατη χαρά καί ἀνακούφιση ἀπό τή Γιορτή τῶν Παθῶν καί τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Γιαυτό τρέχουμε στίς Ἐκκλησίες μας γιά νά προσευχηθοῦμε καί νά δοξάσουμε τόν Θεάνθρωπο Χριστό *«ὅς ἐστι πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν».* Ἡ φιλανθρωπία καί ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ ἀποκαλύφθηκε διάπλατα μέ τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, ὅπως μᾶς διδάσκει ὁ Θεῖος Παῦλος: *«Τό μυστήριον τό ἀποκεκρυμμένον ἀπό τῶν αἰώνων καί ἀπό τῶν γενεῶν, νυνί δέ ἐφανερώθη τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, οἷς ἠθέλησεν ὁ Θεός γνωρίσαι τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου τούτου ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅς ἐστι Χριστός ἐν ἡμῖν, ἡ ἐλπίς τῆς δόξης».* (Κολασ. Κεφ. Α. 26-27). Ἀπό τοῦτο τό σεβάσμιο καί θεϊκό ὄνομα οἱ Χριστιανοί ἀντλοῦμε τή δύναμη καί τή σωτηρία μας. Ἐλπίζουμε σέ Θεό ζωντανόν, εἰς τόν ὁποῖο οἱ πιστοί ἐναποθέτουμε, μέ ἐμπιστοσύνη, τή ζωή, τήν οἰκογένεια, τά παιδιά, τήν Ἐκκλησία καί τό μέλλον μας.

Ἡ δύναμη τῆς Ἀναστάσεως ἀναθερμαίνει τήν πίστη μας εἰς τήν πρόνοια καί τήν ἀγάπη τοῦ Μεγάλου Θεοῦ καί Σωτῆρα μας Ἰησοῦ, ὁ ὁποῖος ἔγινε *«πρωτότοκος τῶν νεκρῶν καί ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ κοιλίας Ἅδου καί παρέχει τό μέγα του ἔλεος».* Γιαυτό ἄς γιορτάσουμε τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου *«ψυχαῖς καθαραῖς καί ἀρρυπώτοις χείλεσιν».* Νά μεταλάβουμε ἀπό τό φῶς τῆς Ἀναστάσεως γιά νά καθαριστεῖ ἡ ψυχή μας. Νά διαφωτιστεῖ ἡ ὕπαρξή μας. Νά ἀποδιώξουμε τίς κακίες ἀπό μέσα μας καί γύρω μας, ὥστε ἀνανεωμένοι καί ἀνασυγκροτημένοι νά συνεχίσουμε μέ ἐλπίδα τή ζωή μας μέσα στούς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψη τό πνεῦμα καί τό γράμμα τῆς Ἀναστάσεως νά πλησιάσουμε πιό κοντά στήν Ἐκκλησία μας. Νά συνδεθοῦμε πιό πολύ μέ τίς Κοινότητες καί τά Σχολεῖα μας. Νά ἐμβαθύνουμε καλύτερα στή θεία Λατρεία τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας. Ἰδιαίτερα ἀπευθυνόμαστε πρός τή Νεολαία καί τούς μορφωμένους Ὁμογενεῖς μας, τούς Ἄρχοντες τῶν Ἱδρυμάτων μας καί τόν Εὐσεβῆ Λαό μας, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ τό Πλήρωμα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Θυατείρων καί Μ. Βρετανίας. Ὅλους σᾶς καλοῦμε σέ πραγματική περισυλλογή καί ἑνότητα εἰρήνης καί ἀγάπης τῶν ψυχῶν καί τῶν σκέψεών μας. Ὅλοι μας καλούμαστε σέ πνευματικό συναγερμό καί σταυροφορία ἀγάπης, ἀλλά καί εὐθύνης μπροστά στό Λαό μας καί τό μέλλον μας εἰς τή Χώρα τῆς Παροικίας μας.

Ὁ Σταυρός καί ἡ Ἀνάσταση συμπορεύονται καί ἀγκαλιάζουν τόν Ἄνθρωπο, κάθε ἄνθρωπο. Γιαυτό καί μεῖς ἄς ἐναποθέσουμε τή ζωή μας ὑπό τή ζωντανή καί ἱερή σκιά τοῦ Ζωηφόρου Σταυροῦ γιά νά γίνουμε ἐπίσης Κοινωνοί τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας. Οἱ σκέψεις καί τά ἔργα μας καί ὅλη ἡ βιοτή μας πρέπει νά διαποτίζονται ἀπό τό νόημα καί τό μήνυμα τῶν Ἁγίων Ἡμερῶν πού γιορτάζουμε. Ἡ προστασία καί διαφύλαξη τῶν χαρακτηριστικῶν μας· ἡ ποικιλότροπη συμμετοχή καί συμπαραστασή μας εἰς τό ἔργον τοῦ πνευματικοῦ ἀνεφοδιασμοῦ τοῦ πιστοῦ Λαοῦ μας καί ἰδιαίτερα τῶν παιδιῶν: Ἡ ἀγάπη, ἡ ἀλληλεγγύη καί κατανόηση πού πρέπει νά πρυτανεύουν στίς πράξεις μας. Ἡ ἑτοιμότητα καί τό ἐνδιαφέρον μέ τά ὁποῖα θά πρέπει νά ὑποστηρίζουμε τήν Ἐκκλησία μας. Ἡ πρόνοια καί ἡ ἀμέριστη φροντίδα γιά τήν ἐξασφάλιση χώρων λατρείας καί παιδείας καί ἀναψυχῆς καί κατηχήσεως τῶν Νέων μας. Ἡ προγραμματισμένη καί παραδειγματική συμμετοχή μας εἰς τά κοινά. Ἡ ἐπιστράτευση νέων γιά νά γίνουν κληρικοί καί δάσκαλοι στούς Ναούς καί τά σχολεῖα μας. Ἡ ἐγρήγορση ὅλων μας γιά τά ποικίλα προβλήματα τῆς Ὁμογένειάς μας. Ἡ διαφώτιση καί ἡ προστασία τῆς οἰκογένειας καί ὁ σεβασμός τοῦ θεσμοῦ της ἀπό ὅλους μας. Ἡ οἰκονομική περισυλλογή καί ἡ κατάλληλη χρήση τῶν ἀγαθῶν μας γιά τό καλό τῶν παιδιῶν μας. Ἡ συνεχής καί

ἀδιάλειπτη προσευχή μας γιά τή διαφύλαξη καί ἐνίσχυση τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου. Γιά τήν εἰρήνη καί εὐτυχία τοῦ Βρετανικοῦ Λαοῦ καί τῶν Ἀρχόντων του. Ἡ ἀνύσταχτη προσευχή καί σκέψη μας γιά τήν πρόοδο τῆς Ἑλλάδος καί τῆς Κύπρου καί γιά τούς ἐκεῖ ἀδελφούς μας, Ἄρχοντες καί Λαό. Ὅλα αὐτά ἀπορρέουν ἀπό τό πνεῦμα τῆς Ἀναστάσεως, τήν ὁποία μέ τόση λαμπρότητα καί χαρά γιορτάζουμε ἰδιαίτερα ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί, κάθε χρόνο.

Ὡς Ἀρχιεπίσκοπος καί Ποιμενάρχης σας προσεύχομαι γιά τήν οἰκογενειακή σας εὐτυχία καί πρόοδο. Νυχθημερόν σᾶς σκέφτομαι ὅλους, μικρούς καί μεγάλους. Εἰς τό Ἱερό Θυσιαστήριο ἀναπέμπω εὐχές εἰς τόν Νεκραναστημένο Χριστό γιά νά σᾶς καθοδηγεῖ καί νά σᾶς ἐνισχύει. Τό φῶς τῆς Ἀναστάσεώς Του νά καταυγάζει τίς σκέψεις καί νά κατευθύνει τά διαβήματά σας εἰς τόν δρόμο τοῦ Ευαγγελίου. Μέ τή ζωή καί τά ἔργα σας νά διαλαλεῖτε καί νά δοξάζετε τήν Ἀνάστασή Του καί τήν ἀφειδώλευτη ἀγάπη Του γιά τόν ἄνθρωπο. Τό φῶς τῆς θεότητος καί τῆς χαρᾶς τῆς Ἀναστάσεως νά μένει ἄσβεστο μέσα στή ζωή σας. Ἔτσι θά ἔχετε τήν εὐλογία καί τή χάρη τῶν Μαθητῶν Του, οἱ ὁποῖοι, συνεπαρμένοι ἀπό τοῦτο τό Γεγονός, ἔγιναν νέοι ἄνθρωποι, ἅγιοι καί ἀγγελιαφόροι τοῦ Εὐαγγελίου τῆς Ἀναστάσεως καί τῆς αἰώνιας ζωῆς. Πυρωμένοι ἀπό τήν ἀγάπη πρός τό Νεκραναστημένο Χριστό ἀνέλαβαν νά κηρύξουν τόν Θεῖο Λόγο καί νά πληροφορήσουν τούς Λαούς τῆς Γῆς ὅτι *«ὁ Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας καί τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωήν χαρισάμενος»*. Αὐτοῦ ἡ δόξα καί τό ἄπειρον ἔλεος εἰς τούς αἰῶνας. Ἀμήν.

Πάσχα 1989

ΣΗΜΕΙΩΣΗ:
Νά ἀναγνωσθεῖ ἐπ' Ἐκκλησίας
την Μ. Παρασκευή ἤ τήν νύκτα
τῆς Ἀναστάσεως.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Θυατείρων καί
Μεγάλης Βρετανίας Γρηγόριος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΠΡΟΕΔΡΩΝ ΚΑΙ ΕΚΠΡΟΣΩΠΩΝ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ ΥΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΟΠΟΥ ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ κ.κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

Κυριακή 16η Ἀπριλίου 1989 Ὥρα 4.00 - 9.00 μ.μ.
ΚΡΥΠΤΗ ΤΟΥ ΚΑΘΕΔΡΙΚΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Μέ αἰσθήματα ἰδιαίτερης χαρᾶς σᾶς καλωσορίζω στή σημερινή συγκέντρωση. Ἐκφράζω τήν ἱκανοποίησή μου καί τίς θερμές μου εὐχαριστίες γιά τήν πρόθυμη ἀνταπόκρισή σας νά διαθέσετε τόν ἐπιπρόσθετο τοῦτο χρόνο γιά τήν Συνεδρία αὐτή μέ σκοπό, ὡς ἀνέφερα καί στήν πρόσκλησή μου, νά ἀνταλλάξουμε σκέψεις γύρω ἀπό τή ζωή καί τά προβλήματα τῆς Ἐκκλησίας μας στή Μ. Βρετανία.

Ἐκτίμηση γιά τήν παρουσία ἀντιπροσώπων ἀπό ἀπομεμακρυσμένες Κοινότητες

Κάνω ἰδιαίτερη μνεία ἐκείνων τῶν Προέδρων καί Ἀντιπροσώπων τῶν Κοινοτήτων μας πού βρίσκονται μακριά ἀπό τό Λονδῖνο. Μερικοί ἀπό σᾶς ἔχετε ταξιδέψει ἑκατοντάδες μίλια γιά νά γίνετε Κοινωνοί τῆς συζητήσεως, ἀλλά καί νά μᾶς ἐμπλουτίσετε μέ τίς δικές σας ἰδιαίτερες σκέψεις, ἐμπειρίες καί εἰσηγήσεις. Μέ τήν προσωπική συμμετοχή σας μάλιστα θά συμβάλετε ὥστε τά πορίσματα καί οἱ ἀποφάσεις μας νά φέρουν τή σφραγίδα καί τήν ἐπικύρωση μιᾶς ὁλοκληρωμένης οἰκογένειας τῶν Κοινοτικῶν Ἀρχόντων τῶν εὐλογημένων Κοινοτήτων τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Θυατείρων. Ἔτσι καλλιεργεῖται ἡ βαθύτερη ἑνότητα καί ἐνισχύονται οἱ δεσμοί πού συνδέουν ἄρρηκτα ὅλους τούς Ὁμογενεῖς τῆς Μ. Βρετανίας. Ἀποκτοῦμε ἔντονη συνείδηση τῆς Κοινότητας μας.

Εὐχαριστίες πρός τόν Θεοφιλ. Προϊστάμενο καί τό Ἀδελφᾶτο τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Σοφίας

Ευχαριστῶ τόν Προϊστάμενο καί τό Ἀδελφᾶτο τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Σοφίας, τόσο γιά τή σημερινή φιλοξενία τῆς Συνεδριάσεως, ὅσο καί γιά τήν παρόμοια ἀνταπόκρισή τους ὁποτεδήποτε τούς ἔχει ζητηθεῖ νά παραχωρήσουν τήν Κρύπτη τοῦ ναοῦ γιά τίς Κοινοτικές μας συνάξεις, ἀλλά καί γενικώτερα γιά διαλέξεις καί συγκεντρώσεις διαφόρων Ὁμογενειακῶν Σωματείων γιά Ἐκπαιδευτικούς καί Πολιτιστικούς σκοπούς.

Διαδικασία Συνεδριάσεως

Γιά τά θέματα πού θά μᾶς ἀπασχολήσουν σήμερα θά κάμω μιά σύντομη ἀναφορά καί ταυτόχτονα ἀνάλυσή τους ὅπως αὐτά ἀναγράφονται στήν πρόσκληση γιά τή σημερινή Συνεδρία. Μετά θά δοθεῖ ἡ εὐκαιρία σέ ὅλους σας νά ἐκφράσετε τίς δικές σας ἀπόψεις ὥστε νά συμπληρώσουμε, μέ παραδείγματα ἀπό τήν τοπική καί προσωπική μας πεῖρα μιά εἰκόνα, ὅπως αὐτή σκιαγράφεται ἀπό τίς εὐγενεῖς ἐπιτεύξεις καί προσδοκίες τῆς Ὁμογενείας. Ἀκολούθως θά εἰσηγηθοῦμε ἕνα χρονοδιάγραμμα μέσα στό ὁποῖο νά ἐργαστοῦμε ὅλοι ὥστε ἡ παρουσία μας καί ἡ διακονία μας μέσα στά τοπικά ὅρια πού προσδιορίζει ἡ περιφέρεια τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Θυατείρων, νά γίνεται περισσότερο αἰσθητή, ἀποδεκτή καί ὠφέλιμη. Ἔτσι σταδιακά ἡ συμμετοχή τοῦ Λαοῦ μας νά γίνεται πλουσιώτερη καί εὐρύτερη στήν ἐκκλησιαστική καί κοινοτική μας ζωή καί δράση.

Μέ τίς σκέψεις αὐτές ἔρχομαι στή διατύπωση τοῦ πρώτου θέματος τῆς Συνεδριάσεως:

α) ΒΑΘΥΤΕΡΗ ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΚΑΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΛΑΤΡΕΙΑ ΜΑΣ

Ἀδελφοί μας ἐπισκέπτες ἀπό τήν Ἑλλάδα καί τήν Κύπρο, πού κατά καιρούς εἶχαν τήν εὐκαιρία νά ζήσουν ἔστω καί γιά λίγο κοντά στίς Κοινότητές μας, ἤ νά ἐπισκεφθοῦν τούς Ναούς μας τίς Κυριακές καί τίς Γιορτές, μιλοῦν μέ θαυμσμό καί ἐκφράζουν τήν ἐκτίμησή τους γιαυτό πού βλέπουν ἐδῶ. Εἶναι δέ παραδεκτό ὅτι, σέ ἀναλογία, ὁ Ἀπόδημος Ελληνισμος συμμετεχει σε μεγαλυτερο βαθμο και πιό ἐνεργά στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς Κοινότητός του. Ὁ λαός μας εἶναι πιό κοντά στήν Ἐκκλησία του. Ἐκκλησιάζεται καί κοινωνᾶ τακτικότερα καί τό ἐνδιαφέρον του εἶναι μεγαλύτερο καί βαθύτερο.

Εἴμαστε ὅμως ἱκανοποιημένοι ὅτι δέν ὑπάρχουν περιθώρια διευρύνσεως καί ἐμπλουτισμοῦ τῆς σημμετοχῆς αὐτῆς; Εἴμαστε βέβαιοι ὅτι ἐμεῖς, Ἄρχοντες καί Λαός, ἐκάναμε πλήρως καί σωστά τό καθῆκον μας; Ἐκπληρώσαμε τίς ὑποχερώσεις μας; Εἴμαστε μήπως βέβαιοι ὅτι ἡ συμμετοχή τοῦ Λαοῦ μας πέραν τοῦ παραδοσιακοῦ χαρακτῆρα καί τῆς θρησκευτικότητός του ἐμβαθύνει πραγματικά εἰς τά νοήματα τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως καί λατρείας; Δέν χρειάζεται ὁ Λαός μας, καί ἰδιαίτερα ἡ Νεολαία μας μεγαλύτερη, περισσότερη βοήθεια καί καθοδηγία;

Καί ἐπειδή μιλᾶμε γιά τόν Ἀπόδημο Ἑλληνισμό τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου, ὁ ὁποῖος συζεῖ μέ ἑκατομμύρια ἄλλων συνανθρώπων, Χριστιανῶν διαφόρων δογμάτων ἀλλά καί ἀλλοθρήσκων, μπαίνει τό ἐρώτημα:

Εἴμαστε ἄραγε βέβαιοι ὅτι ὁ πνευματικός μας ἐξοπλισμός καί ἡ βιοτή μας εἶναι ἀρκούντως ριζωμένα μέσα μας ὥστε νά πρωτοποροῦμε καί νά ἐξερχόμαστε νικητές στόν ὡραῖο δρόμο πού χαράζει ἡ εὐγενική ἅμιλλα γιά τήν ἐξυπηρέτηση τοῦ κάθε καλοῦ καί εὐγενικοῦ καί ὡραίου ἔργου; Ἀρετές, οἱ ὁποῖες βρίσκονται θεμελιωμένες στή Χριστιανική μας πίστη καί στίς Παραδόσεις τοῦ Γένους μας.

Νά προετοιμάσουμε τούς Νέους

Τώρα βρισκόμαστε ἤδη στά πρόθυρα μιᾶς νέας περιόδου ὅπου ἡ σκυτάλη τῶν Κοινοτικῶν μας πραγμάτων καί φροντίδων σταδιακά παραδίδεται εἰς τά χέρια ἐκείνων πού ἀποτελοῦν τήν δεύτερη καί τρίτη γενεά τῶν Ἀποδήμων. Ἔχουμε ὅμως ἄραγε προγραμματίσει ὥστε ἡ γενεά αὐτή (ὡς ἐπί τό πλεῖστον γεννημένη καί ἀναθρεμμένη ἔξω ἀπό τά Ἐθνικά μας σύνορα καί πέραν ἀπό τόν ἔμφυτο πατριωτισμό καί τήν παραδοσιακή της θρησκευτικότητα) νά ἀποκτήσει καί τό ἐνδιαφέρον καί τήν πεῖρα καί τά ὀργανωτικά προσόντα ὥστε νά ἀναλάβει νά συνεχίσει καί νά ἐπαυξήσει τήν Ἱερή μας αὐτή ἀποστολή, ἀλλά καί νά φτιάξει σωστά τό δικό της μέλλον; Νά παραμείνει δηλαδή πιστή στίς παραδόσεις τοῦ Γένους μας.

Νά ἐνισχύσουμε καί προστατεύσουμε τό Κλῆρο

Καί ἐπειδή ἀκόμη πολλάκις μιλᾶμε γιά τήν ἀνάγκη περισσοτέρων Κληρικῶν Θεολόγων, εἴμαστε πράγματι σέ θέση νά προσφέρουμε πρός τούς ἀνθρώπους αὐτούς, —τούς ὁποίους θά ἀλιεύσουμε ἀπό τά στρώματα τοῦ λαοῦ μας— πλήν τῆς ἀγάπης μας καί τοῦ σεβασμοῦ μας, καί κάποια ὑποφερτή καί ἀξιοπρεπή διαμονή καί συντήρηση γι' αὐτούς καί τήν οἰκογένειά τους; Μήπως σκεφθήκαμε καλά καί ὀρθολογικά πῶς θά ἐπανδρώσουμε τήν Ἐκκλησία μας μέ νέους ὀργανωμένους, μορφωμένους ὑποφερτά Κληρικούς; Ἄς ἀναλύσουμε λοιπόν τά ἐρωτήματα αὐτά καί ἕκαστος ἀπό ἡμᾶς ἄς συμβάλει ὥστε τά ἀποτελέσματα τῆς ἐργασίας μας καί τῆς προσφορᾶς μας νά ἐγγυῶνται μέ θετικότητα τήν ἐπιτυχία γιά τό μέλλον.

Ο Σεβασμιώτατος κ. Γρηγόριος προσφωνεῖ τούς συνέδρους στη σύσκεψη Προέδρων καί ἐκπροσώπων τῶν Κοινοτήτων στήν Κρύπτη τῆς Ἁγίας Σοφίας. Διακρίνονται, μεταξύ ἄλλων, οἱ Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι Κυανέων κ. Χρυσόστομος, Μιλητουπόλεως κ. Τιμόθεος καί Νύσσης κ. Ἐλευθέριος.

β) ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΚΑΙ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ ΤΟΥ ΥΠΑΡΧΟΝΤΟΣ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΥ

Ἱστορική ἀναδρομή

Ποιό εἶναι ὅμως τό ὀργανωτικό σχῆμα κάτω ἀπό τό ὁποῖο εὑρίσκονται δραστηριοποιημένες οἱ Κοινότητες τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς; Σ' αὐτό τό θέμα θά ἤθελα νά εἴμαστε ἐνήμεροι τῆς πρόσφατης ἱστορίας τῆς Ὁμογένειας. Πρίν 40 χρόνια, δηλαδή μέχρι τό 1948, στό Λονδῖνο ὑπῆρχε μόνο ἕνας ναός, τῆς Ἁγίας Σοφίας, μέ ἕνα Μητροπολίτη καί τρεῖς Κληρικούς. Σέ μιά δεκαπενταετία καί συγκεκριμένα μέχρι τό 1965 εἴδαμε τήν Ὁμογένεια νά αὐξάνεται ἀριθμητικά καί τούς Ἱερούς Ναούς νά πολλαπλασιάζονται καί νά καλύπτουν, ἐκτός ἀπό τό Λονδῖνο, καί πολλές ἄλλες πόλεις καί ἀκραῖες περιοχές τῆς Μ. Βρετανίας.

Ἀθηναγόρας Κοκκινάκης

Ὁ ἀείμνηστος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηναγόρας Κοκκινάκης (τόν ὁποῖο ἡ Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ἐξέλεξε ὡς τόν ποιμενάρχη τῆς Μητροπόλεως Θυατείρων τό 1963) ἀμέσως ἐπελήφθη τοῦ σοβαροῦ θέματος τῆς συντάξεως καί τῆς ἐγκρίσεως, ὑπό Κληρικολαϊκῶν Συνεδρίων, Καταστατικοῦ τό ὁποῖο καθορίζει τή λειτουργία τῶν Κοινοτήτων μας. Τοῦτο ἀναφέρεται ὡς τό ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΝΑΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ, ΕΞΑΡΧΙΑΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ, ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΛΙΤΗΣ, πού ἐνεκρίθη ὑπό τῆς Α' Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως τό 1964.

Τοῦ Καταστατικοῦ αὐτοῦ ἐγένοντο μεταγενέστερες μικροτροποποιήσεις καί συμπληρώσεις εἰς τά Κληρικολαϊκά Συνέδρια τοῦ 1965, τοῦ 1968 καί τοῦ 1970, καί ἔλαβε τή γραπτή ἔγκριση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου μέ Πατριαρχικό Γράμμα τόν Ἀπρίλιο τοῦ 1971. (Ἐδῶ πρέπει νά ἀναφέρουμε ὅτι ἡ Ἁγία Σοφία Λονδίνου, ὁ Εὐαγγελισμός τῆς Παναγίας Manchester, ἡ Ἐκκλησία Ἁγίου Νικολάου Liverpool καί οἱ Ἅγιοι Πάντες Λονδίνου εἶχαν δικά τους Καταστατικά. Ἴσως ἡ μελέτη τούτων τῶν Καταστατικῶν θά μᾶς βοηθήσει πολύ στό μέλλον).

ΠΕΡΙΘΩΡΙΑ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΕΩΝ

Τό Καταστατικό τοῦτο ἀποτέλεσε τή βάση τῆς ὀργανωτικῆς λειτουργίας τῶν Κοινοτήτων μας μέχρι σήμερα. Μᾶς χωρίζει ὅμως ἔκτοτε μία εἰκοσιπενταετία καί ὁπωσδήποτε ὑπάρχουν περιθώρια ἀναθεωρήσεων καί συμπληρώσεων ὥστε καί οἱ Κανονισμοί μας νά καλύπτουν καί νά ἐξυπηρετοῦν τίς αὐξημένες ὑποχρεώσεις μας ἀλλά καί νά παρέχουν τή δυνατότητα γιά μία πιό ἐνεργό συμμετοχή τῆς Ὁμογένειας στό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας.

γ) Η ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΚΑΙ ΒΑΘΥΤΕΡΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΜΑΣ

Λέγοντας αὐτά ἐπανέρχομαι εἰς τό ὑπ' ἀριθμόν (2) διατυπωθέν θέμα τῆς Συνεδριάσεώς μας, δηλαδή τήν «καλύτερη καί βαθύτερη ὀργάνωση τῶν Κοινοτήτων μας».

Ἀφοῦ λοιπόν διατυπώσουμε θεωρητικά τούς τρόπους γιά τήν περαιτέρω διεύρυνση καί ἐπάνδρωση τοῦ διοικητικοῦ μας μηχανισμοῦ, θά ἐξαρτηθεῖ ἀπό ἐμᾶς ἡ πρακτική ἐφαρμογή τῶν προγραμματισθέντων.

Εἰς τί ἑπομένως θά πρέπει νά ἀποβλέπουμε ὅταν λέμε «καλύτερον» καί τί ἐννοοῦμε μέ τή λέξη «βαθύτερον»; Ὑπάρχει μήπως εἰς τή ζωή μας κάτι τό ὁποῖο δυνάμεθα νά προσδιορίσουμε ὡς τέλειον;

Ὁ ἄνθρωπος δέν εἶναι τέλειος καί γι' αὐτό δέν εἶναι δυνατόν νά δημιουργήσει τό «τέλειον». Μπορεῖ ὅμως νά ἀγαπᾶ, νά ἀγωνίζεται, νά ἐργάζεται, νά πορεύεται καί νά προσεγγίζει κατά τό δυνατόν τήν τελειότητα. Αὐτά πού ἔχουν ἐπιτελέσει οἱ Ἄρχοντες τῶν Κοινοτήτων μας μέ τούς Κληρικούς καί μέ τή συνεργασία καί τήν εὐσεβῆ καί γενναιόδωρη προσφορά τοῦ λαοῦ μας εἶναι ἀξιέπαινα καί ἀξιοθαύμαστα. Ὑπάρχουν ὅμως πάντοτε περιθώρια γιά κάτι τό καλύτερο. Καλύτερο ἀπό αὐτό πού ἡ κάθε Κοινότητα ἔχει δημιουργήσει. Ἐκεῖ πού ὑπάρχει μόνο Ἐκκλησία, νά ἱδρυθεῖ καί Σχολεῖο. Ἐκεῖ ὅπου φιλοξενούμεθα σέ ξένο Ναό νά ἀποκτήσουμε ἰδιόκτητο χῶρο. Νά φροντίσουμε νά λειτουργοῦν παντοῦ Ἐπιτροπές Βοηθητικῶν Ἀδελφοτήτων καί Ὀργανώσεις Νεολαίας. Σταδιακά ὅλες οἱ Κοιότητες ἔχουν ὑπηρεσία μόνιμου Ἱερέα μέ πλήρη ἀπασχόληση. Ἐκεῖ πού λειτουργοῦν ὅλα αὐτά, καί αἰσθανόμαστε ριζωμένοι καί εὐημεροῦντες, νά ἔλθουμε ἀρωγοί τῶν μικροτέρων καί ἀδυνάτων Κοινοτήτων. Νά συνεργασθοῦμε περιφερειακά γιά τήν ἐξυπηρέτηση κοινῶν σκοπῶν καί ἐπιδιώξεων. Ἡ Κοινότης νά μήν εἶναι «φρούριον», μέ περιτοιχίσματα καί καγκελλόπορτες ἀλλά Τράπεζα Κοινή τῆς Ὁμογένειας, στήν ὁποία νά μήν ὑπάρχουν περισσεύματα ἤ ὑστερήματα. Αὐτά θά πρέπει νά εἶναι τά ὁρόσημα μιᾶς ἀνανεωμένης ἐξορμήσεως γιά τήν καλύτερη ὀργάνωση τῶν Κοινοτήτων. Δέν εἶναι δυνατό νά ὁμιλοῦμε γιά Κοινότητα, γιά Σχολεῖο καί Πρόοδο, χωρίς νά ἔχουμε δικούς μας χώρους, χωρίς νά ἔχουμε ἐπιτροπεῖες καί μέλη ἐνεργά πού νά ἐργάζονται, νά συνεδριάζουν τακτικά, νά προγραμματίζουν ὑπεύθυνα καί μακροπρόθεσμα γιά τό μέλλον. Πρέπει ὅλοι νά ἔχουμε τό αἴσθημα καί τῆς ἑνότητας μεταξύ μας, ἀλλά καί τοῦ συνυπεύθυνου στή διακονία καί στήν κοινοτική μας ζωή. Νά εἶστε βέβαιοι γιά τό ἐνδιαφέρον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καί τοῦ ὁμιλοῦντος Ποιμενάρχη σας. Σκέψη καί μέλημά μας εἶναι ἡ πρόοδος ὅλων τῶν Κοινοτήτων καί ἡ κατά Θεόν προκοπή ὅλης της Ὁμογένειας, τήν πνευματικήν εὐθύνην τῆς ὁποίας καί μοῦ ἐνεπιστεύθη τό Οἰκουμενικόν μας Πατριαρχεῖον ἀκριβῶς σάν σήμερα πρίν ἕνα χρόνο. Μέσα στά πλαίσια τοῦ ἀνύστακτου τούτου ἐνδιαφέροντος εἶναι ἡ σύγκληση καί τούτης τῆς κοινῆς μας Συνάξεως. Εἶμαι δέ εὐγνώμων διά τήν παρουσία καί τήν αὐθόρμητη συμμετοχή σας.

Νά μή παραμελήσουμε ὅμως καί τήν εἰς βάθος καλλιέργεια ὅλων τῶν Χριστιανικῶν ἀρετῶν, ὥστε τό ἔμψυχο ὑλικό τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ μας αὐτοῦ οἰκοδομήματος νά γνωρίζει, νά αἰσθάνεται καί νά ἐνεργοποιεῖται ἐνσυνειδήτως μέ τή συμπαράσταση καί τή συμμετοχή του στό ἔργο μας. Τό μεγαλύτερο βάρος γι' αὐτό τό ἔργο φέρεται στούς ὤμους τοῦ Ἱεροῦ μας Κλήρου. Χρειάζεται ὅμως τήν συμπαράστασή μας καί τήν βοήθειά μας. Οἱ διδάσκαλοι καί οἱ γονεῖς νά γίνονται οἱ πρόδρομοι Κατηχητές τῶν παιδιῶν μας καί οἱ Κοινοτικοί μας Ἄρχοντες μέ τό παράδειγμά τους, μέ τήν συμπαράστασή τους καί μέ κατανόηση νά ἐνθαρρύνουν τά μικρά παιδιά καί τούς νέους μας νά ἀγαπήσουν τήν Ἐκκλησία καί τήν Κοινότητα. Νά ἀντιλαμβάνονται τήν οὐσία καί τά νοήματα πού ἔχει ἡ λειτουργική διαδικασία τῆς Ἐκλησίας μας, ὅπως εἶναι γιά παράδειγμα τά ἁπλᾶ πράγματα. Νά μποροῦν νά κάνουν σωστά τόν Σταυρό τους, νά γνωρίζουν τή σημασία τοῦ ἀναμμένου κεριοῦ, γιά τό προσκύνημα τῶν Ἁγίων Εἰκόνων, γιά τή σημασία τῆς Θείας Κοινωνίας. Νά μάθουν τά ὀνόματα καί τή σημασία τῶν ἐξαπτερύγων, τοῦ θυμιάματος. Νά τιμοῦν τούς Ἁγίους καί νά γιορτάζουν τά Ὀνομαστήριά τους. Νά ἐκκλησιάζωνται τακτικά. Νά ἀγαποῦν τήν ψαλμωδία καί νά μάθουν νά ψάλλουν καί νά βοηθοῦν στούς Ναούς καί τά Σχολεῖα μας.

Ὅλα αὐτά, νά τούς παρέχονται μέ ἁπλές λέξεις καί εὔκολες ἐπεξηγήσεις, ὥστε νά τούς καθιστοῦμε Κοινωνούς καί ὄχι ἁπλούς θεατές τῆς τελετουργικῆς τῆς Ἐκκλησίας. Γιαυτό θά πρέπει νά ἐπιδοθοῦμε ὅλοι στή γνώση τῆς Θείας Λειτουργίας καί τῶν ἄλλων Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας.

δ) ΟΙ ΒΟΗΘΗΤΙΚΕΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΕΣ ΚΥΡΙΩΝ ΚΑΙ Η ΝΕΟΛΑΙΑ ΜΑΣ

Ἀναφέρω ὅμως πώς, σάν συμπλήρωση μιᾶς ὀργανωτικῆς διαδικασίας, προτίθεμαι νά ὀργανώσω παρόμοια σύσκεψη στούς προσεχεῖς μῆνες στήν ὁποία θά προσκληθοῦν νά λάβουν μέρος Πρόεδροι καί Ἀντιπρόσωποι τῶν Βοηθητικῶν Ἀδελφοτήτων τῶν Κοινοτήτων μας, ὥστε νά ἐντοπίσουμε εἰδικώτερα τά πλαίσια τῆς προσφορᾶς πού προέρχονται ἀπό τήν ἀξιόλογη αὐτή μερίδα τῆς Κοινοτικῆς μας ζωῆς.

Ἐπίσης γιά τόν ἴδιο σκοπό θά προσκαλέσω ἀντιπροσώπους τῆς Νεολαίας γιά νά συζητήσουμε καί προγραμματίσουμε μιά ἀνανεωμένη σταυροφορία, ὥστε στήν κάθε Κοινότητα, χωρίς ἐξαίρεση, νά λειτουργεῖ καί νά δραστηριοποιεῖται ὁμάδα Νεολαίας. Σ' αὐτό παρακαλῶ τούς Προέδρους νά δώσουν κάποια προτεραιότητα. Νά προσκαλοῦν ἀντιπροσώπους τῆς Νεολαίας νά συμμετέχουν στά Κοινοτικά Συμβούλια. Ἔτσι νά προετοιμάζουμε τά κατάλληλα πρόσωπα πού θά εἶναι οἱ αὐριανοί Κοινοτικοί Ἄρχοντες, ἀλλά καί νά δώσουμε σημασία καί ἀναγνώριση στήν ἀποστολή τῶν Νέων μας. Νά φροντίσουμε ἐπίσης νά ὑπάρχουν ὀργανωμένες ὁμάδες παιδιῶν τῆς ἡλικίας τῶν 16—18 ἐτῶν ὑπό τήν ἐπίβλεψη τοῦ Ἱερέως, τοῦ δασκάλου καί τῶν Κοινοτικῶν Ἀρχόντων. Παρατηρεῖται δυστυχῶς μεγάλη διαρροή ἀπό τούς κόλ-

Ἀπό τήν ἐπίσκεψη τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου εἰς τήν Μονήν Τιμίου Προδρόμου στό Essex.

πους τῆς Ἐκκλησίας τῶν παιδιῶν ἐκείνων τά ὁποῖα στό 16ο ἔτος τῆς ἡλικίας τους ἔχουν ἀποκτήσει ἕνα Πιστοποιητικό γιά τή γνώση τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσας. Παύουν νά φοιτοῦν στό Ἑλληνικό Σχολεῖο, ἐπειδή τούς δημιουργεῖται ἡ ψευδαίσθηση ὅτι μέ τήν ἀπόκτηση τοῦ Πιστοποιητικοῦ αὐτοῦ ἔχουν ἐξαντλήσει ὅλα τά περιθώρια γιά τό σύνδεσμό τους καί τήν πνευματική τους ἐξάρτηση ἀπό τό Ἑλληνικό Σχολεῖο καί τήν Ἐκκλησία μας. Ἔχουμε χρέος νά δημιουργήσουμε τήν κατάλληλη ἀτμόσφαιρα ὥστε νά ἑλκύουμε, ἀντί νά ἀπωθοῦμε, τούς νέους αὐτῆς τῆς ἡλικίας. Ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ζητήματος θά ἐπανέλθουμε.

ε) ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Τά ἐκπαιδευτικά μας θέματα ἀποτελοῦν ἕνα ἀπό τά πρώτιστα μελήματά μας στόν κατάλογο τῶν ὑποχρεώσεών μας. Γι' αὐτό περί τό τέλος τοῦ ἔτους προγραμματίζεται ἡ σύγκληση τοῦ Τακτικοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συνεδρίου τοῦ ΚΕΣ, ὅπως ἔχει ἤδη ἀνακοινωθεῖ κατά τήν τελευταία Συνεδρίαση τῆς Ὁλομέλειας. Σ' αὐτό τό Συνέδριο θά συζητήσουμε σέ βάθος τά διάφορα προβλήματά μας καί θά παράσχουμε σέ λεπτομέρειες τίς διάφορες δραστηριότητές μας.

Ἀπαριθμοῦμε ὅμως μερικά πράγματα ἀπό αὐτά πού ἔγιναν καί γίνονται. Παράλληλα μέ την Κεντρική Διοίκηση:

Γραφεῖο στό Βόρειο Λονδῖνο

Ἱδρύσαμε εἰδικό Γραφεῖο τοῦ ΚΕΣ εἰς τό Βόρειο Λονδῖνο μέ τήν μερική ἔμμισθη ὑπηρεσία τοῦ Θεολόγου Καθηγητή κ. Δαμασκηνοῦ Ἰωαννίδη. Τό Γραφεῖο στεγάζεται στήν Κοινότητα Ἀποστόλου Βαρνάβα στό Wood Green.

Ἐνημερωμένη κατάσταση τῶν σχολείων μας

Ἐπρογραμματίσαμε καί τελειοποιοῦμε μιά ἐνημερωμένη καταγραφή τῆς καταστάσεως στά σχολεῖα μας: τῶν μαθητῶν, τῶν διδασκάλων, τῶν χώρων διδασκαλίας, τῶν ἀναγκῶν καί τῆς διοικήσεως των.

Κοινός Φορέας Ἐκπαίδευσης

Συνεχίσαμε νά συμμετέχουμε γιά τή δημιουργία ἑνός Κοινοῦ Φορέα Ἐκπαιδεύσης στήν Παροικία μας καί παρ' ὅλο πού πολύ ὀλίγα ἔχουν ἐπιτευχθεῖ, ἐν τούτοις ἡ συνέχιση τοῦ διαλόγου, ἡ ἐπίδειξη καλῆς θελήσεως ἀπό ὅλους, ἀποτελοῦν ἐνθαρρυντικά στοιχεῖα γιά τό μέλλον.

Ἐπίσκεψη τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας στό Λονδῖνο

Προσκαλέσαμε στό Λονδῖνο καί φιλοξενήσαμε τόν Ὑπουργό Παιδείας τῆς Κύπρου. Τά ἀποτελέσματα ἀπό τήν ἐπίσκεψη ἐκείνη ἔχουν ἀποδειχθεῖ, καί ἀναγνωρίσθηκαν ἀπό τήν Ὁμογένεια, ὡς πολύ ὠφέλιμα. Ὅσο δέ ἀφορᾶ τό ΚΕΣ τῆς Ἰ. Ἀρχιεπισκοπῆς, αὐτή ἡ ἐπίσκεψη ἀπετέλεσε μιά εἰδική περίπτωση κατά τήν ὁποία μᾶς ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νά ἀνταλλάξουμε, διά ζώσης, σκέψεις καί ἀπόψεις μέ τήν Κύπρο.

Προτεραιότητες / Ἑνοποίηση Ἀποστολῶν / Ἐπιμόρφωση δασκάλων

Βρισκόμαστε σέ συνεχῆ ἐπαφή μέ τό Ὑουργεῖο Παιδείας Κύπρου καί προσπαθοῦμε νά ὑπάρξει κάποια συμφωνία ὥστε νά δοθεῖ προτεραιότητα γιά τήν ἀντιμετώπιση μέρους τουλάχιστον τῶν προβλημάτων μας, ἰδιαίτερα ἐκείνων πού δημιουργεῖ ἡ ὕπαρξη δύο Ἐκπαιδευτικῶν Ἀποστολῶν, ὅπως ἐπίσης καί τό θέμα γιά τήν ἐπιμόρφωση ὁρισμένων ἀπό τούς ὡρομισθίους δασκάλους μας καί ἡ ἐπαγγελματική τους κατοχύρωση.

Βοήθεια στά σχολεῖα

Προσφέραμε σχετική βοήθεια, οἰκονομική ἀλλά καί σέ ἔμψυχο ὑλικό, σέ κεῖνες τίς περιπτώσεις πού μᾶς ζητήθηκε καί χρειαζόταν ἡ συνδρομή μας γιά τήν ὁμαλή συνέχιση τοῦ ἔργου τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου.

Ἑορτασμός τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων

Ὀργανώσαμε μέ ἐπιτυχία τόν δεκαπενθήμερο Ἑορτασμό τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων μέ τήν παρουσία τοῦ προσκεκλημένου μας

Καθηγητῆ κ. Μπρατσιώτη. Μιά ἐκδήλωση γιά τήν ὁποία ἐγράφησαν πολλά ἐπαινετικά σχόλια στόν Τύπο καί ἐξεφράσθη ἱκανοποίηση καί συγχαρητήρια ἀπό ὅλη τήν Ὁμογένεια.

Συνεχής συνεργασία μας μέ τις Ἐκπαιδευτικές Ἀποστολές

Διατηροῦμε συνεχῆ καί ἐποικοδομητική συνεργασία μέ τόν κ. Στάϊκο, Ἐκπαιδευτικό Σύμβουλο τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀπό τήν ὁποία ἀποστέλλονται οἱ ἀπεσπασμένοι Ἐκπαιδευτικοί πού διδάσκουν στά Σχολεῖα μας. Κατά τόν ἴδιο τρόπο καί σέ ἴσο βαθμό συνεργαζόμαστε καί μέ τόν κ. Ἰωαννίδη τῆς Κυπριακῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἀποστολῆς, ἀπό τήν ὁποία ἐφέτος μᾶς παραχωρήθηκαν δύο διδάσκαλοι καί ἐλπίζουμε σέ αἰσθητή αὔξηση τοῦ ἀριθμοῦ αὐτοῦ μελλοντικῶς.

Νομοσχέδιο τοῦ Ὑουργείου Παιδείας τῆς Ἑλλάδος

Ἔχουμε μελετήσει καί ὑποβάλει ἔγγραφο μέ παρατηρήσεις καί εἰσηγήσεις σχετικά μέ τό Προσχέδιο Νόμου πού ἑτοίμασε τό Ὑπουργεῖο Παιδείας τῆς Ἑλλάδος γιά τήν «Ἐκπαίδευση καί Παιδεία τῶν Ἑλληνοπαίδων τοῦ ἐξωτερικοῦ». Τό ΚΕΣ δέν ἀποδέχθηκε πρόσκληση νά μετάσχει στό Συνέδριο κατ' ἀπόφαση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου διότι τό Νομοσχέδιο θεωρεῖται ὅτι παραγνωρίζει καί ὑποτιμᾶ τόν ρόλο τῆς Ἐκκλησίας εἰς τήν Παιδεία τῶν Ἀποδήμων Ἑλλήνων

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Ὁ Σύνδεσμος ἔχει ἤδη ἀνακοινώσει πώς προγραμματίζει τήν τακτική του διάσκεψη τό φθινόπωρο. Γιά τό ἔργο τοῦ Συνδέσμου καί γιά τίς προσδοκίες τῆς Ἐκκλησίας ἔχω ἤδη ἀναφερθεῖ κατά καιρούς καί δημοσίως ἀλλά καί ἰδιαίτερα, ὅταν μοῦ ἐδίδετο ἡ εὐκαιρία. Ἡ διάσκεψη αὐτή ἄς ἀποτελέσει σταθμό και ἀφετηρία στήν προσφορά τοῦ Συνδέσμου πρός τήν Ἐκκλησία.

Πῶς ὅμως γίνονται καί πῶς θά ἐξακολουθήσουν νά πραγματοποιοῦνται ἐπί τό καλύτερον ὅλα τά προαναφερθέντα;

Δέν εἴχαμε τούς εἰδικούς πόρους πού ἐχρειάσθηκαν γιά τήν ἀνανεωθεῖσα αὐτή ἐξόρμηση καί ἐστηρίχθημεν ὡς ἐπί τό πλεῖστον σέ δωρεές Ὁμογενῶν καί στήν ἐπιβάρυνση τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου, τό ὁποῖο ὅμως δέν ἐπαρκεῖ οὔτε καί γιά τίς ἄμεσες ἀνάγκες τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς. Δέν ἔχουμε ἀκόμη τόν κατάλληλο χῶρο γραφείου γιά νά διεκπεραιοῦται ἀπρόσκοπτα ἡ ἐργασία τοῦ ΚΕΣ. Γιά τό λόγο αὐτό μελετοῦμε τρόπους ἀξιοποιήσεως τοῦ ὑπογείου τοῦ κτιρίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Χρειάζονται ὅμως μερικές δεκάδες χιλιάδων λιρῶν γιά τήν ἐξάλειψη τῆς ὑγρασίας καί γιά τήν κατάλληλη διαρρύθμιση τοῦ χώρου αὐτοῦ.

Γι' αὐτό παρακαλῶ νά ληφθοῦν ὑπ' ὄψη οἱ ὑποχρεώσεις μας αὐτές καί οἱ οἰκονομικές ἐπικρίσεις πού προϋποθέτουν. Οἱ Κοινότητες θά πρέπει νά συμβάλουν κατά δύναμη ὥστε νά ἀνταποκριθοῦμε θετικά στίς προσδοκίες τῆς Ὁμογένειας καί νά διατηρήσουμε τόν παραδοσιακό καί πρωτεύοντα ρόλο τῆς Ἐκκλησίας στά Ἐκπαιδευτικά μας πράγματα.

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΗ

Ἄς κάνουμε λοιπόν τό δεύτερο ἥμισυ τοῦ 1989 περίοδο μελέτης καί συστηματικώτερου προγραμματισμοῦ. Νά συμπληρώσουμε ὅ,τι χρειάζεται καί νά ἑτοιμασθοῦμε γιά τή σύγκληση ἑνός Κληρικολαϊκοῦ Συνεδρίου στούς πρώτους μῆνες τοῦ 1990 γιά ἀνακεφαλαίωση καί ὁριστική διατύπωση τοῦ Προγράμματός μας.

Τελειώνοντας τή σύντομη τούτη εἰσήγηση, θά ἤθελα καί πάλι νά σᾶς εὐχαριστήσω θερμά γιά τήν ἀθρόα προσέλευσή σας. Μένω ὑπόχρεως γιά τη διακονία σας πρός τήν Ἐκκλησία, τήν Παιδεία καί τόν εὐσεβῆ καί φιλόθεο Λαό μας. Εἶμαι βαθύτατα συγκινημένος καί εμπνέομαι ἀπό τήν ἐμμονή σας εἰς τά Ἱερά καί Ὅσια τοῦ Γένους μας. Θαυμάζω τή φιλογένεια, τήν ἀγάπη καί ἀνύστακτη σκέψη σας γιά τήν Πατρίδα μας. Εἶμαι βέβαιος ὅτι μέ αὐξημένο ζῆλο καί ἀφοσίωση θά συνεχίσετε να υπηρετεῖτε τά κοινά. Ὁ Χριστός, τοῦ ὁποίου τά Ἅγια Πάθη καί τήν σωτήριον Ἀνάσταση σέ λίγες μέρες θά γιορτάσουμε, νά συνοδεύει τή ζωή σας καί νά επισκιάζει μέ την χάρη του τά ἔργα καί τά διαβήματά σας. Αυτοῦ ἡ δόξα καί τό ἄπειρον ἔλεος νά εἶναι πάντα μαζί σας. Ἀμήν.

Σύναξη Κλήρου Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Θυατείρων καί Μεγάλης Βρετανίας

Τήν Τρίτη, 2 Μαΐου 1989, πραγματοποιήθηκε Σύναξη τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Θυατείρων καί Μ. Βρετανίας στήν Αἴθουσα τελετῶν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ στό Wightman Road, London N.8. Τῆς Συνάξεως προήδρευσε ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Γρηγόριος, περιστοιχιζόμενος ἀπό τούς Θεοφιλεστάτους Ἐπισκόπους Κυανέων κ. Χρυσόστομον, Τελμησσοῦ κ. Χριστοφόρον, Διοκλείας κ. Κάλλιστον καί Νύσσης κ. Ἐλευθέριον.

Τό πρωί τῆς Τρίτης τελέσθηκε Ὄρθρος καί Πανηγυρική Θεία Λειτουργία στό Ναό τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, συμπαραστατουμένου ἀπό τούς Ἱερεῖς Ἀρχιμανδρῖτες Σωφρόνιο Χάρρη, Ἀθηναγόρα Κωνσταντίνου καί Σέργιο Θεοδωρακόπουλο, τούς Πρεσβυτέρους Ἀναστάσιο Σαλαπάτα, Ἀνδρέα Πίττα, Βασίλειο Ταουξῆ, Δημήτριο Ἰωάννου, Θεοδόσιο Κωνσταντίνου, Ἰωάννη Γεωργίου καί Ἰωάννη Σπαθαράκη καί τούς Διακόνους Σωτήριο Χαραλάμπους, Γαβριήλ Δέλλα καί Ἰωσήφ Παλιούρα.

Μετά ἀπό τό πρόγευμα πού παρέθεσαν τά μέλη τῆς Βοηθητικῆς Ἀδελφότητος τῆς Κοινότητος Ἁγίου Ἰωάννου, ἄρχισαν οἱ ἐργασίες τῆς Συνάξεως μέ ἔκθεση ἀπό τόν ἀπερχόμενο Πρόεδρο τοῦ Ἱερατικοῦ Συνδέσμου π. Γεώργιο Δράγα. Ἀκολούθησε εἰσηγητική ὁμιλία ἀπό τόν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπο κ. Γρηγόριο καί, ὕστερα ἀπό διακοπή μιᾶς ὥρας γιά γεῦμα πού καί πάλιν προσέφερε ἡ Κοινότητα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, ἀκολούθησαν σύντομες ἐκθέσεις ἀπό τούς συνέδρους καί συζήτηση πάνω σέ διάφορα ζωτικῆς σημασίας θέματα.

Στό τέλος ὑποβλήθηκε ἀπό τόν π. Γεώργιο Δράγα τό ἀκόλουθο Ἀνακοινωθέν, τό ὁποῖον καί ἐγκρίθηκε ἀπό τήν ὁλομέλεια τῆς Συνάξεως:

«Ἀγαπητοί μας Ὁμογενεῖς, Ἑλληνορθόδοξοι Χριστιανοί,

Χριστός Ἀνέστη

Πρωτίστως ἐπιθυμοῦμε νά ἐκφράσουμε τίς πιό θερμές εὐχαριστίες μας γιά τήν ἀγάπη, τόν ζῆλο, τήν προθυμία, τήν διακονία καί τήν πολύπλευρη προσφορά, ἀνταπόκριση καί συμπαράσταση σας στό θρησκευτικό καί Ἐκπαιδευτικό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας μας. Εἶναι πράγματι ἀξιοθαύμαστο ἐπίτευγμα αὐτό πού ἔχει πραγματοποιηθεῖ μέχρι σήμερα στήν Ὁμογένειά μας στόν τομέα τῆς διατηρήσεως τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεώς μας καί τῆς πατροπαραδότου Ἑλληνικῆς μας Παιδείας. Οἱ Ἑλληνορθόδοξες Κοινότητες καί τά Ἑλληνικά Σχολεῖα καί λοιπά Κοινοτικά καί Ἐκπαιδευτικά Ἱδρύματα πού στολίζουν τήν φιλόξενη τούτη χώρα τῆς Μ. Βρετανίας, τόσο στήν πρωτεύουσα, ὅσο καί στί ἄλλες περιοχές της, εἶναι κατόρθωμα τό ὁποῖο πλημμυρίζει τήν ψυχή μας μέ ἱερή ἐγκαύχηση καί βαθειά ἱκανοποίηση. Τό ἐπίτευγμα ὅμως αὐτό πρέπει νά ἑδραιωθεῖ πάνω σέ ἀπαρασάλευτες βάσεις ἔτσι ὥστε νά μεταδίδεται συνεχῶς καί ἀδιακόπως στίς νεώτερες γενεές χωρίς νά διακινδυνεύει ἡ ὑπόστασή του ἤ ἡ ἀκεραιότητά του. Εὐχαριστοῦμε τόν Θεό ἐκ βάθους καρδίας γιατί εὐλόγησε τούς κόπους καί τίς προσπάθειες ὅλων μας.

Ἀπευθύνουμε λοιπόν θερμή ἀδελφική ἔκκληση σέ ὅλους ἐσᾶς, πού συμμερίζεσθε, ὑπολογίζετε καί καλλιεργεῖτε μέ ζῆλο τήν παραδοσιακή μας πίστη καί ταυτότητα, νά συμβάλετε σέ μιά Ἑλληνορθόδοξη σταυροφορία ἀναθερμάνσεως καί ἀνανεώσεως τοῦ φρονήματος τῆς Ὁμογένειας καί ἰσχυροποιήσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Πολιτείας μας. Ἄς προσπαθήσουμε νά γίνουμε περισσότερο συνεπεῖς στά ἰδιαίτερα καθήκοντα πού ὅλοι ἔχουμε επωμισθεῖ, ἕκαστος στόν τομέα του. Ἐπιβάλλεται νά προσερχόμεθα σάν οἰκογένειες σέ τακτικό Ἐκκλησιασμό. Νά ἐνθαρρύνουμε τά παιδιά μας νά φοιτοῦν συστηματικά στό Ἑλληνικό καί Κατηχητικό Σχολεῖο. Αὐτό δέν πρέπει μόνο νά τό συντηροῦμε, ἀλλά καί νά τό ἐνισχύουμε καί νά ἐπεκτείνουμε τίς δραστηριότητές του σύμφωνα μέ τίς ἀνάγκες καί ἀπαιτήσεις πού παρουσιάζονται.

Ἡ ἀθάνατη Ἑλληνική μας γλῶσσα, στή σύγχρονη μορφή της, εἶναι σήμερα ἐπίσημα ἀναγνωρισμένη στήν Εὐρωπαϊκή Κοινότητα καί οἱ Εὐρωπαῖοι Συμπολῖτες μας τήν μαθαίνουν καί τή μιλοῦν ὅλο καί περισσότερο. Θά εἶναι τραγικό ἄν ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες παραμελήσουμε νά ἀνταποκριθοῦμε στήν ἀνάγκη τῆς ἐποχῆς. Καί θά εἶναι ἀκόμη χειρότερο ἄν δέν καλλιεργήσουμε τήν κληρονομιά τῆς γλώσσας μας καί τῶν ἄλλων χαρακτηριστικῶν μας στά παιδιά μας. Μιά κληρονομία πού οἱ φίλοι γείτονές μας τήν διεκδικοῦν γιά δική τους.

Ἀκόμη πιό ἀνεκτίμητη εἶναι γιά μᾶς τούς Νεοέλληνες ἡ Ὀρθόδοξη πίστη καί παράδοση, τήν ὁποία μᾶς ἀξίωσε ὁ Θεός νά διαφυλάσσουμε καί νά ὑπηρετοῦμε τόσο ἀποφασιστικά ὥστε νά ταυτίζεται μέ τό ὄνομα τοῦ Γένους μας, τή Γλῶσσα του καί τούς Πατέρες του, καί κατά συνέπεια νά μή νοεῖται Ὀρθοδοξία χωρίς Ἑλληνισμό. Εἶναι τό μεγαλύτερο προνόμιο πού ἔχουμε τό νά μεταλαβαίνουμε στή Θεία Κοινωνία τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, τήν ὁποία ἵδρυσε ὁ Χριστός ἐπάνω στό ζωηφόρο

Κήρυγμα τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καί στά πνευματοφόρα δόγματα τῶν Ἁγίων Πατέρων. Ἄς μή παραμελοῦμε λοιπόν ποτέ τήν προετοιμασία μας καί τήν συμμετοχή μας στή Θεία Εὐχαριστία. Κάθε ἀποχή ἀπό μέρους μας σημαίνει ἁμαρτία, κι' ὅταν αὐτό γίνεται συστηματικά τότε ἀποξενωνόμαστε ἀπό τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ καί στερούμαστε τή χάρη καί τήν εὐλογία Του.

Γιά νά ἀποφεύγουμε τέτοιες ἀντινομίες, πρέπει νά συσκεφθοῦμε καί νά μεριμνήσουμε καλύτερα, Κλῆρος καί Λαός, γιά τήν Κατήχηση τῶν Παιδιῶν μας στά θέματα πού ἀφοροῦν τήν Πίστη μας. Πρέπει ἀκόμη νά ἐνθαρρύνουμε τούς νέους μας νά ἀκολουθήσουν τήν ὁδό τῆς Ἱερωσύνης. Ὅπως μεριμνᾶμε γιά ἄλλες βιωτικές καί οἰκογενειακές μας ὑποθέσεις, ἔτσι θά πρέπει νά μεριμνᾶμε καί γιά τά Ἐκκλησιαστικά, Θρησκευτικά καί Κοινοτικά μας ζητήματα. Ἦρθε ἡ ἐποχή νά ἀναδείξει ἡ Παροικία μας Ἱερεῖς ἀπό τά σπλάχνα της πού θά ἀναλάβουν τίς εὐθύνες τῆς διακονίας καί τῆς διαποιμάνσεως τῆς νέας Γενεᾶς, στήν ὁποία ἀνήκουν καί τήν ὁποία ὁπωσδήποτε θά καταλαβαίνουν καλύτερα. Ἡ χώρα στήν ὁποία ζοῦμε καί ἡ νέα Ἑλληνορθόδοξη Γενεά πού ἀναστήσαμε μέσα της ἀπαιτοῦν ἀπό μᾶς νά ἀνταποκριθοῦμε καί νά δράσουμε ἀνάλογα.

Εὐελπιστοῦμε ὅτι θά τύχουμε τῆς προσοχῆς σας. Σᾶς εὐχαριστοῦμε καί πάλιν γιά τήν ἀφοσίωσή σας στήν Ἐκκλησία μας καί τήν παντοδαπή συμπαράστασή σας. Σᾶς διαβεβαιώνουμε ὅτι θά κάνουμε τό πᾶν γιά τήν ἐπιτυχία τῶν Ἑλληνορθοδόξων στόχων μας καί τήν ἑδραίωση τῆς προσφορᾶς τῆς Ὁμογένειας στήν ὑλοποίηση τῶν ἐπιδιώξεών μας

Η ΕΥΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΑΝΑΣΤΑΝΤΟΣ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΑ ΜΑΖΙ ΜΑΣ.

ΑΜΗΝ.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομος στό Λονδῖνο

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομος πραγματοποίησε ἐπίσκεψη στό Ἡνωμένο Βασίλειο, ἡ ὁποία διάρκεσε ἀπό τίς 5 μέχρι τίς 23 Μαΐου 1989.

Κατά τή διάρκεια τῆς ἐδῶ παραμονῆς του διέμενε στό ξενοδοχεῖο St. Ermins τοῦ Κυπρίου Μεγαλοεπιχειρηματία Sir Ἀργυροῦ Στάκη. Στό Λονδῖνο ὁ Μακαριώτατος συνοδευόταν ἀπό τόν Γραμματέα, τόν διάκονο καί τόν τελετάρχη του, εἶχε δέ τεθεῖ στή διάθεσή του, γιά τίς διακινήσεις του, αὐτοκίνητο ἀπό τόν Πρόεδρο τῆς Ἑλληνικῆς Κυπριακῆς Ἀδελφότητος Λονδίνου κ. Χάρη Σοφοκλείδη.

Κατά τή διάρκεια τῆς ἐπισκέψεώς του αὐτῆς καί συνοδευόμενος ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Θυατείρων καί Μ. Βρετανίας κ. Γρηγόριο, ὁ Μακαριώτατος ἐπισκέφθηκε ἐπίσης τίς Ἑλληνικές Κοινότητες στίς πόλεις Birmingham, Man-

Οἱ Ἀρχιεπίσκοποι Κύπρου κ. Χρυσόστομος, Θυατείρων κ. Γρηγόριος καί ὁ Καρδινάλιος Basil Hume.

chester καί Glasgow, ὅπου τούς ἐπεφυλάχθησαν ἐνθουσιώδεις ὑποδοχές καί δεξιώσεις.

Στό Λονδῖνο ὁ Μακαριώτατος, συνοδευόμενος πάντοτε ἀπό τόν Ἅγιο Θυατείρων, τέλεσε τή Θεία Λειτουργία καί κήρυξε στούς Καθεδρικούς Ναούς Ἁγίας Σοφίας (7 Μαΐου), Ἁγίων Πάντων (14 Μαΐου) καί Παναγίας Wood Green (21 Μαΐου). Σέ κάθε περίπτωση, μετά τή Θεία Λειτουργία, οἱ Κοινότητες παρέθεταν ἐπίσημο Γεῦμα πρός τιμήν τοῦ Μακαριωτάτου. Ἐξ ἄλλου παρέστη σέ Κοινωνικές Ἐκδηλώσεις πού ὀργανώθησαν πρός τιμήν του. Συγκεκριμένα τέτοιες ἐκδηλώσεις ὀργάνωσε ἡ Ὁμοσπονδία Κυπρίων Ἀγγλίας (Δευτέρα, 15 Μαΐου, στήν Αἴθουσα Τελετῶν τῆς Κοινότητος Ἁγ. Ἰωάννη τοῦ Βαπτιστῆ), ὁ Σύνδεσμος Ἑλληνορθοδόξων Κοινοτήτων Μ. Βρετανίας (Τετάρτη, 17 Μαΐου, στό ξενοδοχεῖο Holiday Inn), ἡ Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Θυατείρων (Δεξίωση στό Μέγαρο τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, Πέμπτη, 18 Μαΐου), καί ἡ Ἑλληνική Κυπριακή Ἀδελφότητα ἀπό κοινοῦ μέ τήν Κυπριακή Ὕπατη Ἁρμοστεία (Παρασκευή, 19 Μαΐου 1989, στό Ἑστιατόριο Cafe Royal). Παρέστη ἐπίσης σέ κοινωνική Ἐκδήλωση τοῦ Συνδέσμου Μορφιτῶν Ἀγγλίας.

Γεῦμα πρός τιμήν τοῦ Μακαριωτάτου παρέθεσε, τήν Τετάρτη, 17 Μαΐου 1989, στό Lambeth Palace τοῦ Λονδίνου, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Καντουαρίας Δρ. Ράνση, στό ὁποῖο παρεκάθησαν ὁ Σεβασμιώτατος κ. Γρηγόριος, ἡ συνοδεία τοῦ Μακαριωτάτου, ὁ βοηθός τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Καντουαρίας Canon Christopher Hill, ὁ Γραμματέας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Θυατείρων κ. Χ. Μεττῆς, καί Ἐκπρόσωπος τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν τῆς Μ. Βρετανίας. Τό ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ὁ Μακαριώτατος, συνοδευόμενος ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου κ. Γρηγορίου καί τοῦ κ. Χ. Μεττῆ, συνάντησαν τήν Α.Μ. τή Βασίλισσα Ἐλισάβετ τῆς Ἀγγλίας σέ δεξίωση πρός τιμήν τοῦ συνδέσμου Χριστιανῶν καί Ἰουδαίων Ἡνωμένου Βασιλείου. Στή δεξίωση παρέστησαν ἐπίσης ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Καντουαρίας Δρ. Ράνση, ὁ Καρδινάλιος Basil Hume καί ἄλλοι ἐκλεκτοί προσκεκλημένοι τῆς Βασιλίσσης Ἐλισάβετ.

Τήν Πέμπτη, 18 Μαΐου 1989, ὁ Μακαριώτατος καί ἡ συνοδεία του, μαζί μέ τούς κ.κ. Χ. Μεττῆ, Γ. Γιακουμῆ καί Π. Βανέζη, συνάντησαν στή βουλή τῶν Κοινοτήτων τόν Βουλευτή τοῦ Ἐργατικοῦ Κόμματος Gerald Kaufman, ὁ ὁποῖος σέ ἐνδεχόμενη Κυβέρνηση τῶν Ἐργατικῶν θά ἔχει τή θέση τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου. Τό βράδυ τῆς ἰδίας ἡμέρας ὁ ἰατρός κ. Ὅμηρος Χαπίπης παρέθεσε στό σπίτι του δεῖπνο πρός τιμή τοῦ Μακαριωτάτου.

Τήν Κυριακή, 14.5.89, συνοδευόμενος ἀπό τόν Ἅγιο Θυατείρων, ὁ Μακαριώτατος παρέστη σέ Κονσέρτο στό Royal Festival Hall, σάν προσκεκλημένος τοῦ ζεύγους Ἄθου καί Σύλβιας Χριστοδούλου, οἱ ὁποῖοι καί χρηματοδοτοῦσαν τήν ἐκδήλωση μέσα στά πλαίσια τοῦ «Ἑλληνικοῦ Φεστιβάλ Λονδίνου». Συνοδεύόμενος ἐπίσης ἀπό τόν Σεβασμιώτατο, ὁ μακαριώτατος ἐπισκέφθηκε τόν Ἀρχιεπίσκοπο Luigi Barbarito, Pronuncio τοῦ Πάπα στό Ἡνωμένο Βασίλειο, καί τόν Καρδινάλιο George Basil Hume, Ἀρχιεπίσκοπο Westminster τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας. Συναντήθηκε ἐπίσης μέ ὁμάδα ὀκτώ Ἄγγλων Βουλευτῶν, οἱ ὁποῖοι τοῦ παρέθεσαν Γεῦμα στή Βουλή τῶν Κοινοτήτων, στό ὁποῖο παρεκάθησε καί ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Γρηγόριος.

Μέσα στά πλαίσια τῶν ἐπαφῶν του στό Λονδῖνο, ὁ Μακαριώτατος συνάντησε τόν Πρέσβυ τῆς Ἑλλάδος κ. Στ. Σταθᾶτο, τόν Ὕπατο Ἁρμοστή τῆς Κύπρου κ. Παναγίδη καί ἀντιπροσώπους διαφόρων Σωματείων καί Ὀργανώσεων τῆς Ὁμογένειας. Συνάντησε ἐπίσης Ἄγγλους δημοσιογράφους Ἐφημερίδων καί Τηλεοράσεως κι ἐπισκέφθηκε Ἑλληνικά Σχολεῖα καί διάφορα Καταστήματα καί Ἐπιχειρήσεις Ὁμογενῶν στό Β. Λονδῖνο. Τό βράδυ τῆς Κυριακῆς, 21 Μαΐου 1989, παρέθεσε δεῖπνο πρός τιμή τοῦ Μακαριωτάτου καί τῆς συνοδείας του ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ἁγίου Νικολάου Shepherds Bush κ. Τάκης Μελωδίας. Σ' αὐτό παρεκάθησε καί ὁ Ἅγιος Θυατείρων.

Τήν παραμονή τῆς ἀναχωρήσεώς του γιά τήν Κύπρο, δηλαδή τό βράδυ τῆς Δευτέρας, 22ας Μαΐου 1989, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Γρηγόριος παρέθεσε ἰδιωτικό Δεῖπνο πρός τιμήν τοῦ Μακαριωτάτου στό Μέγαρο τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, στό ὁποῖο παρέστη καί ὁ Ὕπατος Ἁρμοστής τῆς Κύπρου κ. Τ. Παναγίδης.

Ὁ Μακαριώτατος ἀνεχώρησε ἐπιστρέφων εἰς Κύπρο τό πρωΐ τῆς Τρίτης, 23ης Μαΐου 1989.

Ο ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΥΠΡΟΥ κ. κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΣΥΝΤΟΜΟ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

– Γεννήθηκε στίς 27 Σεπτεμβρίου 1927.
– Ἔγινε μοναχός (δόκιμος) τό 1940.
– Ἀπεφοίτησε ἀπό τό Παγκύπριο Γυμνάσιο Λευκωσίας τό 1950.
– Στίς 18 Φεβρουαρίου 1951 χειροτονήθηκε διάκονος ἀπό τόν Ἀρχιεπίσκοπο Μακάριο Γ'.
– Τό 1951 πῆγε στό Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν ὅπου σπούδασε Φιλολογία καί Θεολογία.
– Ἀνέλαβε τή διεύθυνση τοῦ Γραφείου Ἐθναρχίας στήν Ἀθήνα μετά τήν ἐπιστροφή τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου ἀπό τίς Σεϋχέλλες.
– Χειροτονήθηκε Πρεσβύτερος στίς 29 Ὀκτωβρίου 1961 καί προχειρίστηκε σέ Ἀρχιμανδρίτη ἀπό τόν Ἀρχιεπίσκοπο Μακάριο στήν Κύπρο.
– Ἀπό τό 1961 - 1966, ἐργάστηκε ὡς Καθηγητής στό Γυμνάσιο Ἀρρένων Κύκκου καί στήν Ἱερατική Σχολή *«Ἀπόστολος Βαρνάβας»*. Τό 1966 ἦρθε στήν Ἀγγλία γιά εὐρύτερες σπουδές.
– Στίς 28 Μαρτίου 1968 ἐξελέγη Χωρεπίσκοπος Κωνσταντίας. Ἡ χειροτονία του σέ Ἐπίσκοπο ἔγινε στίς 14 Ἀπριλίου 1968.
– Στίς 28 Ἰουλίου 1973 ἐξελέγη Μητροπολίτης Πάφου.
– Τόσο ὡς Καθηγητής, ὅσο καί ὡς Χωρεπίσκοπος καί Μητροπολίτης, ἐκπροσώπησε τήν Ἐκκλησία τῆς Κύπρου σέ διάφορα ἐκκλησιαστικά Συνέδρια καί ἑορτασμούς.
– Στίς 12 Νοεμβρίου 1977 ἐξελέγη ὁμόφωνα, στή Συνέλευση Κλήρου καί Λαοῦ, ὡς Ἀρχιεπίσκοπος Νέας Ἰουστινιανῆς καί Πάσης Κύπρου. Ἡ ἐγκαθίδρυσή του στόν Ἀρχιεπισκοπικό Θρόνο ἔγινε στίς 13 Νοεμβρίου 1977.

Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Θυατείρων καί Μ. Βρετανίας κ. Γρηγόριος τίμησε τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Κύπρου κ. Χρυσόστομο μέ τόν Χρυσοῦν Σταυρόν τῶν Θυατείρων. Ὁ Μακαριώτατος προσέφερε στόν Σεβασμιώτατο Ἀρχιερατικήν Μίτραν.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ἐπί τῇ εὐκαιρία τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ:

1. Εἰς τήν Ἑλληνική Ὀρθόδοξη Κοινότητα Ἁγίου Γεωργίου Kingston Surrey Λονδίνου, Σάββατο, 6 Μαΐου 1989

Μακαριώτατε Δέσποτα καί λίαν
Ἀγαπητέ Ἅγιε Ἀδελφέ,

Μέ ἰδιαίτερη χαρά σᾶς καλωσορίζουμε σήμερα εἰς τήν προοδευτική καί ἀξιόλογη Ἑλληνορθόδοξη Κοινότητα Ἁγίου Γεωργίου Kingston καί περιχώρων. Εἶναι ἡ πρώτη γεύση τῆς ἐπισκέψεώς σας εἰς τήν Ὁμογένεια τῆς Μεγάλης Βρετανίας. Κατά τό βραχύ διάστημα τῆς ἐδῶ παραμονῆς καί παρουσίας σας θά ἀποκτήσετε προσωπική ἐμπειρία ἀπό τή ζωή καί τά ἔργα τῶν κατά τόπους Κοινοτήτων καί Ἐκκλησιῶν μας.

Σήμερα βρισκόμαστε στούς ἱερούς καί γνώριμους χώρους μιᾶς Κοινότητος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς μας ἡ ὁποία διακρίνεται γιά τή φιλογένεια, τό φιλοπρόοδο καί τό πρωτοποριακό της ἔργο. Στό σχετικά βραχύ διάστημα τῆς ζωῆς τῆς (25 χρόνια) ἡ ἀρχικά ὀλιγάριθμος, ἀλλά σταδιακά αὐξανόμενη Κοινότητα τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου διοργανώθηκε. Ἀπόκτησε ἰδιόκτητους χώρους Λατρείας καί Παιδείας. Τά τελευταῖα χρόνια ἡ Κοινότητα ἀνακαινίσθηκε καί ἐπεκτάθηκε. Τώρα εἴμαστε μάρτυρες αὐτῆς τῆς προόδου καί τῶν ἀποκτημάτων της. Ἔχουν δημιουργηθεῖ μεγάλη αἴθουσα γιά συγκεντρώσεις καί κοινές συνεστιάσεις. Ἔγιναν σχολικές τάξεις καί βοηθητικοί χῶροι γιά τά παιδιά τοῦ Ἑλληνικοῦ καί Κατηχητικοῦ Σχολείου. Ἔτσι, κοντά στόν τόπο λατρείας, σήμερα ἡ Κοινότητα ἀπόκτησε χώρους συμπληρωματικούς γιά τή διακονία τους πρός τόν Εὐσεβῆ Λαό μας.

Μέσα σ' αὐτούς τούς Ἱερούς Χώρους, πού τούς ἁγιάζουν οἱ προσευχές καί ἡ ἀφοσιωμένη πίστη τοῦ Ἑλληνορθόδοξου Λαοῦ, σᾶς καλωσορίζουμε, Μακαριώτατε, ἐμεῖς μαζί μέ τόν Ἱερέα, τόν Πρόεδρο καί τούς λοιπούς Κοινοτικούς Ἄρχοντες καί τά παιδιά τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου, τά ὁποῖα συγκεντρώνονται κάθε Σάββατο γιά νά μάθουν τήν Ὀρθόδοξη μας Θρησκεία καί τήν Ἑλληνική μας Γλῶσσα καί Παράδοση. Νά εὐλογήσετε μικρούς καί μεγάλους καί νά δώσετε τήν εὐχή σας γιά νά μείνουν πιστοί στίς παραδόσεις τοῦ Γένους μας καί νά θυμοῦνται τούς Τόπους τῆς Καταγωγῆς τους.

Σᾶς καλωσορίζουμε ὁλόθερμα, τόσο ἀπό μέρους τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὑπό τήν πνευματική δικαιοδοσία τοῦ ὁποίου ἀνήκει ἡ Ἀρχιεπισκοπή Θυατείρων καί Μ. Βρετανίας, ὅσο καί ἀπό μέρους τοῦ ποιμνίου μας, καί εὐχόμαστε ἡ ἐδῶ παραμονή σας νά εἶναι πλούσια, εὐλογημένη καί καρποφόρα ἀπό τόν Κύριο μας. Ἀμήν.

2. Κατά τήν τέλεση τῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τόν Καθεδρικό Ναό Ἁγίας Σοφίας Λονδίνου, τήν Κυριακή, 7/5/1989.

Μακαριώτατε καί Σεβασμιώτατε
Ἀρχιεπίσκοπε Νέας Ἰουστινιανῆς καί πάσης Κύπρου,
κ.κ. Χρυσόστομε.

Μέ ἰδιαίτερη χαρά καί ἀγάπη σᾶς ὑποδεχόμαστε σήμερα εἰς τόν ἱστορικό καί μεγαλοπρεπῆ Ναό τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας, τόν ὁποῖο ἀνήγειραν οἱ Προπάτορές μας εἰς τή Μεγαλούπολη τοῦ Λονδίνου τόν περασμένο αἰῶνα εἰς τιμήν καί δόξαν τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ.

Ἡ εὐσέβεια καί ἡ ἀφοσίωσή τους εἰς τά Θεῖα. Ἡ προσήλωσή τους πρός τήν Ἐκκλησία μας καί ἡ βαθεῖα πίστη τους εἰς τό πνεῦμα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Νεκραναστημένου Χριστοῦ τούς ἐνέπνευσε καί τούς ἀξίωσε νά ἀνοικοδομήσουν τοῦτο τό Σεπτό Τέμενος κάτω ἀπό τούς Ἱερούς Θόλους τοῦ ὁποίου ἀδιάκοπα προσφέρεται ἡ ἀναίμακτος Θεία Λατρεία ὑπέρ ζώντων καί τεθνεώτων, ἀλλά καί γιά τήν παρηγορία καί τόν ἁγιασμό τοῦ Εὐσεβοῦς Ὀρθοδόξου Λαοῦ μας πού ζεῖ στή Μ. Βρετανία.

Ὁ Ἱερό τοῦτος Ναός, μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ, παραμένει συνεχῶς ἀνοικτός ἀπό τῆς ἱδρύσεώς του, τό 1877 μέχρι σήμερα, καί οἱ Ὁμογενεῖς καταφεύγουν κοντά του γιά νά μυσταγωγηθοῦν. Νά κοινωνήσουν. Νά βαφτιστοῦν. Νά παντρευτοῦν. Νά κηδέψουν τούς προσφιλεῖς νεκρούς τους καί νά ἀναπέμψουν δεήσεις ὑπέρ ζώντων καί τεθνεώτων. Ἰδιαίτερα ὁ πάνσεπτος τοῦτος Ναός ἐθεράπευσε τίς πνευματικές ἀνάγκες τῶν Μεταναστῶν μας ὅταν ἦταν ὁ μόνος Ἑλληνορθόδοξος Ναός καί τό θρησκευτικό πνευματικό κέντρο εἰς τήν περιοχή τοῦ Μείζονος Λονδίνου, μέχρι καί τοῦ 1948, ὅταν ἱδρύθηκε καί δεύτερος Ναός, τῶν Ἁγίων Πάντων, στό Β. Λονδῖνο.

Οἱ Κηδεμόνες, μέ τό Ἀδελφᾶτον, οἱ Ἐκκλησιαστικοί Ἐπίτροποι καί ὁ Ἱερός Κλῆρος, μαζί μέ τό Ποίμνιο πού ἀποτελεῖ τήν Ἐνορία καί Κοινότητα τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ἁγίας Σοφίας, σᾶς καλωσορίζουμε μέ ἰδιαίτερη ἀγάπη, ἐκτίμηση καί σεβασμό. Σᾶς εὐχαριστοῦμε γιατί ἤλθατε νά εὐλογήσετε τό Ποίμνιό τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Θυατείρων καί Μ. Βρετανίας. Εὐχόμαστε ὅπως ἡ σύντομη παραμονή σας εἰς τήν Μ. Βρετανία εἶναι καρποφόρος καί ἐπιτυχής. Προσευχόμαστε γιά τήν ὑγεία σας καί γιά τήν πρόοδο, τήν εἰρήνη καί τήν προστασία τοῦ Εὐσεβοῦς ἀδελφοῦ Ὀρθοδόξου Λαοῦ τῆς Μεγαλονήσου Κύπρου, τῆς ὁποίας εἶστε ἄξιος καί καλός Ποιμενάρχης. Σᾶς εὐχαριστοῦμε γιά τά δῶρα τῆς ἀγάπης σας, τά ὁποῖα δεχόμαστε μέ ἰδιαίτερη εγκαύχηση σάν σύμβολα τῆς ἑνότητος πού διακρίνει τήν Ἐκκλησία Κύπρου καί τό Ποίμνιο τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Θυατείρων καί Μ. Βρετανίας, ὑπό τήν πνευματική δικαιοδοσία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου στό ὁποῖο αὐτή ὑπάγεται.

Καλῶς ἤλθατε, Μακαριώτατε.

Ἀπό τήν ἐκδήλωση τῆς Κοινότητος Ἁγίων Πάντων Λονδίνου πρός τιμήν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ. Χρυσοστόμου. Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Ἰάσων Λουκιανός παρέδωσε ἐπιταγή £5.000 πρός τόν κ. Χρυσόστομο γιά τίς ἀνάγκες τῆς Κύπρου.

3. Εἰς τήν Ἑλληνικήν Ἑστίαν Birmingham ἐπί τῇ εὐκαιρίᾳ Παραθέσεως Δείπνου πρός τιμήν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ.κ. Χρυσοστόμου, Δευτέρα 8 Μαΐου 1989

Μακαριώτατε, Θεοφιλέστατε, Ἐντιμότατοι
Ἐκπρόσωποι Ἑλλάδος καί Κύπρου,
Ἀξιότιμε κ. Πρόεδρε καί λοιποί Ὁμογενεῖς
τῆς Μεγαλουπόλεως Birmingham.

Μέ ἰδιαίτερη χαρά χαιρετίζουμε τήν παρουσία τοῦ Μακαριωτάτου καί Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ.κ. Χρυσοστόμου ἀνάμεσά μας. Σᾶς καλωσορίζουμε, Μακαριώτατε, μέ ἀγάπη καί ἰδιαίτερη ἐκτίμηση. Οἱ Ἑλληνορθόδοξοι Ὁμογενεῖς τῆς Πόλεως καί Περιοχῆς Birmingham αἰσθάνονται ὑπερήφανοι καί τό θεωροῦν μεγάλη τιμή γιατί ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας τῆς ἰδιαιτέρας μας Πατρίδος ἦλθε νά τούς δεῖ. Νά τούς εὐλογήσει καί νά τούς μεταφέρει τόν θερμό χαιρετισμό καί τήν ἀγάπη τῶν ἀδελφῶν μας στή Μεγαλόνησο.

Εἰς τήν πόλη καί περιοχή Birmingham, Μακαριώτατε, διαβιοῦν πολλές χιλιάδες Ὁμογενεῖς. Ἐργάζονται σκληρά, προοδεύουν, ἀναπτύσσονται καί ἀγωνίζονται νά δημιουργήσουν ἕνα καλύτερο μέλλον γιά τήν οἰκογένειά τους. Μένουν ὅμως πιστοί στίς παραδόσεις τοῦ Γένους μας. Δεμένοι μέ τήν Ἐκκλησία μας, ἀγωνίζονται γιά νά μεταδώσουν εἰς τά παιδιά τους τά χαρακτηριστικά μας καί τήν ἀφοσίωση πρός τόν Θεό καί τήν Ἁγία Ἐκκλησία μας.

Ἡ ἐδῶ φυσική παρουσία σας, οἱ κατανυχτικές λειτουργιες καί τά πνευματικά σας κηρύγματα ἐνθαρρύνουν τήν Ὁμογένειά μας. Οἱ ἀδελφοί μας πού διαμένουν εἰς τήν περιοχή τοῦ Birmingham χρειάζονται τήν ἐνίσχυσή μας. Ἔχουν ποικίλα προβλήματα, ἀλλά μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ, τῆς Παναγίας Θεοτόκου τίς ἀκαταίσχυντες μεσιτεῖες καί τίς δικές σας εὐχές, θά τά ξεπεράσουν. Εἶναι νέοι, ἀνδρειωμένοι, φιλότιμοι, ἐργατικοί, σώφρονες καί θά δημιουργήσουν τίς προϋποθέσεις ἐκεῖνες πού θά τούς βοηθήσουν νά κτίσουν ἕνα λαμπρό μέλλον γιά τούς ἑαυτούς τους, τήν οἰκογένειά τους, τήν Ἐκκλησία καί Ὁμογένειά μας στή Μεγάλη Βρετανία. Γιά τήν Πατρίδα καί τό εὐλογημένο Γένος μας.

Ἐκφράζοντας τή χαρά Κλήρου καί Λαοῦ, τῶν Λαϊκῶν Ἀρχόντων τῆς Πόλεως καί Περιοχῆς Birmingham γιά τήν ἐπίσκεψή σας στή Μεγάλη Βρετανία, σᾶς καλωσορίζουμε ὁλόθερμα, τόσο ἀπό μέρους τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὑπό τήν πνευματική δικαιοδοσία τοῦ ὁποίου ἀνήκει ἡ Ἀρχιεπισκοπή Θυατείρων καί Μ. Βρετανίας, ὅσο καί ἀπό μέρους τοῦ ποιμνίου μας, καί σᾶς εὐχόμαστε ὑγεία καί εὐχάριστη καί καρποφόρο διαμονή στή Μεγάλη Βρετανία. Καλωσορίσατε, Μακαριώτατε καί Ἀγαπητέ Ἅγιε Ἀδελφέ.

4. Στήν κοινωνική ἐκδήλωση τοῦ Συνδέσμου Μορφιτῶν Ἀγγλίας, Σάββατο 13 Μαΐου 1989

Μακαριώτατε,
Ἐξοχώτατε κ. Πρόεδρε τῆς Κυπριακῆς Βουλῆς
τῶν Ἀντιπροσώπων,
Ἐξοχώτατε κ. Κυπριανοῦ,
πρώην Πρόεδρε τῆς Δημοκρατίας Κύπρου,
Ἀγαπητοί Ὁμογενεῖς καί λοιποί ἐκπρόσωποι
Σωματείων καί Συλλόγων τῆς Ὁμογενείας
στή Μ. Βρετανία,

Μέ ἰδιαίτερη χαρά χαιρετίζουμε τήν ἀποψινή συγκέντρωση πού διοργανώνει ὁ Σύνδεσμος τῶν Ἀποδήμων τῆς περιοχῆς Μόρφου. Ἡ χαρά μας κορυφώνεται γιατί τή συγκέντρωση τούτη τιμοῦν μέ τήν παρουσία τους ὁ Μακαριώτατος καί Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομος, ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς τῆς Κύπρου Δρ. Βάσος Λυσσαρίδης, ὁ πρώην Πρόεδρος Κύπρου κ. Σπύρος Κυπριανού καί πολλοί ἐκλεκτοί Ὁμογενεῖς καί φίλοι.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Μόρφου μᾶς ἀνέφερε ὅτι συμπληρώθηκαν δέκα χρόνια ἀπό τῆς ἱδρύσεως τοῦ Σωματείου τους. Αὐτό ἀποτελεῖ ἐπιτυχία καί δίνει χαρά πολλή στά μέλη καί τούς ἱδρυτές του. Συγχρόνως ὅμως σᾶς θυμιζει καί τίς ὑποχρεώσεις σας πρός τήν Ὁμογένεια, τήν Ἐκκλησία καί τήν Πατρίδα, ἀλλά καί πρός τήν χώρα πού μᾶς φιλοξενεῖ καί μᾶς παρέχει ἀσφάλεια καί τά μέσα προόδου καί καλύτερης ζωῆς.

Γι᾿ αὐτό, μαζί μέ τά συγχαρητήρια καί τίς εὐχές μου, θά ἤθελα νά σᾶς ὑπενθυμίσω μερικά πράγματα, χρήσιμα γιά σᾶς, ἀλλά καί τά ὁποῖα θά πρέπει νά μελετήσετε καί νά βάλετε στό πρόγραμμά σας στήν ἑπόμενη δεκαετία τοῦ Σωματείου σας.

Εἶναι ἀνάγκη τά Σωματεῖα, ὅπως τό δικό σας, νά δραστηριοποιηθοῦν καί νά λάβουν ἐνεργό μέρος εἰς τά ἐκκλησιαστικά καί κοινοτικά μας ζητήματα εἰς τή χώρα τῆς παροικίας μας. Πρῶτα θά πρέπει νά ἐκλησιαζόμαστε τακτικά μαζί μέ τήν οἰκογένεια καί τα παιδιά μας. Οἱ σχέσεις μας μέ τήν Ἐκκλησία θά πρέπει νά ἀναπτυχθοῦν καί νά αὐξηθοῦν πολύ, ὥστε ἡ Ὁμογένεια νά ἀνανεωθεῖ καί νά ζεῖ πιό ἔντονα τό Μυστήριο τῆς πίστεως, ὅπως τό ἐκφράζει ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία μας εἰς τήν Μ. Βρετανία καί σ᾿ ὅλη τήν οἰκουμένη. Ἰδιαίτερα εἰς τήν Διασπορά ἔχουμε καθῆκον νά ἐργαστοῦμε σκληρά ὥστε νά μπορέσουμε νά μεταλαμπαδεύσουμε τίς παραδόσεις τοῦ Γένους μας εἰς τή Νέα Γενεά, ἡ ὁποία ἐγεννήθηκε, ἐμεγάλωσε καί μορφώθηκε στή Μ. Βρετανία.

Μέ τή δική μας προσπάθεια, μέ τούς δικούς μας πνευματικούς καί ὡραίους ἀγῶνες. Μέ τήν ἀφοσίωση καί ἐμμονή μας εἰς τά ἱερά καί τά Θεῖα τοῦ Γένους μας δίνουμε τά καλύτερα μαθήματα καί ζωντανά παραδείγματα εἰς τά παιδιά μας, τή Νέα Γενιά.

Μέ αὐτές τίς σκέψεις καί διακατεχόμενος ἀπό τήν ἱερή συγκίνηση καί χαρά τῆς φυσικῆς παρουσίας ἐδῶ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ.κ. Χρυσοστόμου καί τῆς συνοδείας του καί τῶν Ἐξοχωτάτων Ἀρχόντων ἀπό τήν Κύπρο, ἀλλά καί τόσων Ὁμογενῶν καί πνευματικῶν μας τέκνων εἰς τήν Μ. Βρετανία, σᾶς καλωσορίζουμε, Μακαριώτατε, τόσο ἀπό μέρους τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας πατριαρχείου, στήν πνευματική δικαιοδοσία τοῦ ὁποίου ἀνήκει ἡ Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Θυατείρων καί Μ. Βρετανίας, ὅσο καί ἀπό μέρους τοῦ Ποιμνίου μας. Σᾶς εὐχόμαστε καλή ὑγεία καί εὐτυχία εἰς τό Ποίμνιό σας καί ὁλόκληρο τό Λαό τῆς Μεγαλονήσου, τήν ὁποία θεοφιλῶς καί ποικιλότροπα διακονεῖτε σάν Ποιμενάρχης καί πνευματικός τηλοπατε᾿

5. Εἰς τήν Δεξίωση τῆς Κοινότητος Ἁγίων Πάντων Λονδίνου πρός τιμήν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ.κ. Χρυσοστόμου, Κυριακή 14 Μαΐου 1989.

Μακαριώτατε,
καί ἀγαπητέ Ἅγιε Ἀδελφέ Ἀρχιεπίσκοπε Κύπρου
κ.κ. Χρυσόστομε,
Ἀγαπητοί ἀδελφοί καί Συνεργάτες,

Ὕστερα ἀπό τήν κατηχητική καί πανηγυρική λειτουργία πού εἴχαμε σήμερα εἰς τόν Καθεδρικό Ναό Ἁγίων Πάντων καί τό πλούσιο γεῦμα πού μᾶς παρέθεσε ἡ Ἡγεσία τῆς Ἐκκλησίας καθώς καί τίς ὁμιλίες τῶν διαφόρων Ἀρχόντων μας, ἐγώ δέν εἶχα τήν πρόθεση νά πῶ τίποτε. Ἀλλά ὁ κ. Πρόεδρος μέ προσκαλεῖ καί ἡ δική σας ἀγάπη μέ ἐνθαρρύνει νά ἐκφράσω καί ἐγώ τή χαρά μου, γιατί ἀξιωθήκαμε νά ἔχουνε σήμερα στόν ἱστορικό Ναό Ἁγίων Πάντων τόν Προκαθήμενο τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομος εἶναι γνωστός στό Ἐκκλησίασμα καί τούς Ἄρχοντες τῆς Κοινότητος τῶν Ἁγίων Πάντων ἀπό πολλά τώρα χρόνια. Ἐλειτούργησε ὡς Ἀρχιμαδρίτης καί ἐκήρυξε στήν Ἐκκλησία γιά πρώτη φορά πρίν ἀπό εἴκοσι καί πλέον χρόνια. Τώρα ἔχουμε τήν τιμή νά τόν ἔχουμε σάν Ἀρχιθύτη καί Ποιμενάρχη τοῦ Ὀρθοδόξου Λαοῦ τῆς Νήσου τῶν Ἁγίων.

Γνωρίζετε ἀσφαλῶς, Μακαριώτατε, ὅτι ὁ Ναός τῶν Ἁγίων Πάντων εἶναι δημιούργημα τῶν Νεομεταναστῶν, προερχομένων κυρίως ἐκ Κύπρου, οἱ ὁποῖοι κατέκλυσαν τήν παριοχή του ἀμέσως μετά τόν δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο. Συμπλήρωσε φέτος τοῦτος ὁ Ναός 41 χρόνια ἱστορικῆς δραστηριότητας. Ἐξυπηρέτησε πολλές χιλιάδες Ὁμογενῶν, ἰδιαίτερα κατά τήν περίοδο πού τό Λονδῖνο εἶχε πολύ λίγες Ἐκκλησίες.

Ἐγώ προσωπικά εἶχα τό προνόμιο νά ὑπηρετήσω σάν Ἐφημέριος τοῦ Ναοῦ αὐτοῦ, ὅταν πρωτοῆλθα σέ τούτη τή χώρα, πρίν 31 χρόνια. Γιά τήν ὑπηρεσία τοῦ Ἐκκλησιάσματος ἀφιέρωσα τά πιό καλά μου χρόνια, πέραν τῆς δεκαετίας (Ἀπρίλιος 1959 - Αὔγουστος 1969). Σήμερα ἀπό μιᾶς νέας σκοπιᾶς εὑρίσκομαι ἀνάμεσά σας καί χαίρω γιατί βλέπω γνώριμα πρόσωπα, προσφιλῆ καί ἀγαπημένα, καλούς καί ἀξιόλογους Συνεργάτες, ἀφοσιωμένους εἰς τήν ὑπηρεσία τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀρθοδόξου Λαοῦ τοῦ Θεοῦ πού διαμένει σέ τούτη τή φιλόξενη χώρα.

Σᾶς συγχαίρουμε, ἀγαπητοί ἀδελφοί καί Συνεργάτες, γιά τήν ὑποδοχή καί τήν φιλοξενία πού ἑτοιμάσατε καί ἐπροσφέρετε σήμερα εἰς τόν Προκαθήμενο τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα. Ἀνανεώνουμε τά αἰσθήματα ἀγάπης καί ἐκτιμήσεως πρός ὅλους σας καί σᾶς καλοῦμε σέ νέους ὡραίους πνευματικούς ἀγῶνες γιά τήν δόξα τοῦ Χριστοῦ καί τόν ἔπαινο τῆς

Μητέρας Ἐκκλησίας μας. Σᾶς καλωσορίζουμε, Μακαριώτατε Δέσποτα καί λίαν ἀγαπητέ Ἅγιε Ἀδελφέ.

Ἀπό μέρους τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου, στήν πνευματική δικαιοδοσία τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ἡ Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Θυατείρων, ἀλλά καί ἀπό μέρους τοῦ Κλήρου καί τοῦ Λαοῦ μας, Ἀρχιεπίσκοπε Νέας Ἰουστινιανῆς καί Πάσης Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομε, σᾶς εὐχαριστοῦμε θερμά γιά τήν εὐλογία πού μᾶς ἐφέρατε ἀπό τό ἀγαπημένο Νησί τῆς Κύπρου μας. Μεταφέρετε ἀπό ἐδῶ στούς ἐκεῖ ἀδελφούς μας τούς χαιρετισμούς καί τόν ἀφοσιωμένο θαυμασμό μας γιά τήν ἐμμονή καί τήν πίστη τους εἰς τόν Νεκραναστημένο Χριστό. Οἱ προσευχές καί ἡ ἀγάπη μας θά σᾶς συνοδεύουν πάντα στό δρόμο τῆς ζωῆς σας. Προσευχόμαστε γιά τήν προσωπική σας εὐτυχία καί τήν πρόοδο τοῦ εὐσεβοῦς καί φιλοθέου Ποιμνίου σας καί σᾶς ἐναγκαλιζόμαστε μέ τόν ἀσπασμόν τῆς ἀγάπης καί τῆς κοινῆς ἐλπίδος εἰς τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου. Χριστός Ἀνέστη, ἀδελφοί.

6. Κατά τή διάρκεια τῆς Κοινωνικῆς Ἐκδηλώσεως πού διοργάνωσε ὁ Σύνδεσμος τῶν Ἑλληνορθοδόξων Κοινοτήτων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς πρός τιμήν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ.κ. Χρυσοστόμου τήν Τετάρτη, 17.5.1989, στό Ξενοδοχεῖο Holiday Inn.

Μακαριώτατε,
Ἐξοχώτατε κύριε Πρέσβυ τῆς Ἑλλάδος,
Θεοφιλέστατοι Ἅγιοι Ἀδελφοί,
Ἀξιότιμε κύριε Πρόεδρε τοῦ Ἐφοπλιστικοῦ Κόσμου,
Ἀξιότιμε κύριε Πρόεδρε τῶν Ἑλληνορθοδόξων Κοινοτήτων,
Ἀγαπητοί μας Ἀδελφοί καί Συνεργάτες ἐν Κυρίῳ.

Ἀπόψε ἔχουμε τή χαρά καί τήν τιμή νά φιλοξενούμαστε ἀπό τόν Σύνδεσμο τῶν Ἑλληνορθοδόξων Κοινοτήτων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Θυατείρων καί Μ. Βρετανίας.

Τό Δεῖπνο τοῦτο ὀργανώθηκε πρός τιμήν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ. Χρυσοστόμου καί τῆς συνοδείας του. Εἶναι συγκεντρωμένοι ἐδῶ, γιά νά σᾶς τιμήσουν, Μακαριώτατε καί Σεβασμιώτατε Ἅγιε ἀδελφέ, οἱ Κοινοτάρχες τῶν Ἐκκλησιῶν καί τῶν Ἱδρυμάτων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Θυατείρων καί Μ. Βρετανίας. Ἀπό μέρους τοῦ Σεπτοῦ μας Πατριαρχείου, στό ὁποῖο ὑπαγόμαστε πνευματικά, σᾶς καλωσορίζουμε καί πάλι. Μ' ἀνοικτές ἀγκάλες, καί μέ εἰλικρινῆ αἰσθήματα πηγαίας καί ἄδολης ἀγάπης σᾶς ὑποδεχόμαστε, Κλῆρος καί Λαός, εἰς τήν Θεόσωστο Ἐπαρχία τῶν Θυατείρων. Ἀπό τόν Πρόεδρο τοῦ Συνδέσμου κ. Ν. Ι. Χατζηπατέρα καί τούς λοιπούς εὐπαίδευτους ὁμιλητές ἀκούσατε πολλά καί ὡραῖα. Μέ διάκριση καί πολύ σεβασμό ἐξέφρασαν τά διακατέχοντα τήν ψυχή τους αἰσθήματα γιά τή φυσική παρουσία σας ἀνάμεσά μας. Ὁ εὐσεβής κι Ὀρθόδοξος Ἑλληνικός Λαός πού ἀποτελεῖ τό πλήρωμα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς εἶναι προσηλωμένος στίς ρίζες του καί ἀφοσιωμένος στή Μητέρα Ἐκκλησία του, ἡ ὁποία τό σκέφτεται καί τό φροντίζει ὡς «ἡ ὄρνις τά ἑαυτοῖς νοσία.» Ἐργάτες ζηλωτές πλαισιώνουν τίς ἐπιμέρους Κοινότητες, τά Σχολεῖα καί τά λοιπά πνευματικά Καταστήματα πού ἵδρυσε καί συντηρεῖ ἡ Μεγαλώνυμος Ὁμογένεια τῆς Μ. Βρετανίας.

Λαμβάνουμε τήν ὡραία αὐτή εὐκαιρία γιά νά ἐκφράσουμε καί ἀπό τῆς θέσεως ταύτης τίς εὐχαριστίες καί τήν εὐγνωμοσύνη μας. Σηκώνουν ὅλοι μέ ἀξιοπρέπεια καί αὐταπάρνηση ζηλευτή, μετά τῶν κληρικῶν μας, τόν κόπο καί τήν ἀγωνία γιά τό μέλλον τοῦ Λαοῦ μας στή Μ. Βρετανία.

Ἡ δική σας παρουσία ἐνθαρρύνει ὅλους τούς Ἐργάτες τοῦ καλοῦ, καί εἴμαστε βέβαιοι ὅτι οἱ εὐχές σας θά μᾶς συνοδεύουν ὅλους ὥστε μ' αὐξημένο ζῆλο κι ἐμμονή στά πάτρια νά ἐργαζόμαστε τόν ἀγῶνα τόν καλό γιά τή δόξα τοῦ Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ, ἔπαινον ἱερό τῆς Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας μας κι Ὁμογένειες τῆς Μ. Βρετανίας.

Σᾶς καλωσορίζουμε καί πάλι, Μακαριώτατε, καί προσευχόμαστε γιά τήν προσωπική σας εὐτυχία καί τήν κατά Θεό πρόοδο τοῦ Εὐσεβοῦς κι Ὀρθοδόξου Ἑλληνικοῦ Λαοῦ τῆς Μεγαλονήσου.

Κύριε Πρόεδρε τῶν Ἑλληνορθοδόξων Κοινοτήτων, δεχθῆτε τά θερμά μου συγχαρητήρια καί τίς εὐχαριστίες τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς γιά τήν ὡραία πνευματική βραδυά πού μαζί μέ τούς συνεργάτες σας μᾶς προσφέρετε ἀπόψε. Ὁ Νεκραναστημένος Χριστός νά κατευθύνει τίς σκέψεις καί τά διαβήματά σας γιά νά μένετε πάντα σταθεροί καί ἀφοσιωμένοι ἐργάτες τοῦ Λαοῦ τοῦ Θεοῦ καί τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας. Συνεχῶς καί ἀδιαλείπτως ὁ Σύνδεσμός σας συμπαρίσταται ἐνεργά στό ἔργο τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καί ὑπηρετεῖ ἀφοσιωμένα τό Οἰκουμενικό μας Πατριαρχεῖο. Γι' αὐτό καί σᾶς συγχαίρουμε γιά μιά ἀκόμη φορά καί σᾶς προτρέπουμε νά συνεχίσετε νά ἐργάζεστε πάντοτε μέ τόν ἴδιο ζῆλο καί τήν ἴδια ἀγάπη γιά τήν Ὀρθοδοξία καί τό Γένος μας.

Μακαριώτατε, σᾶς καλωσορίζουμε καί σᾶς εὐχόμαστε ν' ἀποκομίσετε ἄριστες ἐντυπώσεις ἀπό τήν ἐπίσκεψή σας ἀνάμεσα στήν Ὁμογένεια τῆς Μ. Βρετανίας.

7. Κατά τήν ἐπίσκεψη τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ.κ. Χρυσοστόμου εἰς τό Μέγαρο τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, Πέμπτη, 18 Μαΐου 1989

Μακαριώτατε καί Σεβασμιώτατε
Ἀρχιεπίσκοπε Νέας Ἰουστινιανῆς καί πάσης Κύπρου,
Ἐξοχώτατε κ. Ἁρμοστά,
Θεοφιλέστατοι καί Ἀγαπητοί Ἅγιοι Ἀδελφοί,
Εὐλαβέστατοι Ἱερεῖς καί Διάκονοι,
Ἀγαπητοί Συνεργάτες καί Ὁμογενεῖς,

Μέ ἰδιαίτερη χαρά χαιρετίζουμε τήν παρουσία τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου ἀνάμεσά μας, ἰδιαίτερα ἐδῶ στό Ἱερό Παρεκκλήσι τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Παναγίας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Θυατείρων καί Μ. Βρετανίας.

Ἀπόψε, Μακαριώτατε καί λίαν ἀγαπητέ Ἅγιε Ἀδελφέ, εὑρίσκεστε κάτω ἀπό τούς ἱερούς θόλους τοῦ Σπιτιοῦ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Ἑλληνισμοῦ. Εἶναι ὁ Οἶκος τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου, ἡ αὐθεντία καί ἡ ἀγάπη τοῦ ὁποίου ὅλους μᾶς θερμαίνει καί μᾶς ἐνισχύει εἰς τό ἔργο μας. Ἀπό τοῦτο τό σπίτι πέρασαν πολλοί Κληρικοί καί ἄλλοι διάσημοι Ἐκκλησιαστικοί καί Πνευματικοί ἄνδρες. Τό ἁγίασαν μέ τήν παρουσία τους ὁ ἀείμνηστος μεγάλος Πατριάρχης Ἀθηναγόρας, ὁ νῦν Οἰκουμενικός μας Πατριάρχης Δημήτριος, ὁ ἀείμνηστος Προκάτοχός σας καί Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας Κύπρου Μακάριος. Σεῖς μέ τήν παρουσία σας ἐδῶ στό Κέντρο τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς συνεχίζετε καί ἐμπλουτίζετε τούτη τήν Παράδοση.

Γι' αὐτό μέ ἰδιαίτερη χαρά καί ἱκανοποίηση σᾶς καλωσορίζω ἀπό μέρους τοῦ Κλήρου καί τοῦ λαοῦ πού ἀποτελεῖ τό Ποίμνιο τῆς Θεόσωστης τούτης Ἐπαρχίας πού μοῦ ἐνεπιστεύτηκε ἡ Μητέρα Ἐκκλησία γιά νά διαφεντέψω καί ποιμάνω καί νά τήν διαφυλάξω μέσα στίς ἱερές παραδόσεις τοῦ Γένους μας.

Μαζί μέ τίς ὁλόθερμες εὐχές καί τήν ἀγάπη μας. Μαζί μέ τίς προσευχές μας γιά τήν ὑγεία καί μακροημέρευσή σας. Γιά τήν πρόοδο καί εὐτυχία καί εἰρήνη τοῦ Λαοῦ τῆς Μεγαλονήσου καί τή δικαίωση τῶν ἀγώνων καί τῶν πόθων του, νά δεχθεῖτε τούτη τήν τιμή. Εἶναι ὁ Χρυσοῦς Σταυρός τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Θυατείρων καί Μ. Βρετανίας.

Σᾶς τόν προσφέρουμε σάν δεῖγμα ἀδελφικῆς ἀγάπης καί τιμῆς. Εἶναι ἀναγνώριση γιά τή διακονία καί τό μεγάλο ἔργο πού ἐπιτελεῖτε γιά τήν κατά Θεό καί κατ' ἄνθρωπο προστασία τοῦ Εὐσεβοῦς Ὀρθοδόξου Ἑλληνικοῦ Λαοῦ τῆς Νήσου τῶν Ἁγίων.

Ἐπίσης, Μακαριώτατε, νά δεχθεῖτε τοῦτο τό μικρό δῶρο, ἕνα ἀσημένιο Ποτήριο, εἰς ἀνάμνηση τῆς εὐλογίας καί τῆς τιμῆς πού μᾶς ἐκάματε νά ἔλθετε στήν Ἀρχιεπισκοπή μας γιά νά δεῖτε τό Ποίμνιο μας. Νά τό μυσταγωγήσετε μέ τή Θεία Λειτουργία καί τό Κήρυγμα. Θά πίνετε καί θά θυμᾶστε τήν κοινότητα καί τήν ἑνότητα τῆς Πίστεως πού συνδέει τήν ἐδῶ Ὁμογένεια μέ σᾶς καί μέ τό Ποίμνιό σας.

Καλωσορίσατε καί πάλιν, Μακαριώτατε, εἰς τήν Ἀρχιεπισκοπή μας.

8. Στήν ἐκδήλωση τῆς Ἑλληνικῆς Κυπριακῆς Ἀδελφότητος πρός τιμή τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ.κ. Χρυσοστόμου, Παρασκευή, 19 Μαΐου 1989

Μακαριώτατε καί Ἀγαπητέ Ἅγιε Ἀδελφέ κ. Χρυσόστομε,
Ἐξοχώτατε κ. Ἁρμοστά,
Ἐξοχώτατε κ. Ἐπιτετραμμένε τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας,
Θεοφιλέστατοι Ἅγιοι Ἀδελφοί,
Ἐντιμότατοι κ.κ. Πρόεδροι τῆς Ἐθνικῆς Ὁμοσπονδίας καί τῶν λοιπῶν Ὀργανώσεων καί Συλλόγων,
Ἀξιότιμε κ. Πρόεδρε τῆς φιλοξενούσης Ἀδελφότητος,
Ἀγαπητοί Ὁμογενεῖς, Φίλοι καί Συνεργάτες ἐν Κυρίῳ,

Μέ ἰδιαίτερη χαρά χαιρετίζω ὅλους καί τούς ὀργανωτές τούτης τῆς κοινωνικῆς καί πνευματικῆς συνεστιάσεως, ἡ ὁποία διοργανώνεται ἀπό τό ἱστορικό Σωματεῖο τῆς Ἑλληνικῆς Κυπριακῆς Ἀδελφότητος Λονδίνου πρός τιμήν τοῦ Προκαθημένου τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας κ.κ. Χρυσοστόμου.

Εἶναι διάχυτη σέ ὅλους μας ἡ χαρά καί ἡ εὐχαρίστηση τῆς φυσικῆς παρουσίας σας ἀνάμεσά μας, Μακαριώτατε. Μέ τή φωτισμένη προσωπικότητά σας καί τήν ἀφοσιωμένη διακονία σας ἀναζωπυρώσατε τήν χαρά τῆς Ἀναστάσεως στίς καρδιές τῶν Ἀποδήμων Ὁμογενῶν τῆς Μεγάλης Βρετανίας. Ἀνανεώσατε τό ἀληθινό καί αἰώνιο φῶς τῆς πίστεως καί τῆς ἐλπίδος πού μᾶς δώσε ἡ Ἐκκλησία τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα. Θέλουμε νά σᾶς διαβεβαιώσουμε ὅτι ἡ Ὁμογένεια μέ τά Σωματεῖα καί τούς Συλλόγους της, μέ τίς Ἐκκλησίες καί τά Ἱδρύματά της. Μέ τήν εὐλάβεια καί θεοσέβειά της εἰς τά Πάτρια καί τίς ἱερές Παρακαταθῆκες τῶν Πατέρων μας διαφυλάσσει αὐτά εἰς τά κατάβαθα τῆς ψυχῆς της.

Ἀπόψε σᾶς φιλοξενεῖ ἡ Ἑλληνική Κυπριακή Ἀδελφότητα καί εἴμαστε καί ἐμεῖς ὅλοι καλεσμένοι γιά νά μοιραστοῦμε την κοινή χαρά. Γι᾽ αὐτό λαμβάνω τήν ὡραία εὐκαιρία νά συγχαρῶ τήν Ἡγεσία τῆς Ἀδελφότητος. Θέλω νά τούς ἐπαινέσω γιά τήν προσφορά καί τή διακονία τους γιά τήν πρόοδο καί προβολή τοῦ καλοῦ ὀνόματος τῆς Ὁμογένειάς μας. Θέλω νά πιστεύω ὅτι ὁ πρόεδρος καί οἱ Συνεργάτες καί τά Μέλη τοῦ ἱστορικοῦ τούτου Σωματείου θά συνεχίσουν νά ὑπηρετοῦν μέ ζῆλο τά καλά καί ὡραῖα ἔργα πού πρεσβεύει ἡ Ἐκκλησία καί τό Γένος μας. Μπροστά μας ὑπάρχουν πολλά προβλήματα, τά ὁποῖα μᾶς καλοῦν νά τά λύσουμε. Νά συμβάλουμε γιά τή διευθέτησή τους. Ἡ Νεολαία καί ὁ Εὐσεβής Λαός μας χρειάζεται τήν ἔντονη συμπαράστασή μας. Γι᾽ αὐτό θά πρέπει νά κάνουμε αἰσθητή τήν παρουσία μας ὥστε νά τούς δώσουμε τό ἐχέγγυο τῆς ἐμπιστοσύνης καί τῆς ἀγάπης μας. Ἀπό μέρους μας θά ἔχετε κάθε συμπαράσταση καί ἐνθάρρυνση εἰς τό ἔργο σας. Ἡ Ἀρχιεπισκοπή καί ὁ κάτοχός της εἶναι στή διάθεση ὄχι μονον ἐσᾶς, ἀλλά καί ὁλόκληρης τῆς Ὁμογένειάς μας εἰς τή Μ. Βρετανια.

Μακαριώτατε καί Σεβασμιώτατε Ἅγιε Ἀδελφέ καί Προκαθήμενε τῆς Ἐκκλησίας τῆς Μεγαλονήσου, νά μᾶς συγχωρήσετε γιά τή μακρότητα τῶν λόγων. Ἡ δική σας παρουσία καί μεγάλη ἀγάπη μᾶς ἔδωσε τήν εὐκαιρία καί τό ἱερό δικαίωμα νά ἐκφράσουμε τά αἰσθήματά μας καί πρός τόν Πρόεδρο καί τά Μέλη τῆς Ἀδελφότητος, οἱ ὁποῖοι μᾶς ἐκάλεσαν ἀπόψε ἐπί τῷ αὐτῷ γιά νά σᾶς τιμήσουμε καί νά διαδηλώσουμε τά αἰσθήματα τιμῆς πρός τό σεπτόν πρόσωπό σας.

Καλωσορίσατε, Μακαριώτατε, ἀνάμεσά μας.

9. Στό Γεῦμα πού παρέθεσε ἡ Ἑλληνική Ὀρθόδοξη Κοινότητα Ἀποστόλου Βαρνάβα Wood Green πρός τιμήν τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου κ.κ. Χρυσοστόμου, τήν Κυριακή, 21 Μαΐου 1989, μετά τή Θεία Λειτουργία στόν Καθεδρικό Ναό τῆς Κοιμήσεως τῆς Παναγίας.

Μακαριώτατε καί Σεβασμιώτατε Ἅγιε Ἀδελφέ,
Ἐξοχώτατε κ. Ἁρμοστά,
Ἐντιμότατε κ. Δήμαρχε καί Κυρία Δημάρχου Haringey,
Ἐντιμότατοι Κύριοι Ἐκπρόσωποι Σωματείων καί Συλλόγων,
Ἀγαπητοί Ὁμογενεῖς καί φίλοι καί λοιποί ἐργάτες τῆς Κοινότητος Ἀποστόλου Βαρνάβα,

Εἶναι ἰδιαίτερη ἡ χαρά μας γιατί ἔχουμε καί σήμερα μαζί μας τόν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπο Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομο μαζί μέ τή συνοδεία του.

Γιά τρεῖς συνεχεῖς Κυριακές ἐπεσκέφθηκε τούς Ναούς μας, τήν Ἁγία Σοφία, τούς Ἁγίους Πάντες καί σήμερα τόν Καθεδρικό Ναό τῆς Κοιμήσεως τῆς Παναγίας. Μᾶς ἐλειτούργησε, μᾶς ἐκήρυξε καί μᾶς ἐμυσταγώγησε μέ τήν ἱεροπρεπῆ παρουσία του. Ἡ Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Θυατείρων μέ ἰδιαίτερα αἰσθήματα χαρᾶς καί ἀγάπης σᾶς καλωσορίζει ἀπό μέρους τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου εἰς τήν πνευματικήν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ἡ Ἐκκλησία μας εἰς τήν Μ. Βρετανία. Ἡ Κοινότητα τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα, στημένη σέ τούτη τή γωνία τῆς μεγαλούπολης τοῦ Λονδίνου, ἐργάζεται γιά τήν προστασία καί τήν πνευματική οἰκοδομή τοῦ εὐσεβοῦς καί Ὀρθοδόξου Ἑλληνικοῦ Λαοῦ μας.

Ὅπως ἤδη ἔχουμε ἀκούσει ἀπό τόν Δήμαρχο, ἡ Ὁμογένεια τῆς Περιοχῆς αὐτῆς χαίρει μεγάλης ἐκτιμήσεως ἀπό τούς τοπικούς Ἄρχοντες γιά τήν ἐργατικότητα, τήν ἐντιμότητα καί τή νομοταγειά της. Γι᾽ αὐτό, κ. Δήμαρχε, λαμβάνω τήν εὐκαιρία νά σᾶς εὐχαριστήσω θερμά γιά τά καλά σας λόγια. Θέλω νά σᾶς διαβεβαιώσω γιά τήν ἐκτίμησή μας πρός τό πρόσωπό σας καί τούς Συναδέλφους σας εἰς τήν Δημαρχεία. Εἶμαι βέβαιος ὅτι θά συνεχίσετε καί στό μέλλον νά περιβάλλετε τούς Ἑλληνορθοδόξους Χριστιανούς μας μέ τά ἴδια αἰσθήματα καί τήν ἴδια φροντίδα. Θέλουμε νά ἔχουμε τή συμπαράστασή σας καί τή βοήθειά σας εἰς τό ἔργο μας, τό θρησκευτικό καί τό ἐκπαιδευτικό. Ἔτσι θά μπορέσουμε πιό καλά νά διαπλατύνουμε τίς δραστηριότητες καί ἱκανότητές μας γιά τό καλό τῆς Ἐκκλησίας, τῆς Χριστιανωσύνης καί τῆς χώρας πού μᾶς προσφέρει φιλοξενία καί ἀσφάλεια.

Τελειώνοντας, Μακαριώτατε Ἅγιε Προκαθήμενε τῆς Μεγαλονήσου, σᾶς προπέμπουμε μέ τήν ἀγάπη καί τόν σεβασμό μας. Εἶναι τό δικό μας ἀντίδωρο γιά τά δῶρα καί τήν εὐλογία πού φέρατε καί προσφέρετε μέ τόση ἁπλοχεριά στό εὐσεβές Ποίμνιο τῆς Βιβλικῆς Ἐπαρχίας τῶν Θυατείρων, ὅπου ἔχω τήν τιμή καί τό προνόμιο νά διακονῶ ὡς ὁ Ποιμενάρχης της ἐξ ὀνόματος τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριάρχου κ.κ. Δημητρίου. Σᾶς κατευοδώνουμε, Μακαριώτατε. Προσευχόμαστε γιά τήν ὑγεία καί τήν προσωπική σας εὐτυχία, καί τήν ἀσφάλεια τοῦ Λαοῦ τῆς Μεγαλονήσου. Εἴθε ὁ θεός νά εὐλογεῖ τά ἔργα σας ὥστε νά συμβάλετε κι᾽ ἐσεῖς στήν ἐπάνοδο τῆς εἰρήνης καί τῆς ἑνότητας τοῦ Λαοῦ τῆς Μεγαλονήσου Κύπρου.

Προσφώνησις τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου κ. Ἀθανασίου Κ. Θεοχάρους, Ἀρχιεπισκοπικοῦ Ἐπιτρόπου καί Προϊσταμένου τῆς Ἑλληνορθοδόξου Κοινότητος τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα, πρός τήν Αὐτοῦ Μακαριότητα τόν Ἀρχιεπίσκοπον Κύπρου, κ.κ. Χρυσόστομον, παρουσίᾳ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Θυατείρων καί Μ. Βρετανίας κ.κ. Γρηγορίου, κατά τήν ὥραν τῆς Θ. Λειτουργίας εἰς τόν Καθεδρικόν Ναόν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

Μακαριώτατε,

Ταύτην τήν ἱεράν καί εὔσημον καί ἱστορικήν στιγμήν τῆς θείας μυσταγωγίας ὑποδεχόμεθα καί καλωσορίζομεν τήν ὑμετέραν σεπτήν Μακαριότητα μέ πλούσια αἰσθήματα σεβασμοῦ ἀπό μέρους τοῦ Κλήρου καί τοῦ Λαοῦ τῆς φερωνύμου μετά τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου Κοινότητος, τῆς Ἑλληνορθοδόξου Κοινότητος τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα.

Ἡ Κοινότης αὐτη καλεῖται, ὡς εἴθισται, δίδυμος, καθότι διαθέτει δύο Ναούς. Τόν τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα καί τόν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Ἐπί ἕν τέταρτο τοῦ αἰῶνος, ἡ Κοινότης αὕτη θεραπεύει διηνεκῶς καί ἀδιαλείπτως τάς πνευματικάς, τάς μορφωτικάς καί φιλανθρωπικάς ἀνάγκας πολυπληθοῦς ποιμνίου, ἀνερχομένου εἰς τεσσαράκοντα καί πλέον χιλιάδας καί διαβιοῦντος εἰς τήν περιοχήν ταύτην τῆς Βρετανικῆς Πρωτευούσης.

Ἡ Κοινότης, διά νά δυνηθῆ νά ἀνταποκριθῆ εἰς τάς ὑποχρεώσεις αὐτῆς, ἀπέκτησε καί διαθέτει ἰδιοκτήτους χώρους, ἔνθα στεγάζονται τά γραφεῖα αὐτῆς. Διαμένουν Κληρικοί καί Διδάσκαλοι ὑπηρετοῦντες εἰς αὐτήν. Ἐγκαταβιοῦν ἡλικιωμένα πρόσωπα τελοῦντα ὑπό τήν προστασίαν αὐτῆς. Συντρώγουν πολλοί συνταξιοῦχοι δίς τῆς ἑβδομάδος. Εὑρίσκουν καταφύγιον καί προστασίαν οἱ νέοι βλαστοί της. Τά παιδιά τῆς σχολικῆς ἡλικίας ἐντός τῶν ἰδιοκτήτων χώρων ἐκμανθάνουν τήν γλῶσσαν τοῦ Εὐαγγελίου, τήν ἑλληνικήν, καί χειραγωγοῦνται εἰς τήν Ὀρθόδοξον πίστιν ἡμῶν. Μικροί καί μεγάλοι ἀναβαπτίζονται εἰς τά χαρακτηριστικά τῆς Ἑλληνικῆς καί ἀθάνατης φυλῆς, ἥτις τυγχάνει μοναδική εἰς τόν κόσμον, καί ἀναθερμαίνονται εἰς τοῦ Χριστοῦ τήν πίστιν.

Οἱ Κληρικοί καί πάντες οἱ ἐργάται τῆς Κοινότητος προσέφεραν καί ἐξακολουθοῦν νά προσφέρουν ὑπηρεσίας πολλάς, ἐργαζόμενοι ὁμαδικά. Ἡ πρόοδος τῆς Κοινότητος, κάτω ἀπό τήν σοφήν καί ἄοκνον πάντοτε καθοδήγησιν τοῦ τότε Ἀρχιερατικῶς Προϊσταμένου καί νῦν Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Θυατείρων καί Μ. Βρετανίας κ.κ. Γρηγορίου, ἀνέβαινε κατακορύφως. Βάσκανος ὅμως ὀφθαλμός ἐφθόνησεν καί ἠμαύρωσεν τά καλά. Τήν 2αν Φεβρουαρίου 1986 τό κτιριακόν συγκρότημα τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ καί τῶν σχολικῶν χώρων κατέστρεψεν σχεδόν ὁλοσχερῶς τό ἀδηφάγον πῦρ.

Ὅλοι τότε ἑνωμένοι, ὡς εἷς ἄνθρωπος, ὑπό τήν σθεναράν καθοδήγησιν τοῦ πνευματικοῦ μας πατρός Σεβασμιωτάτου κ.κ. Γρηγορίου, ἀνωρθώσαμεν ἔτι Ναόν περικαλλῆ καί κόσμημα τῆς περιοχῆς. Οἱ σχολικοί χῶροι ἑτοιμάζονται καί εὑρίσκονται σχεδόν πρός τό τέρμα. Εἴμεθα ὅμως βεβαρημένοι μετά χρέους μισοῦ ἑκατομμυρίου λιρῶν. Ὅλοι ἐβοήθησαν καί ἐξακολουθοῦν νά συντρέχουν τήν Κοινότητα οἰκονομικά. Ἡ Ἁγιωτάτη Ἐκκλησία Κύπρου ἀπέστειλεν τότε ποσόν χιλίων Κυπριακῶν λιρῶν (£1,000.00). Ὅθεν δραττόμεθα τῆς εὐκαιρίας

ταύτης διά νά ἐπαναλάβωμεν τάς θερμάς εὐχαριστίας καί τήν εὐγνωμοσύνην πάντων διά τήν συμμετοχήν εἰς τήν θλῖψιν καί τόν πόνον τῶν ἡμερῶν ἐκείνων.

Παρέσχον πρός ὑμᾶς, Μακαριώτατε, ἁδρομερῶς εἰκόνα τῶν πραγμάτων τῆς Ἑλληνορθοδόξου Κοινότητος τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα. Εὑρίσκεσθε ἤδη πρός τό τέλος τῆς ἐν τῷ κλίματι τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Θυατείρων ἐπισκέψεως ὑμῶν. Αὔριον ἀναχωρεῖτε διά τά πάτρια ἐδάφη τῆς πεφιλημένης καί πολυποθήτου Κύπρου. Σᾶς προπέμπομεν μετά τῶν προσευχῶν πάντων ἡμῶν. Ἀναπέμπομεν ταυτοχρόνως ἱκετήριον δέησιν πρός τόν ἐν Τριάδι Θεόν ἵνα κολοβώσῃ τάς ἡμέρας τοῦ Γολγοθᾶ τῆς Κύπρου.

Παρακαλοῦμεν τήν ὑμετέραν Μακαριότητα, ὅπως μεταφέρῃ τήν ἀγάπην πάντων ἡμῶν πρός τούς ἐν Κύπρῳ ἀδελφούς. Τέλος, δεχθῆτε ἐξ ὀνόματος τοῦ Κλήρου καί τοῦ Λαοῦ, ὡς ἐνθύμιον τῆς ἐπισκέψεώς σας ταύτης, τόν σταυρόν τῆς Κοινότητος τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα, εἰς ἔνειξιν βαθέως σεβασμοῦ, ὑψηλῆς τιμῆς καί εἰς ὑπόμνησιν ἡμῶν τε καί ὑμῶν, ὅτι αἴρομεν τόν σταυρόν τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ Ἔθνους. Ἀμήν!

Κυριακή 21η Μαΐου 1989.

Ἑορτή Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης.

Ἡ «Ἑστία» Birmingham τιμᾶ τόν Ἀρχιεπίσκοπο Κύπρου κ. Χρυσόστομο

Στίς 8 Μαΐου 1989 ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. Χρυσόστομος καί ἡ συνοδεία του ἐπεσκέφθησαν τήν πόλη Birmingham καί τήν ἐκεῖ πολυπληθῆ Ὁμογένεια. Τόν συνόδευσε ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Θυατείρων κ. Γρηγόριος καί ὁ Γραμματέας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς κ. Χ. Μεττῆς.

Ἀφοῦ πρῶτα ὁ Μακαριώτατος καί οἱ συνοδεύοντες αὐτόν μετέβησαν στόν Καθεδρικό Ναό Ἀπ. Ἀνδρέου, ὅπου τούς ὑπεδέχθη ὁ Ἐπίσκοπος κ. Εἰρηναῖος, ὁ ὁποῖος καί τούς προσεφώνησε καταλλήλως, ἀκολούθως ἐπεσκέφθησαν τό Ἀναστάσιον Κοινοτικόν Κέντρον. Τό βράδυ τῆς ἰδίας ἡμέρας ἡ «Ἑστία» Birmingham καί ἡ Κοινότης τοῦ Ἀπ. Λουκᾶ τῆς πόλεως ἐδεξιώθησαν τόν Μακαριώτατον καί τούς λοιπούς ἐπισκέπτες στίς ἰδιόκτητες αἴθουσές τους, ὅπου καί παρετέθη δεῖπνο. Τόν Μακαριώτατο προσεφώνησαν καταλλήλως ὁ Πρόεδρος τῆς «Ἑστίας» κ. Μοῦσκος καί ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ἀπ. Λουκᾶ κ. Γιακουμῆ.

Ἡ προσφώνηση τοῦ κ. Μούσκου

Μακαριώτατε, Σεβασμιώτατε, Θεοφιλέστατε, My Lord Bishop, Σεβαστόν Ἱερατεῖον, κύριοι Πρόξενοι τῆς Ἑλλάδος καί τῆς Κύπρου, κύριοι Πρόεδροι τῶν διαφόρων Κοινοτήτων, Κυρίες καί Κύριοι.

Ρίγη πατριωτικῆς συγκινήσεως μά καί θρησκευτικῆς ἐξάρσεως πλημμυρίζουν σήμερα τίς καρδιές μας γιατί ἔχουμε τήν τιμήν νά φιλοξενοῦμε, ἐδῶ στό ἰδιόκτητο οἴκημα μας, στήν Ἑλληνική αὐτή γωνιά, μέσα στήν καρδιά αὐτῆς τῆς χώρας πού μᾶς φιλοξενεῖ, τόν Προκαθήμενο τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας Νέας Ἰουστινιανῆς καί Πάσης Κύπρου, τῆς ἰδιαιτέρας μας Πατρίδος. Τόν φλογερό Ἱεράρχη πού συνεχίζει ἐπάξια, κάτω ἀπό πολύ δύσκολες συνθῆκες, τό θρησκευτικό καί Ἐθνικό ἔργο τῶν δοξασμένων καί ἀειμνήστων προκατόχων του, ὅπως τόν Ἐθνομάρτυρα Κυπριανόν καί τόν Ἐθνάρχη Μακάριο!

Μακαριώτατε, ἡ παρουσία σας ἐδῶ στήν Ἑλληνική Κυπριακή Ἑστία, μαζί μέ τόν ἄξιο Πνευματικό Πατέρα τῆς Παροικίας μας τόν Σεβασμιώτατο Ἀρχιεπίσκοπον Θυατείρων κ.κ. Γρηγόριον ἀποδεικνύει ἀφ' ἑνός τήν ἀγάπη καί τό ἐνδιαφέρον τῆς Ἐκκλησίας τῆς πολύπαθης Κύπρου μας, γιά τήν πρόοδο καί τήν ἐν Χριστῷ προκοπή τῶν ξενιτεμένων παιδιῶν της, ἀφ' ἑτέρου μᾶς δυναμώνει καί μᾶς ἐνθαρρύνει στό δύσκολο ἀγῶνα γιά τή διατήρηση καί τή διάδοση, στίς νέες γενεές τῶν Ἀποδήμων, τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσας, τῶν Ἑλληνοχριστιανικῶν παραδόσεών μας, ὡς ἐπίσης καί στήν ἐνημέρωση τῆς Ἀγγλικῆς κοινῆς Γνώμης γιά τόν δίκαιο ἀγῶνα γιά ἀπελευθέρωση τῆς Σκλαβωμένης πατρίδας μας.

Ἡ Ἑλληνική Κυπριακή Ἑστία σᾶς εὐγνωμονεῖ γι' αὐτή τήν ἐνθάρρυνση καί ἀναγνώριση ποῦ μᾶς δίνετε μέ τήν ἐπίσκεψή σας.

Εἰς ἀνάμνηση λοιπόν αὐτῆς τῆς ἐπισκέψεώς σας, παρακαλῶ ὅπως δεχθῆτε αὐτό τό μικρό δῶρο, πού σᾶς διαβεβαιῶ, συνοδεύεται ἀπό τήν ἀτόφια ἀγάπη, τό σεβασμό καί τήν πραγματική ευγνωμοσύνη ὅλων τῶν Ἑλλήνων Χριστιανῶν πού ἀποτελοῦν τήν Ἑλληνική Κυπριακή Ἑστία, ἐδῶ στήν Κεντρική Ἀγγλία.

Ἐκφράζουμε τήν εὐχή ὅπως ἡ σημερινή ἐπίσκεψίς σας ἀποτελέσῃ τήν ἀρχή νέας καί πιό τακτικῆς ἐπαφῆς, πού σκοπό καί ἀποτέλεσμα θά ἔχῃ τήν ἐπίτευξη τῶν στόχων καί ἐπιδιώξεων πού πιό πάνω ἀνέφερα.

Ἡ προσφώνηση τοῦ κ. Γιακουμῆ

«Μακαριώτατε, Θεοφιλέστατε, My Lord Bishop, Ἔντιμοι Κύριοι Πρόξενοι, Σεβαστοί Ἱερεῖς, Φίλε Πρόεδρε τῆς Κυπριακῆς Ἑστίας, Distinguished Guests, Φίλοι Πρόεδροι Κοινοτήτων, Κυρίες καί Κύριοι.

«Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τόν Κύριον καί ἠγαλλίασεν τό πνεῦμα μου ἐπί τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου». Μέ τούς βιβλικούς αὐτούς λόγους, Σᾶς καλωσορίζουμε, Μακαριώτατε, στήν Κεντρική Ἀγγλία καί τήν πόλη αὐτή τήν φιλόξενον τοῦ Birmingham ὅπου χιλιάδες συμπατριῶτες προσωρινά καί ἐξ ἀνάγκης εὑρίσκονται.

Εὐχαριστοῦμε τόν σεπτόν μας Ἱεράρχη Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπο Θυατείρων κύριον Γρηγόριο γιά τίς προσπάθειές του νά γίνει κατορθωτή ἡ ἐπίσκεψή σας στή χώρα αὐτή καί μάλιστα στήν πόλη καί τήν περιοχή μας. Γνωρίζετε, Μακαριώτατε, τήν κατάσταση τοῦ παρελθόντος. Θά ἤθελα ἐδῶ νά ἀντιγράψω τήν ἐπιτυχέστατη ἀνακοίνωση τῆς Ἐθναρχίας τῆς Κύπρου μας, ἡμερομηνίας 24 Ἀπριλίου 1956, γιά τόν τότε Ὑπουργό Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος Θεοτόκη. Θά ἀλλάξω μόνο μερικές λέξεις: «Μεταξύ τοῦ πρώην Ἀρχιεπισκόπου Θυατείρων καί τοῦ Ἀπόδημου Κυπριακοῦ Ἑλληνισμοῦ ὑφίστατο πράγματι ψυχική ἀπόστασις, λόγῳ ἐλλείψεως τοῦ ἐκ τῶν περιστάσεων ἐπιβαλλομένου ἀγωνιστικοῦ πνεύματος κατά τόν χειρισμό τοῦ Κυπριακοῦ, καί λόγῳ ὁρισμένων παραλείψεων». Νομίζω ὅτι αὐτά εἶναι ἀρκετά.

Μακαριώτατε, ἐδῶ κι ἕναν περίπου χρόνο μποροῦμε νά φωνάζουμε ὅ,τι οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι φώναξαν στόν Ἀπόστολο Θωμᾶ, «Εἴδαμεν τόν Κύριον». ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Καλωσορίζοντάς σας, Μακαριώτατε, σέ αὐτόν τόν ἱερό χῶρο, κέντρο καί φάρο τοῦ Ἑλληνορθοδόξου ἀπόδημου στοιχείου στήν Κεντρική καί Βόρειο Ἀγγλία, αἰσθανόμεθα συγκίνηση θρησκευτική καί ἐθνική, προβληματιζόμεθα, ἀλλά καί ὑποσχόμεθα.

Προβληματιζόμεθα βλέποντας τήν Κύπρο μας νά ζεῖ ἐκτός τῆς ἱστορικῆς ἀνάγκης, καί νά καθίσταται «ΚΑΤΕΙΔΩΛΟΣ ΠΟΛΙΣ», εἴδωλα πολλά, πλοῦτος, εὐμάρεια, καθησυχασμός καί σούβλα, ἀντί λιτότητος, ἀγῶνα καί θυσίας. Πολιτικά κόμματα πολλά καί κατευθύνσεις ξενικές, ἀντί γιά ἕνα κόμμα «Κύπρος» καί κατεύθυνση ἐθνική. Ἀρχηγούς πολλούς ἀντί τοῦ Χριστοῦ. Γνωστές εἶναι οἱ θέσεις σας, Μακαριώτατε, καί πύρινα κρυστάλλινες σέ μερικούς ἀπό ἐμᾶς πού ἔχουμε τήν τύχη νά σᾶς ἐπισκέπτονται τακτικά γιά χριστιανικό καί ἐθνικό ἀναβαπτισμό. Ἡ παρουσία σας ἀνάμεσά μας, Ἐθνάρχη πιστέ στά τοῦ Ἔθνους ὁράματα, μᾶς προβληματίζει, καί ἡ μνήμη στρέφεται 15 σχεδόν χρόνια πίσω, ξαναζεῖ τήν ἀφετηρία καί τόν πρόλογο τῆς πιό συγκλονιστικῆς τραγωδίας, πού ἄγνωστος εἶναι ἀκόμα ὁ ἐπίλογός της καί ἀθέατο παραμένει τό τέρμα της. Ἐπιστρέφουμε σήμερα στίς μέρες καί τίς ὧρες ἐκεῖνες πού σημάδεψαν, μέ τό μακάβριο πλήρωμά τους, τήν ἐθνική μας ζωή, καί πού σφράγισαν μέ τίς αἱματηρές διαστάσεις τους τή μοῖρα καί τό μέλλον μας.

Δέν εἶναι μακρύς ὁ δρόμος τῆς μνημονικῆς ἐπιστροφῆς μας. Εἶναι ὅμως ἕνας δρόμος πολύ ἀσφυκτικός, ὀδυνηρός καί ὀλισθηρός ἀπό τά δάκρυα τοῦ λαοῦ μας πού τόν ἔβρεξαν καί ἀπό τό αἷμα τῶν παιδιῶν μας πού τόν ράντισαν. Εἶναι ἕνας δρόμος πού διέρχεται πάνω ἀπό τάφους καί ἐρείπια, βεβηλωμένες ἐκκλησιές, μέσα ἀπό ἀντίσκηνα τῆς πικρῆς προσφυγιᾶς, καί τήν ἀτέλειωτη ἀγωνία γιά τούς ἀγνοουμένους μας. Πάνω ἀπό τήν κυρτωμένη ἀπό τόν πόνο κορφή τοῦ Πενταδάκτυλου, καί μέσα ἀπό τό κλάμα καί τόν καημό τῶν σκλαβωμένων ἐδαφῶν μας.

Καί ὅμως αὐτόν τό δρόμο θά πρέπει νά τόν ἀκολουθήσουμε καί σήμερα καί κάθε μέρα, καί τώρα καί κάθε ὥρα. Γιά νά μήν ξεχνοῦμε ποτέ αὐτά πού χάσαμε, καί πῶς τά χάσαμε. Γιά νά μήν ξεφεύγουμε ποτέ ἀπό τίς εὐθύνες μας γι' αὐτά πού ἔγιναν καί γι' αὐτά πού πρέπει νά γίνουν. Γιά νά μήν ἀπομακρυνόμεθα ἀπό τίς ἱστορικές ὑποχρεώσεις μας σ' αὐτούς ὅλους πού ἔφυγαν καί σέ ὅλους ἐκείνους πού θά 'ρθουν.

Οἱ λαοί πού προτιμοῦν νά πάσχουν ἀπό ἀμνησία, ἡττοπάθεια καί ἀδιαφορία ποτέ δέν ἐπιβίωσαν καί δέν θά ἐπιβιώσουν. Οἱ λαοί πρέπει συνεχῶς νά θυμοῦνται, χωρίς ποτέ νά καθηλώνονται στό παρελθόν. Λίγοι εἴμαστε καί ἀλοίμονό μας ἄν ξεριζωθεῖ ἡ γενιά μας. Δέν πρέπει νά ἐπιτρέψουμε τήν ὁλοκλήρωση τῆς τραγωδίας τοῦ 1974. Ἡ μνήμη δοξασμένων στιγμῶν ἀπό τήν πανένδοξη ἑλληνική ἱστορία μας καί ἡ αἴσθηση τῆς ἐθνικῆς μας περηφάνειας πρέπει νά ὑπερισχύει μπροστά στήν αἴσθηση τῆς ντροπῆς τοῦ 1974.

Σέ αὐτούς, πού μᾶς συστήνουν ρεαλισμό πού ἰσοδυναμεῖ μέ παράδοση, προτάσσουμε Ἀριστοτέλη: «Προαιρεῖσθαί τε δεῖ ἀδύνατα εἰκότα μᾶλλον ἤ δυνατά ἀπίθανα». Μακαριώτατε, ὁ Ἑλληνισμός στήν πόλη καί περιοχή αὐτή δέν ξέχασε, καί δέν ξεχνᾶ. Πρωτοπόρος καί πιστός, συμπάσχων καί συναγωνιστής, μέ κέντρο καί φλέβα τήν Ἑλληνική Κυπριακή Ἑστία. Μέ στόχους καθάριους, πού πηγάζουν ἀπό ἐθνική συνείδηση καί ἐθνικούς δραματισμούς, γιά ἐθνική ἀποκατάσταση, θά συνεχίσει τούς ἀγῶνες του. Ὑπόσχεται καί λέει στ' ἀδέλφια μας κάτω στήν Κύπρο: «νῦν ὑπέρ πάντων ὁ ἀγών». Σεβασμιώτατε, καλῶς μᾶς ἤλθατε!»

Ἀκολούθως μίλησαν καταλλήλως ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Θυατείρων κ. Γρηγόριος καί ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. Χρυσόστομος.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Ἑλληνορθοδόξων Κοινοτήτων κ. Ν. Ι. Χατζηπατέρας προσφέρει ἀναμνηστικό δῶρο στόν Μακαριώτατο, Ἀρχιεπίσκοπο Κύπρου κ. Χρυσόστομο. Διακρίνεται ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Γρηγόριος καί ὁ Ἐξοχώτατος Πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος κ. Στ. Σταθᾶτος.

Εἰσήγηση τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου στή Σύναξη τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς δευτέρα Διακαινησίμου, 2 Μαΐου 1989, εἰς τόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Ἰωάννου Haringey.

Θεοφιλέστατοι Ἅγιοι Ἀδελφοί
καί Συνεπίσκοποι,
Εὐλαβέστατοι Ἱερεῖς καί Διάκονοι
τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Μέ ἰδιαίτερη χαρά σᾶς καλωσορίζω στή σημερινή μας Ἱερατική Σύναξη πού γίνεται στούς γνώριμους καί φιλόξενους χώρους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἰωάννη τοῦ Βαπτιστῆ Haringey. Ἡ Σύναξή μας πραγματοποιεῖται μέσα στήν ἑορταστική ἀτμόσφαιρα τῶν Ἁγίων Ἡμερῶν πού γιορτάζουμε καί μέ ἱερή συγκίνηση καί ἐγκαύχηση πανηγυρίζει ἡ Ἐκκλησία μας. Εἶναι ἡ λαμπροφόρος Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, τήν ὁποία ἰδιαίτερα μνημονεύουμε γιά 40 ὁλόκληρες ἡμέρες οἱ Ὀρθόδοξοι Ἕλληνες Χριστιανοί.

Χαίρω γιά τήν αὐθόρμητη καί καθολική συμμετοχή σας στή Σύναξη τούτη, ἡ ὁποία, ὅπως γνωρίζετε, εἶναι ἡ πρώτη Σύναξη ὕστερα ἀπό τήν ἐκλογή καί ἀνάδειξή μου ἀπό τό Οἰκουμενικό μας Πατριαρχεῖο σέ Ἀρχιεπίσκοπο Θυατείρων καί Μ. Βρετανίας καί ἰδιαίτερα Ποιμενάρχη τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ πού διαμένει σέ τούτη τή χώρα.

Τόν περασμένο Αὔγουστο διοργανώσαμε ἕνα περιορισμένο φροντιστήριο στό ὁποῖο ἔλαβαν μέρος μερικοί μόνο Κληρικοί, καί μαζί μελετήσαμε διάφορα ζητήματα τῆς διακονίας μας.

Σήμερα διοργανώνουμε τούτη τή Σύναξη ὅλων τῶν Κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς ὕστερα ἀπό τήν Ἁγία Ἑβδομάδα καί τό Πάσχα. Πλέουμε μέσα στή φωτοχυσία τῶν γεγονότων τῶν τελευταίων ἡμερῶν πού μέ τόση μεγαλοπρέπεια καί χάρη ἑγιόρτασε ἡ Ἐκκλησία μας, ὁ εὐσεβής Λαός μας μυσταγωγήθηκε καί ἀνανεώθηκε γιά νά συνεχίσει μέ θάρρος καί ἐλπίδα καί εἰρήνη σταθερή τή ζωή καί τό μέλλον του. Γιαυτό λαμβάνω τήν εὐκαιρία νά σᾶς εὐχαριστήσω ὅλους θερμά γιά τήν προσφορά σας καί τήν ἀφοσιωμένη διακονία σας στήν Ἐκκλησία καί τόν εὐσεβῆ Ὀρθόδοξο λαό μας πού κατοικεῖ στή μεγάλη καί πολιτισμένη χώρα τῆς Μ. Βρετανίας.

Ἡ Σύναξη αὐτή ὀργανώθηκε, ἀγαπητοί Συνεπίσκοποι καί Συνεργάτες, γιά νά ἐνισχύσει ὅλους μας. Πάντοτε χρειαζόμαστε ὁ καθένας τή βοήθεια καί τή συμπαράσταση τοῦ ἄλλου. Ὀφείλουμε νά ἐνισχύσουμε τήν ἀλληλεγγύη πού πρέπει πάντα νά διέπει τή ζωή καί τή διακονία μας στήν Ἐκκλησία. Ἰδιαίτερα ἐπιβάλλεται ἡ ἀλληλοενημέρωσή μας γιά νά μποροῦμε νά ἐμπλουτίζουμε τίς νέες καί παλιές ἐμπειρίες πού ἀποκτήσαμε μέ τή σπουδή, τή μακρά διακονία καί τήν ἐπαφή μας μέ τό Ποίμνιό μας. Γιαυτό σᾶς προσκαλῶ ὅλους, ἀδελφοί Συνεπίσκοποι καί Συνεργάτες εἰς τόν Ἀμπελῶνα τοῦ Κυρίου, νά ἐπιδοθεῖτε μέ ἀφοσίωση εἰς τό ἔργον σας γιά νά ἀποδείξουμε ἑαυτούς καί ἀλλήλους ἀξίους τῆς τιμῆς καί τῆς κλήσεως πού μᾶς ἔκανεν ὁ Φιλάνθρωπος Χριστός, ὁ Ποιμήν ὁ καλός, ὁ ὁποῖος προσέφερε τήν ψυχή του λύτρον ἀντί πολλῶν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἱερατικοῦ Συνδέσμου πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Δράγας προσφωνώντας τή Σύναξη τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ἡ εἰκόνα τοῦ Ποιμένος, τήν ὁποία μέ τόση ἐνάργεια καί παραστατικότητα μᾶς περιγράφει ὁ Ἱερός Εὐαγγελιστής Ἰωάννης, πρέπει πάντα νά μᾶς συγκινεῖ καί νᾶ μᾶς εμπνέει. Ἡ ποιμαντική μας ἰδιότητα μᾶς βοηθάει νά γίνουμε κοινωνοί στόν Ἀμπελῶνα τοῦ Κυρίου μαζί μέ τό Ποίμνιό μας. Νά ἔλθουμε πιό κοντά του καί μέ ἀγάπη νά τό ὑπηρετήσουμε. Νά γίνουμε φίλοι μαζί του γιά νά κερδίσουμε τήν ἐμπιστοσύνη

του. Ἔτσι θά μπορέσουμε νά μεταδώσουμε τή διδασκαλία τοῦ Εὐαγγελίου, τό μήνυμα τῆς Ἀγάπης καί τῆς Σωτηρίας πού μᾶς ἐγνώρισε ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Καί ἰδιαίτερα αὐτές τίς μέρες ἀνανεώνουμε αὐτή τήν πίστη τῆς Σωτηρίας, ἡ ὁποία πραγματοποιήθηκε πάνω στό Γολγοθᾶ καί φανερώθηκε διάπλατα καί χειροπιαστά μέ τήν Ἀνάσταση καί τή δόξα τοῦ Νεκραναστημένου Χριστοῦ.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὁμιλεῖ γιά τήν πατρότητα πού ὑπάρχει μεταξύ Ποιμένων καί Ποιμνίου. Διαστέλλει τούς παιδαγωγούς τοῦ ἀρχαίου κόσμου ἀπό τούς διδασκάλους καί Εὐαγγελιστές τῆς Χριστιανοσύνης. Ἡ Ἐκκλησία ἐπίσης προσέδωσε τόν περίζηλο τίτλο "Πατήρ" πρός τούς Κληρικούς καί ἰδιαίτερα τούς μεγάλους δασκάλους καί Ἐπισκόπους της. Αὐτοί, μέ τήν ἀρετή, τή βαθειά πίστη καί τήν ἐμπιστοσύνη, μέ τήν ὁποία ὑπηρέτησαν τόν Λαό τοῦ Θεοῦ, προσέλαβαν τόν περίζηλο αὐτόν τίτλο τοῦ "Πατέρα". Μιμήθηκαν τόν θεῖο Παῦλο καί ἔτσι κατάφεραν νά ἀνέλθουν σέ μεγάλα ἐπίπεδα προσφορᾶς καί θυσίας πρός τό Λαό τοῦ Θεοῦ.

Εἴμαστε λοιπόν Ποιμένες, Πατέρες καί Διδάσκαλοι τοῦ Ποιμνίου μας. Εἴμαστε ὅμως καί Οἰκονόμοι, Φύλακες. Μᾶς ἔχει ἐμπιστευθεῖ ἡ Ἐκκλησία τά πνευματικά μυστήρια καί τή διαποίμανση τοῦ Ὀρθοδόξου Λαοῦ πού διαμένει στή Μ. Βρετανία. Φυλάγουμε τήν Ὀρθόδοξη παράδοση, τήν ὁποία ἀποθησαύριζαν ἀδιάκοπα οἱ ἀναρίθμητες γενεές ἀπό τήν ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ μέχρι καί τή σημερινή ἡμέρα πού γιορτάζουμε τή Διακαινήσιμο Ἑβδομάδα. Γιαυτό θά πρέπει νά ἀναπτύξουμε τίς δραστηριότητές μας. Νά μεθοδεύσουμε τό χρόνο μας. Νά ἐμπλουτίσουμε τίς γνώσεις μας. Νά αὐξήσουμε τό ζῆλο μας. Νά προγραμματίσουμε πιό σταθερά καί μακροπρόθεσμα τή διακονία μας.

Οἱ ἀπαιτήσεις τῆς σημερινῆς ἐποχῆς εἶναι πολλές. Ἡ Χριστιανοσύνη εἰδικώτερα καί ἡ ἀνθρωπότητα γενικώτερα ἀντιμετωπίζουν τεράστια καί πολυπληθῆ προβλήματα τά ὁποῖα δέν λύνονται μέ συνταγές καί καθαρά ὑλικά μέσα. Διευθετοῦνται μέ τή θωπεία τῆς ἀγάπης πού διακηρύσσει καί πρεσβεύει τό Εὐαγγέλιο τῆς Ἀναστάσεως. Ἐμεῖς οἱ Κληρικοί διαθέτουμε ἰσχυρά πνευματικά ὅπλα, τά ὁποῖα καί ἔχουμε ἱερή ὑποχρέωση νά χρησιμοποιοῦμε γιά τήν καλυτέρευση τῆς διακονίας μας, ἀλλά καί γιά τήν προστασία καί παρηγορία τοῦ Ποιμνίου μας.

Γιαυτό κάθε Κληρικός πρέπει νά μελετάει τακτικά τό Εὐαγγέλιο καί ἰδιαίτερα τήν Παραβολή τοῦ Καλοῦ Ποιμένος. Ἀπό τήν προσεκτική ἀνάγνωση καί μελέτη τῶν ἱερῶν κειμένων θά ἀντλοῦμε θάρρος, δύναμη καί σοφία γιά νά μποροῦμε καλύτερα νά ἀσκοῦμε τήν ὑψηλή καί ὡραία διακονία μας. Ἐπιβάλλεται λοιπόν νά γνωρίσουμε καλύτερα καί σέ βάθος το λαό καί τά προβλήματά του, τό ποίμνιο καί τίς ἀνησυχίες, τίς ἐφέσεις, τά ἐρωτήματα καί ὅλα ὅσα σχετίζονται μέ τήν καθόλου πορεία τοῦ Ὀρθόδοξου Λαοῦ πού διαμένει στή Μ. Βρετανία καί βρίσκεται ὑπό τήν κηδεμονία μας. Θά ἀκούσουμε κατά τή διάρκεια τῆς σημερινῆς Συνάξεως ἀπό τούς Κληρικούς, ἰδιαίτερα ἀπό ἐκείνους πού εἶναι ἀπομονωμένοι ἀπό τή μεγάλη Ὁμογένεια ὅτι εἶναι ὑπεύθυνοι μικροῦ Ποιμνίου, τό ὁποῖο ἀντιμετωπίζει πολλές φορές μεγάλα προβλήματα πάσης φύσεως. Οἱ μικρές αὐτές Κοινότητες στεροῦνται καλῆς διοργάνωσης καί ἐπιστασίας, ἔχουν προβλήματα στέγης ἤ καί διδακτικοῦ προσωπικοῦ. Χρειάζονται περισσότερη βοήθεια καί ἐπιστασία καί μεγαλύτερο ἱραποστολικό ζῆλο.

Σήμερα δέν θά ἐπεκταθῶ στά διάφορα προβλήματα πού ἔχουν οἱ ἐπί μέρους Κοινότητες καί Ἐκκλησίες μας, τά Ἑλληνικά Σχολεῖα καί οἱ Ὀργανώσεις μας. Αὐτά θά τά ἀκούσετε ἀπό τούς Κληρικούς πού εὑρίσκονται σήμερα ἀνάμεσά μας, ἤ θά τά μελετήσουμε μαζί ἄλλη φορά.

Θέλω ὅμως νά ἐπισημάνω μερικές ἀπό τίς ὑποχρεώσεις πού ἀπορρέουν ἀπό τή Διακονία μας ὡς Ποιμένων καί Ἀρχόντων τῶν ἐπιμέρους Κοινοτήτων μας.

Στενή συνεργασία μεταξύ ἱερέως καί Λαϊκῶν Ἀρχόντων.

Πολλές φορές παρατηρήθηκαν παρεξηγήσεις μεταξύ ἡμῶν, τῶν Κληρικῶν, καί τῶν Λιακῶν Ἀρχόντων. Τοῦτο ὀφείλεται πολλές φορές στήν ἀπειρία καί τήν ἀνεπάρκεια. Ἴσως ὅμως ὀφείλεται καί στό μεγάλο ζῆλο ὁ ὁποῖος πολλές φορές ἐκφράζεται χωρίς ἐπίγνωση. Εἶναι ἀπαραίτητο λοιπόν οἱ Κληρικοί νά συνεργάζονται στενά μέ τούς Ἐκκλησιαστικούς Ἐπιτρόπους, τίς κυρίες τῆς Βοηθητικῆς Ἀδελφότητας, τῆς Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς καί μέ τ' ἄλλα Σωματεῖα, πού ὅλοι μαζί ἀποτελοῦν τήν Ἡγεσία κάθε Κοινότητας. Χωρίς τή στενή συνεργασία δέν μπορεῖ νά ὑπάρχει πρόοδος καί εἰρήνη καί ἐπιτυχία στή διακονία μας. Δέν προάγεται μέλλον ἐλπιδοφόρο καί σταθερό γιά τό Λαό μας, ὁ ὁποῖος συνήθως ἐκδαπανᾶται καθημερινά γιά τόν ἐπιούσιον.

Εἶναι λοιπόν ἀνάγκη νά καλλιεργηθεῖ τό πνεῦμα καί τό γράμμα πού ἀπορρέουν ἀπό τή σχέση Ποιμένος-Ποιμνίου, ἡ ὁποία εἶναι ἐσωτερική, στενή, ἀδιαίρετη καί σύμφυτη μέ τήν ὕπαρξη, τήν πρόοδο καί τό μέλλον τῆς Ἐκκλησίας. Γιαυτό, ἀγαπητοί ἀδελφοί, ἐπιβάλλεται νά ἐξασφαλίσουμε τήν ποθητή συνεργασία μεταξύ ἡμῶν τῶν ἰδίων καί μεταξύ ἡμῶν καί τῶν στενῶν συνεργατῶν μας, τῶν λαϊκῶν ἐκπροσώπων τῆς Κοινότητας πού ὑπηρετοῦμε. Ἀπαιτεῖται ἡ καθολική συνεργασία μας μετά τοῦ λαοῦ μας. Χρειάζεται ὅμως καί ἡ ἑνότητα καί ἡ καθόλου συνεργασία τοῦ Ποιμένος μεθ' ὁλοκλήρου τοῦ Ποιμνίου του.

Γιατί ὅταν ὁ Κληρικός, ὁ Ἱερεύς, ὁ Ἐπίσκοπος, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ἔχει τήν ὑποστήριξη καί τή σιωπηρή συγκατάθεση καί ἐμπιστοσύνη, ἀλλά καί τήν ἐνεργουμένη ἀγάπη καί τήν ἔμπρακτη βοήθεια τοῦ Λαοῦ του, τότε ἡ Διακονία του εἶναι εὔκολη, γόνιμη καί καρποφόρα. Εἶναι εὐλογημένη ἀπό τόν Ἅγιο Θεό. Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, καί τό μήνυμα τῆς σωτηρίας, γίνεται αἰσθητό καί ἀποκτᾶ νόημα καί περιεχόμενο στήν ψυχή κάθε προσώπου πού εἶναι μέλος ζωντανό τῆς Ἐκκλησίας καί πιστεύει ἀκράδαντα στή Θεία ἀποστολή τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐπιβάλλεται συνεπῶς νά θεραπεύουμε συνεχῶς, μέ ἀγάπη καί φρόνημα ταπεινό, τίς μεταξύ μας μικροδιαφορές καί παρεξηγήσεις. Καί ἐννοῶ μέ τοῦτα τά λόγια τή γενικότερη θεώρηση τῶν σχέσεων μας μέ τό ποίμνιο καί τήν κοινωνία καί τό Θεό. Μόνο ἔτσι ἐπέρχεται εἰρήνη καί ἡ συμφιλίωση μέ τό Θεό καί τούς συνανθρώπους μας. Κερδίζουμε τήν ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν μας καί ἁγιαζόμεθα. Ἔτσι ἀνανεώνεται ἡ διακονία μας καί τά σχέδιά μας ὑλοποιοῦνται γιά τή δόξα τοῦ Χριστοῦ, εἰς τό ὄνομα τοῦ ὁποίου καί διακονοῦμε μικρούς καί μεγάλους. Γι' αὐτό νά μήν ἀποκάμνετε ἀπό τοῦ νά ἐκδαπανᾶσθε γιά τή διοργάνωση τῆς Κοινότητας, τή χειραγωγία καί ἐνίσχυση μικρῶν καί μεγάλων, τήν παρηγορία, τήν κατήχηση καί ἐνθάρρυνση τοῦ μικροῦ ἤ μεγάλου ποιμνίου τό ὁποῖο σᾶς ἔχει ἐμπιστευθεῖ ἡ Ἱ. Ἀρχιεπισκοπή καί τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο. Μέσα στά πλαίσια τῆς στενῆς συνεργασίας πού πρέπει νά διέπει τίς σχέσεις μας μετά τῶν Λαϊκῶν Συνεργατῶν μας, ἰδιαίτερη θέση κατέχει ἡ οἰκονομική εὐρωστία καί προστασία τῆς Κοινότητας πού ὑπηρετοῦμε.

Ἐμεῖς οἱ Κληρικοί δέν πρέπει νά ἀντιδικοῦμε μέ τούς ἀνθρώπους μέ τούς ὁποίους καθημερινά συνεργαζόμαστε καί συναναστρεφόμαστε. Εἶναι αὐτοί πού μᾶς συντηροῦν καί φέρουν μεγάλο βάρος καί εὐθύνη γιά πολλά ζητήματα τῆς Κοινότητας καί τῆς Ἐκκλησίας μας.

Τά οἰκονομικά τοῦ Κλήρου

Ἡ οἰκονομική πλευρά τῆς ζωῆς τῆς διακονίας μας δέν πρέπει νά μᾶς ἐμποδίζει ἀπό τοῦ νά συμμετέχουμε εἰς τά κοινά συμφέροντα τῆς Ἐκκλησίας καί τά δικά μας. Οὔτε πρέπει νά ξεχωρίζουμε πολύ τίς προσωπικές μας ἀπολαβές ἀπό τά οἰκονομικά τῆς Ἐκκλησίας.

Βέβαια ὅσοι ἐργάζονται ἐν τῷ Ναῷ ἔχουν δικαιώματα ἰδιαίτερα. Γι' αὐτό καί σεῖς πρέπει νά προσέξετε τοῦτο τό κεφάλαιο τῆς συμπεριφορᾶς σας μπροστά στούς ἀνθρώπους μέ τούς ὁποίους καθημερινά συναλλάσσεσθε, συνεργάζεσθε καί καλλιεργεῖτε τό πνεῦμα τῆς φιλίας καί τῆς ἀγάπης. Εἶναι πολλές φορές φίλοι καί συγχωριανοί μας. Τρέφουν ἰδιαίτερο σεβασμό καί ἐκτίμηση πρός τό πρόσωπό σας. Ποικιλότροπα σᾶς συντρέχουν γιά νά εἶναι πετυχημένη ἡ διακονία σας καί καρποφόρο τό ἱερατικό σας ἔργο καί ἡ προσφορά σας πρός τήν Ὁμογένεια.

Ἡ Ἐκκλησία μας στή Μεγάλη Βρετανία συντηρεῖται ἀπό τήν προαιρετική εἰσφορά τοῦ εὐσεβοῦς Λαοῦ μας. Ὅλα ὅσα ἔχουμε εἶναι καρπός τῆς ἀγάπης καί τῆς γενναιοδωρίας τοῦ Ποιμνίου μας. Καί πρέπει νά εἴμαστε περήφανοι γιά τοῦτο. Ἐμεῖς ἔχουμε ὑποχρέωση νά τούς εὐγνωμονοῦμε, νά τιμοῦμε καί νά καλλιεργοῦμε συστηματικά τούς ἱλαρούς δότες. Μέ πνεῦμα ταπεινοφροσύνης καί διακρίσεως ἐργαζόμαστε πρός αὐτή τήν κατεύθυνση καί προγραμματίζουμε μέ σοφία ὄχι μόνο γιά τά καθαρῶς πνευματικά ἀλλά καί γιά τά ὑλικά ζητήματα τῆς Κοινότητός μας.

Εἰδικότερα θά πρέπει νά ἐπιδιώξουμε νά γίνουμε αὐτάρκεις σέ κάθε φάση καί ὄψη καί ζήτημα τῆς διακονίας καί τοῦ ἔργου μας. Αὐτάρκεια στή μισθοδοσία καί συντήρηση τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου. Αὐτάρκεια καί ἐπάρκεια κληρικῶν γιά τίς ἀνάγκες τοῦ Ποιμνίου. Αὐτάρκεια στό διδασκαλικό προσωπικό, ἰδιαίτερα στίς ἀκραῖες περιοχές ὅπου εἶναι δύσκολο νά ἐξασφαλίσουμε τίς ὑπηρεσίες προσοντούχων δασκάλων καί κατηχητῶν καί ψαλτῶν ἀκόμα. Οἱ δικές μας ὑποχρεώσεις σ' αὐτό τό κεφάλαιο εἶναι τεράστιες. Ἡ Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή καί ὁ ὁμιλῶν θά πράξουμε τό πᾶν γιά νά βοηθήσουμε. Ἀλλά θέλουνε καί τή δική σας στενή, αὐθόρμητη καί μελετημένη συνεργασία. Χωρίς τή δική σας συνεργαία καί τοῦ Λαοῦ πού εἶναι κάτω ἀπό τή δική σας ποιμαντική εὐθύνη, δέν μποροῦμε νά πετύχουμε πολλά πράγματα. Χωρίς τή δική σας ἐγνωσμένη ἐνημέρωση καί τόν ζῆλο. Χωρίς τήν τακτική ἐπαφή σας μέ τό Ἐκκλησιαστικό σας κέντρο, δέν ὑπάρχει πρόοδος καί φωτεινό μέλλον. Ἐάν ἐσεῖς οἱ κατά τόπους κληρικοί, δέν ἔχετε εὐαισθησία γιά τά διάφορα ζητήματα τοῦ ποιμνίου σας. Δέν προβληματίζεσθε γιά τήν ποιοτική ἄνοδο τοῦ λαοῦ πού ποιμένετε. Δέν ἐφαρμόζετε τή διδασκαλία, τήν ἐντολή καί τό παράδειγμα τοῦ καλοῦ Ποιμένος. Δέν φροντίζετε μεθοδικά γιά τήν θρησκευτική διαπαιδαγώγηση τῶν παιδιῶν καί τῶν μεγάλων, τότε γινόμαστε ἁπλῶς μισθωτοί ποιμένες. Δέν μᾶς συγκινεῖ οὔτε μᾶς ἐνδιαφέρει τό ποίμνιο καί τά προβλήματά του. Ἁπλῶς εἴμαστε ἐπαγγελματίες. Ὑποβιβάζουμε τό ὑψηλό ἀξίωμα καί τήν ἱερατική ἀξία. Ὑποβαθμίζουμε τήν Ἱερωσύνη καί μαζί της πέφτουμε καί μεῖς πολύ χαμηλά στή συνείδηση τοῦ εὐσεβοῦς Λαοῦ μας.

Ἀναφέρω αὐτά κατά καθῆκον. Θέλω νά σᾶς ἐξωτερικεύσω τίς ἀνησυχίες μου καί νά σᾶς κάνω κοινωνούς εἰς τούς φόβους πού μέ διακατέχουν σάν Κληρικό καί σάν Ποιμενάρχη τόσου Λαοῦ πού εἶναι

διασκορπισμένος στή Μ. Βρετανία. Ἀναφέροντας αὐτά δέν μοῦ διαφεύγει τό γεγονός ὅτι ἡ διακονία τοῦ Κληρικοῦ καί μάλιστα τοῦ Ὀρθοδόξου στήν Ἀλλοδαπή εἶναι ἀπαιτητική. Ὁ Λαός μας καί οἱ συνθῆκες διαβιώσεώς μας ζητοῦν πολλά πράγματα ἀπό μᾶς. Κάποτε εἶναι τόσα πολλά πού ἀδυνατοῦμε νά τά σηκώσουμε καί νά τά ἀντιληφθοῦμε καί νά τά πραγματοποιήσουμε. Ὅμως δέν πρέπει νά μᾶς διαφεύγει ὅτι ἡ διακονία καί ἡ ἱερατική ἀξία εἶναι πολύ σπουδαία ὑπόθεση. Εἶναι θεόσδοτη. Εἶναι προορισμένη νά ἁγιάζει, νά παρηγορεῖ, νά ἀνανεώνει, νά ἐξευγενίζει, νά θεώνει καί νά ἀνεβάζει τόν ἄνθρωπο εἰς τούς οὐρανούς. Γι' αὐτό, ὅπως λέγει ὁ θεῖος Παῦλος "Νά προσέχετε ἑαυτοῖς καί παντί τῷ ποιμνίῳ ἐν ᾧ ὑμᾶς τό πνεῦμα τό ἅγιον ἔθετο Ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ, ἥν περιεποιήσατο διά τοῦ ἰδίου αἵματος." (Πράξεις κεφ. Κ. 28).

Ἀπό τή Σύναξη τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Ἰωάννου Βαπτιστῆ στό Wightman Road τοῦ Λονδίνου.

Ἡ φροντίδα τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ Ποιμνίου, τοῦ Σχολείου, τῆς Νεολαίας, τῶν ἀδελφῶν μας εἶναι μέσα στά ἱερά πλαίσια τῆς διακονίας μας. Γι' αὐτό θά πρέπει συνεχῶς νά καλλιεργοῦμε τόν Ἀμπελῶνα τοῦ Κυρίου. Σκέψη μας θά πρέπει νά εἶναι ἡ σωστή, ἡ δοκιμασμένη καί γνήσια διαποίμανση τοῦ Ποιμνίου μας. Νά μιμούμαστε στή διακονία μας τόν καλό καί προκομμένο Βοσκό. Νά ἔχουμε μπροστά στά μάτια καί τή σκέψη μας τόν καλό καί ζηλωτήν Γεωργό πού συνεχῶς καλλιεργεῖ τόν Κῆπο καί τά Κτήματά του. Δέν ἐπιτρέπει στόν ἑαυτό του ἀνάπαυση καί ἀναψυχή. Καί τόν τρώει ἡ ἔγνοια καί ἡ φροντίδα τῆς ἐργασίας του. Ἡ δική μας ἐργασία εἶναι ἡ ὀργάνωση τῆς Κοινότητος, τοῦ Σχολείου, τῆς Νεολαίας, τῆς Β. Ἀδελφότητος Κυριῶν. Ἡ ἱκανοποίηση τῶν πνευματικῶν ἀναγκῶν τοῦ Ποιμνίου μας, ὅσο μικρό καί ταπεινό κι ἄν εἶναι τοῦτο.

Ἡ Ἐκκλησία οὐδέποτε στηρίχθηκε στούς ἀριθμούς. Στηρίχθηκε στόν ἄνθρωπο, τόν ἕνα, τόν μοναδικό καί ἀνεπανάληπτο, πού εἶναι εἰκόνα τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου, χάριν τοῦ ὁποίου ὁ θεάνθρωπος Χριστός ἔγινε ἄνθρωπος καί ἀνέβηκε πάνω στό Σταυρό σάν κακοῦργος. Γιά νά διακηρύξει τήν ἀγάπη του γιά τόν ξεπεσμένο καί ἁμαρτωλό ἄνθρωπο. Ἀπό αὐτή τήν ἀγάπη πηγάζει καί ἡ δική μας Ἱερωσύνη γιά νά ὑπηρετήσει τόν Ἄνθρωπο τῆς χάριτος καί τῆς νέας ζωῆς, "τῆς ἄλλης βιωτῆς", ὅπως διθυραμβικά ψάλλει καί διδάσκει ἡ Ἐκκλησία μας αὐτές τίς Ἅγιες Μέρες.

Πρίν κλείσω τούτη τή μικρή καί πρόχειρη ὁμιλία, θά ἤθελα ἐπίσης νά ἀναφέρω καί μερικά ἄλλα ζητήματα πού πάντα ὀφείλουμε νά ἔχουμεν ὑπόψη μας. Εἶναι οἱ σχέσεις μας μέ τόν γύρο κόσμο. Εἶναι ἡ μεγάλη Κοινωνία τῆς Χώρας πού μᾶς φιλοξενεῖ. Δέν πρέπει νά μένουμε ξένοι καί ἀμέτοχοι πρός τά γεγονότα πού ἐκτυλίσσονται γύρω μας καί εἶναι ἀμέσου καί κοινοῦ ἐνδιαφέροντος. Πρέπει νά παρακολουθεῖτε τίς ἐφημερίδες καί τά νέα. Οἱ σχέσεις μας μέ τίς κατά τόπους Δημοτικές Ἀρχές πρέπει νά εἶναι καλές. Νά ἐνθαρρύνουμε τούς Λαϊκούς γιά νά ἔρχωνται σέ ἐπαφή μέ τίς Δημαρχίες. Ἔτσι κτίζονται οἱ γέφυρες συνεργασίας μέ τίς Ἀρχές. Τό ἴδιο, ἀλλά σέ μεγαλύτερο βαθμό, θά πρέπει νά ξέρουμε τούς Κληρικούς ἄλλων Ἐκλλησιῶν καί δογμάτων τῆς Περιοχῆς πού διαβιοῦμε. Δροῦμε σάν Ἐκκλησία καί Κοινότητα.

Ἰδιαίτερα θά πρέπει νά ἐνημερωνόμαστε καί μάλιστα οἱ ἀγγλομαθεῖς καί πιό μορφωμένοι, γιά τά διεκκλησιαστικά γεγονότα πού λαμβάνουν χώραν στίς μέρες μας. Τέτοια καυτά ζητήματα εἶναι ἡ χειροτονία γυναικῶν, τό διαζύγιο, ἡ τέλεση τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου στούς διαζευγμένους, οἱ θεολογικοί διάλογοι πού διεξάγονται τώρα γιά πολλά χρόνια μεταξύ Ὀρθοδόξων καί Ρωμαιοκαθολικῶν, μεταξύ Ἀγγλικανῶν καί Ρωμαιοκαθολικῶν, μεταξύ Ὀρθοδόξων καί τῶν λοιπῶν Ἀνατολικῶν Προχαλκηδονίων Ἐκκλησιῶν καί ἄλλων, τό Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν καί τά σχετικά.

Ὅλα αὐτά θά πρέπει νά μᾶς ἀπασχολοῦν καί νά μᾶς συγκινοῦν. Θά πρέπει νά ζητᾶμε συνεχῶς νά ἐνημερωνόμαστε γι' αὐτά. Ἴσως μάλιστα θά πρέπει νά γίνει μιά σύναξη τοῦ Ἱεροῦ μας Κλήρου, ἡ ὁποία νά ἀσχοληθεῖ ἀποκλειστικά γύρω ἀπό αὐτά τά ζητήματα.

Εἶναι καί ἄλλα πολλά θέματα πού ἤθελα νά σᾶς ἀναφέρω, ἀλλά δέν μᾶς ἐπιτρέπει ὁ χρόνος. Ἴσως νά τά θίξουμεν ἀκροθιγῶς κατά τήν διάρκεια τῶν ἐργασιῶν μας.

Πρίν τελειώσω θά ἤθελα νά σᾶς μεταφέρω τίς εὐχές καί τήν εὐλογία τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριάρχου κ.κ. Δημητρίου καί τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου. Ὅπως ἴσως ξέρετε λίγες μέρες πρίν τό Πάσχα ἐπισκέφθηκα τό Ἐκκλησιαστικό μας Κέντρο καί συνεργάστηκα γιά τά ζητήματα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς μας. Εἶμαι εἰς τήν εὐχάριστη θέση νά σᾶς πληροφορήσω ὅτι τό νέο Πατριαρχικό Μέγαρο ἔχει σχεδόν ὁλοκληρωθεῖ καί ἐλπίζεται ὅτι τόν προσεχῆ Σεπτέμβριο θά λειτουργήσει. Ἡ ἀνοικοδόμηση ἔγινε χάρη στή μεγάλη δωρεά τῆς οἰκογένειας Παναγιώτη Ἀγγελοπούλου, ὁ ὁποῖος θά ἐνισχύσει οἰκονομικά καί τήν Κοινότητα Ἁγίου Νικολάου Cardiff νά ἀγοράσει τό οἰκόπεδο τοῦ Ναοῦ της.

Μέ αὐτές τίς λίγες σκέψεις σᾶς χαιρετίζω, ἀδελφοί, καί σᾶς εὔχομαι ὑγεία καί τήν ἱερή Ἐπιστασία τοῦ Νεκραναστημένου Χριστοῦ στή διακονία σας.

2.5.1989

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΑΓΙΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ ST. EDMUNDS - BURY

Τήν Τετάρτη βράδυ, 5 Ἀπριλίου 1989, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Γρηγόριος, συνοδευόμενος ἀπό τόν Ἀρχιδιάκονο Σωτήριο Χαραλάμπους, μετέβη στήν Κοινότητα Ἁγίας Ἀναστασίας St. Edmunds Bury, ἡ ὁποία βρίσκεται στήν κομητεία Norfolk. Κατέλυσε στήν οἰκία τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητας κ. Παύλου καί κας Σοφούλας Τανούση, ὅπου ἔγινε ἡ συνάθροιση τῶν Ὁμογενῶν τῆς περιοχῆς.

Κατ' ἀρχήν ἐψάλη ἡ ἀκολουθία τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Παναγίας καί στή συνέχεια ἔγινε ἀναδιοργάνωση τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κοινότητας, ἡ ὁποία καταρτίσθηκε ὡς ἑξῆς:

Πρόεδρος: Παῦλος Τανούσης, Ἀντιπρόεδρος: Πέτρος Ἰακώβου, Ταμίας: Νῖκος Μερκούρης, Γραμματεῖς: Μαρία Cullum καί Λία White. Μέλος: Μιχαήλ Γεωργίου

Κατά τή σύσκεψη διεξήχθηκε ἔκτακτος ἔρανος γιά ἐνίσχυση τοῦ Ταμείου τῆς Κοινότητος, τό ὁποῖο ἀπέφερε ποσόν £2,000 λιρῶν. Ὁ δέ Πρόεδρος προσέφερε ἐπί πλέον οἰκόπεδο γιά τήν ἀνοικοδόμηση τῆς Ἐκκλησίας καί τῶν χώρων της γιά τίς ἀνάγκες τοῦ Λαοῦ τῆς Περιοχῆς. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος συνεχάρηκε τόν Πρόεδρο καί τήν Ἐπιτροπή τῆς Κοινότητος καί διαβεβαίωσε τούς Ὁμογενεῖς τῆς Περιοχῆς ὅτι ἡ Ἀρχιεπισκοπή θά τούς περιβάλλει μέ πολλή ἀγάπη καί στοργή.

Θά στέλλει δέ ἱερέα περιοδικῶς, γιά νά λειτουργεῖ καί νά ἁγιάζει τήν ἐκεῖ Ὁμογένεια.

Ἑλληνικό Σχολεῖο

Κατά τή σύσκεψη τῶν μελῶν τῆς Κοινότητας ἀπεφασίσθη ἡ λειτουργία τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου, τή διοργάνωση τοῦ ὁποίου ἀνέλαβε ἡ γνωστή καί ἔμπειρη Δασκάλα Λία White.

Τό βράδυ τῆς Τετάρτης ὁ Πρόεδρος καί ἡ οἰκογένειά του παρέθεσαν γεῦμα στούς Ὁμογενεῖς πού προσῆλθαν στήν Ἱερά Ἀκολουθία.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀνεχώρησε ἀπό τήν πόλη St. Edmunds-Bury τήν Πέμπτη τό πρωΐ.

Ἐπίσκεψη τοῦ Σεβασμιωτάτου στήν πόλη King's Lynn

Ἀναχωρήσας ἀπό τό St. Edmunds-Bury ὁ Σεβασμιώτατος κατευθύνθηκε στήν πόλη King's Lynn ὅπου κατέλυσε στό σπίτι τῶν Ὁμογενῶν Ἰακώβου καί Μαρίας Κύρρη. Ἐκεῖ πραγματοποιήθηκε ἡ συγκέντρωση τῶν Ὁμογενῶν τῆς Περιοχῆς καί ἐψάλησαν οἱ Χαιρετισμοί τῆς Παναγίας. Μετά τούς χαιρετισμούς μίλησε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καί κάλεσε τούς παρόντες νά ὀργανωθοῦν σέ Κοινότητα. Ἐξελέγη δέ Ἐπιτροπή ἀποτελουμένη ἀπό τούς πιό κάτω:

ρόεδρος: Ἀλέξανδρος Καμπουρόπουλος, Γραμματέας: Χρίστος Χρίστου, Ταμίας: κα Χρυσαυγή Wright, καί Μέλη κα Λίζα Hellwig, κα Μαρία Preston.

Ἡ Κοινότητα ἀφιερώθηκε στήν Ὁσία Εὐφροσύνη. Περιεφέρθη δέ ἔκτακτος δίσκος γιά τή δημιουργία ταμείου ὅπου συγκεντρώθηκε τό ποσό £265. Ἐν συνεχεία ἡ οἰκογένεια Ἰακώβου Κύρρη φιλοξένησε ὅλους τούς παρόντες. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐπέστρεψε στήν ἕδρα του τήν Παρασκευή 7 Ἀπριλίου τό μεσημέρι.

Χαιρετισμός τοῦ κ. ΧΡΗΣΤΟΥ ΚΑΤΣΙΚΙΔΗ

Προέδρου τοῦ Συνδέσμου «ΑΓΙΟΣ ΜΑΜΑΣ»
Μανδρῶν - Ἀμμοχώστου
κατά τήν συνεστίαση τῶν Μανδριτῶν Ἀγγλίας.
Χώλλ Ἁγίου Νεκταρίου, 9η Ἀπριλίου 1989.

Ἡ ἰδέα νά ἱδρύσουμε τόν Σύνδεσμο Μανδριτῶν Ἀγγλίας πιστεύω πώς ἦταν μιά πολύ πετυχημένη ἐνέργεια, ἄν κρίνει κανείς ἀπό τήν προθυμία καί τόν ἐνθουσιασμό πού δείχνετε ὅλοι σας κάθε φορά πού καλεῖσθε νά μετάσχετε σέ συγκέντρωση ὅπως εἶναι ἡ σημερινή.

Αὐτό σημαίνει δύο πράγματα:

Ὅτι μεταξύ μας ὑπάρχουν ἀόρατοι, ἀλλά πολύ ἰσχυροί δεσμοί πού μᾶς φέρουν κοντά τόν ἕνα στόν ἄλλον, καί ὅτι τό πολυαγαπημένο χωριό μας, οἱ ὄμορφες Μάνδρες Ἀμμοχώστου, μπορεῖ νά εἶναι Τουρκοκρατημένο καί γιά μᾶς ἀπηγορευμένη πιά περιοχή γιά νά τό ἐπισκεφθοῦμε καί νά περπατήσουμε ξανά στούς γνώριμους δρόμους του, ὅμως τό κουβαλοῦμε ὅλοι μας κλεισμένο στίς καρδιές μας καί ντυμένο μέ τά ὄνειρα καί τήν ἀγάπη μας.

Σᾶς καλωσορίζω καί πάλι σήμερα ἐδῶ, γιά νά ξαναθυμηθοῦμε ὅλοι μας ὄχι μόνο τά σπίτια καί τά χωράφια τοῦ χωριοῦ μας, ἀλλά πρό πάντων τούς ἀγνοουμένους συγχωριανούς μας ἀλλά καί τούς προσφιλεῖς μας συγγενεῖς, τούς γνωστούς καί τούς φίλους μας, ὅπου κι᾽ ἄν βρίσκονται αὐτοί, πρόσφυγες οἱ πιό πολλοί τους, ἤ ξενιτεμένοι κι᾽ ἐγκαταστημένοι μακριά ἀπό τόν τόπο τους, ὅπως εἴμαστε ἐμεῖς πού συγκεντρωθήκαμε ἐδῶ σήμερα.

Νά θυμηθοῦμε ὅμως καί τούς νεκρούς μας, αὐτούς πού δέν ἄντεξαν τόν καημό τῆς προσφυγιᾶς καί τοῦ ξερριζωμοῦ καί πέθαναν καί θάφτηκαν μακριά ἀπό τό χωριό τους καί τά σπίτια τους.

Νά θυμηθοῦμε ἐπίσης τά ἱερά μνήματα τῶν πατέρων καί τῶν προπάππων μας, αὐτά πού βεβηλώνουν σήμερα οἱ ξενόφερτοι κατακτητές τοῦ χωριοῦ μας. Νά θυμηθοῦμε ἐπίσης τήν Ἐκκλησία μας, ἐκεῖ πού βαφτιστήκαμε ὅλοι μας, ἐκεῖ πού γιά πρώτη φορά καί γιά πολλά χρόνια μᾶς γαλούχησαν οἱ γονεῖς καί οἱ δάσκαλοί μας μέ τά νάματα τῆς θρησκείας καί τῆς παράδοσης τοῦ τόπου μας. Καί μέ τήν θύμηση ὅλων αὐτῶν τῶν γιά μᾶς ἀθανάτων πραγμάτων νά ξαναζήσουμε λίγες στιγμές πατρικῆς ζεστασιᾶς, μέσα στήν ἀτμόσφαιρα — ἔστω καί μέ τά μάτια τῆς φαντασίας μας — τοῦ χωριοῦ μας καί τοῦ τόπου πού μᾶς γέννησε καί μᾶς εἶχε χαρίσει τό πρῶτο θέαμα τοῦ ἥλιου καί τοῦ γαλανοῦ οὐρανοῦ τῆς πατρίδας μας.

Ὁ π. Ἀνδρέας Πίττας διαβάζει εὐχή παρουσία τοῦ Προέδρου τοῦ Συνδέσμου κ. Κατσικίδη καί ἄλλων μελῶν τοῦ Συμβουλίου του.

Ἡ θύμηση εἶναι δυστυχῶς τό μόνο πού μᾶς ἀπομένει ἀπό τό χωριό μας σ᾽ αὐτή τήν περίοδο. Μιά θύμηση, ὅμως, πού δέν πρέπει νά παραμένει ἁπλό μακρινό καί ὑποτονικό δρᾶμα. Ἀλλά μᾶλλον νά μᾶς ὁδηγεῖ συνεχῶς καί ἀδιάλειπτα πρός ἔργα ἀντοχῆς, ὑπομονῆς καί ἐπιμονῆς ὥστε νά μήν μιλᾶμε γιά χαμένες πατρίδες καί ἀνεπανόρθωτα κακά.

Μέ πίστη στό Θεό καί στό πεπρωμένο τοῦ Γένους μας, μ᾽ ἐμπιστοσύνη στήν ἰσχύ τοῦ δικαίου καί τῆς ἠθικῆς καί μέ τά μάτια συνεχῶς ἐστραμμένα στό χωριό μας, θά μπορέσουμε σύντομα νά τό ἐπισκεφθοῦμε καί νά ξαναζήσουμε καί πάλι στά σπίτια μας.

Εἴθε ἡ ὥρα αὐτή νά μήν ἀργήσει νά ἔλθει.

Χρῆστος Κατσικίδης

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ CARDIFF

Οι αρχικές συμφωνίες, όπως και το συμβόλαιο που υπογράφηκε αργότερα, προέβλεπαν στον ενοικιαζόμενο χώρο να οικοδομηθούν δύο (2) κτίρια. Το ενα από αυτά θα ήταν ο Ιερός Ναός, ενω το άλλο θα κτίζονταν με προοπτική να χρησιμοποιηθεί σαν Πρεσβυτερείο (1ος όροφος), και σαν Ελληνικό Σχολείο (ισόγειο)

Οι μόνες επίσημες αναφορές απο τα χρόνια εκείνα για το τι έγινε ακριβώς, είναι οι επιγραφές που βρίσκονται σε εξωτερικούς τοίχους των κτιρίων που οικοδομήθηκαν ομολογουμένως έτσι όπως σχεδιάζονταν - και οι οποίες μας δίνουν μερικές γενικές πληροφορίες.

Η επιγραφή που βρίσκεται στην πρόσοψη του Ιερού Ναού, ανάμεσα στις δύο πόρτες εισόδου του Νάρθηκα, μας λέει τα εξής:

Ο ΙΕΡΟΣ ΟΥΤΟΣ ΝΑΟΣ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΩΚΟΔΟΜΗΘΗ ΔΙ ΕΙΣΦΟΡΩΝ ΤΩΝ ΕΝ CARDIFF
BARRY ΚΑΙ NEWPORT ΕΦΟΠΛΙΣΤΩΝ ΠΛΟΙΑΡΧΩΝ
ΠΑΡΕΠΙΔΗΜΟΥΝΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΛΛΟΜΕΝΩΝ ΤΟ ΣΩΤΗΡΙΟΝ ΕΤΟΣ
1906

Αυτός που θα διαβάσει με προσοχή την επιγραφή αυτή, σίγουρα θ' ανακαλύψει και κάποιες σπουδαίες λεπτομέρειες, οι οποίες έχουν σημαντική αξία για την ιστορία της Κοινότητας που μας αφορά. Οι λεπτομέρειες αυτές, καθώς και η ιστορική αξιολόγησή τους, είναι η παρακάτω:

1. Ο Ιερός Ναός αφιερώθηκε στην μνήμη του Αγίου Νικολάου. Αυτό -πρώτα απ' όλα- μας δείχνει την ευσέβεια των παροίκων προς το πρόσωπο του συγκεκριμένου Αγίου. Στην ερώτηση: «Γιατί όμως, αφιερώθηκε σ' αυτόν τον Άγιο ειδικά ο νεοιδρυμένος Ναός;», η απάντηση φυσικά είναι: «Μα, γιατί ο Άγιος Νικόλαος είναι ο Προστάτης των ναυτικών, και η Ελληνική Κοινότητα του Cardiff αποτελούνταν βασικά, αν όχι αποκλειστικά, από ναυτικούς». Έτσι λοιπόν, σκεπτόμενοι, οι κάτοικοι της περιοχής, κτισαν και αφιέρωσαν τον νέο αυτό Ναό στο όνομα του Αγιου Νικολάου. Η ντόπια προφορική παράδοση, μας λέει πως όλοι οι παλαιοί ναυτικοί, οι οποίοι ήταν πιο ευσεβείς από τους σημερινούς, όταν το πλοίο τους έφθανε στο λιμάνι του Cardiff, έτρεχαν να προσκυνήσουν τον Ιερό Ναό του Αγ. Νικολάου και ν' αφήσουν εκεί γενναιόδωρα την προσφορά τους

2. Ο Ναός κτίστηκε με εισφορές, όπως σχεδόν πάντα συμβαίνει με τους Ναούς της Ορθοδοξίας, και αυτό δείχνει πως δεν ζητήθηκε καμμιά επίσημη οικονομική βοήθεια από κανέναν ελληνικό, πολιτειακό ή εκκλησιαστικό, φορέα

3. Οι προσφορές χρημάτων έγιναν από εφοπλιστές, πλοιάρχους παρεπιδημούντες Ορθόδοξους Έλληνες και ναυτιλλομένους. Με την αναφορά αυτή, στην επιγραφή, ανακαλύπτουμε με τι ασχολούνταν εργασιακά ο πληθυσμός της Ελληνικής Κοινότητας του Cardiff. Πολλοί, λοιπόν, ίσως οι περισσότεροι είχαν σχέση με ναυτικά επαγγέλματα. Υπήρχε, πάντως, και μια ομάδα «παρεπιδημούντων Ορθοδόξων Ελλήνων», των οποίων η επαγγελματική ταυτότητα δεν είναι ξεκάθαρη

4. Οι ναυτικοί που βοήθησαν οικονομικά στην οικοδόμηση του Ιερού Ναού, σύμφωνα πάντα με την επιγραφή, προέρχονταν όχι μόνο από την πόλη του Cardiff, αλλά και από το Barry και το Newport. Η εξήγηση φαίνεται να είναι απλή. Το Barry και το Newport ήταν κι αυτά φημισμένα λιμάνια. Οπωσδήποτε, λοιπόν, θα «άραζαν» κι εκεί οι πολυμήχανοι και ταξιδευτές Έλληνες. Για τούτο είναι πολύ πιθανό να υπήρχαν και κάποιες μικρές Κοινότητες, άτυπες ίσως, αλλά υπάρχουσες και ζώσες. (Στο Barry, ειδικά, υπάρχει μέχρι τις ημέρες μας μια πολύ ζωντανή ελληνική ομάδα, ενώ στο Newport οι ελληνικές οικογένειες είναι σήμερα ελάχιστες). Για τον λόγο ότι οι δύο

πολεις Barry και Newport, βρίσκονται πολύ κοντά στο Cardiff, και οπωσδήποτε υπήρχε έντονος επηρεασμός και μεγάλη κοινωνική σχεση μεταξύ των Ελλήνων όλων των παραπάνω πόλεων (όπως και σήμερα άλλωστε), για τούτο όλοι μαζί συνεισέφεραν οικονομικά για την οικοδόμηση ενός κοινού Ορθόδοξου Ιερού Ναού στο Cardiff.

5. Το τελευταίο σημαντικό στοιχείο, που μπορεί ν' αντλήσει κανείς από την εξεταζόμενη επιγραφή, είναι η χρονολογία κατά την οποία κτίστηκε ο Ναός. Η χρονολογία, η οποία παρουσιάζεται στην επιγραφή είναι: 1906. Δεν γνωρίζουμε όμως, τι ακριβώς εκπροσωπεί η χρονολογία αυτή. Ίσως να είναι η χρονολογία θεμελίωσης, ή η χρονολογία ολοκλήρωσης του έργου. Υπάρχει βέβαια και η θεωρητική πιθανότητα να άχισε και να τελείωσε το έργο μέσα στο 1906. Δυστυχώς, για τον λόγο ότι δεν κατέχουμε συγκεκριμένα επιχειρήματα, δεν μπορούμε να είμαστε ακριβείς στο σημείο αυτό.

Το δεύτερο κτίριο, το οποίο είχε προβλεφθεί να στεγάσει το Πρεσβυτερείο και το Ελληνικό Σχολείο, οικοδομήθηκε το 1915. Η σχετική επιγραφή, που βρίσκεται αναρτημένη σε τοίχο του κτιρίου, αναφέρει:

THIS STONE WAS LAID (BY)
ANTONIOS MOMFERRATOS ESQ.
GENERAL CONSUL FOR GREECE
MARCH 25TH 1916
CHOLTON (J)AMES ARCHT W. H. EVANS (&) CO CONTS

Η επιγραφή αυτή, όπως εύκολα μπορεί να διαπιστώσει κανείς, έχει γραφεί στην αγγλική γλώσσα κι όχι στην ελληνική, όπως συμβαίνει με την αντίστοιχη του Ιερού Ναού. Τα στοιχεία δε, τα οποία παρουσιάζονται σ' αυτήν, είναι απολύτως ξεκάθαρα:

1. Η πέτρα, πάνω στην οποία βρίσκεται γραμμένη η επιγραφή, τέθηκε στον χώρο εκείνο από τον τότε Πρόξενο της Ελλάδος Αντώνιο Μομφερράτο.

2. Η ημερομηνία που αναγράφεται στην πέτρα, 25η Μαρτίου 1915, είναι κι εδώ, όπως και στην προηγούμενη επιγραφή, ένα ουσιαστικό πρόβλημα. Προφανώς, σημαίνει πως, η οικοδόμηση του κτιρίου άρχισε την περίοδο εκείνη (δηλ. το 1915).

3. Ο αρχιτέκτονας που δημιούργησε τα σχέδια του κτιρίου ήταν ο Cholton (J)ames.

4. Η Εταιρεία που επιμελήθηκε το έργο ήταν η W. H. Evans (&) Co.

Αξίζει να σημειωθεί πως, τα γράμματα ή τα σύμβολα τα οποία βρίσκονται μέσα σε παρενθέσεις, τοποθετήθηκαν έτσι γιατί ήταν αδύνατη η ακριβής ανάγνωσή τους.

Από τὴν ἐπίσκεψη Φιλλανδῶν Ὀρθοδόξων στὴν Ἰ. Ἀρχιεπισκοπὴν, 2 Ἰουνίου 1989. Οἱ ἐπισκέπτες ἔψαλαν θαυμάσιους ὕμνους στὴ γλῶσσα τους.

Γ. Το πρώτο Καταστατικό της Κοινότητος του Cardiff

Μερικά χρόνια μετά την επίσημη ίδρυση της Κοινότητας, και την οικοδόμηση του Ιερού Ναού, τα μέλη της Κοινότητας καταρτίζουν το πρώτο Καταστατικό. Το κείμενο του Καταστατικού αυτού εγκρίνεται με (ελληνικό) Βασιλικό Διάταγμα της 17ης Απριλίου 1910, το οποίο υπογράφουν ο βασιλέας Γεώργιος ο Α' και ο τότε Υπουργός των Εσωτερικών Επαμ. Μαυρομμάτης, στην Κέρκυρα. Το Β.Δ. δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (Τεύχ. Α', Αριθ. 314), την 7η Οκτωβρίου 1910.

Το Καταστατικό αυτό ονομάστηκε «Κανονισμός της εν Κάρδιφ Ελληνικής Κοινότητος». Είναι σίγουρα μια σημαντική πτυχή της ιστορίας του Ελληνισμού στο Cardiff. Το κάθε ένα από τα άρθρα του Καταστατικού αυτού έχει κάτι ιδιαίτερο να παρουσιάσει από την ζωή, αλλά και τον τρόπο με τον οποίο «έβλεπαν τα πράγματα» οι Έλληνες μετανάστες της εποχής εκείνης.

Ἀπὸ ἐπίσκεψη τῶν παιδιῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου Margate στὸ Μέγαρο τῆς Ἰ. Ἀρχιεπισκοπῆς.

Τα άρθρα του «Κανονισμού» είναι 23. Θα εξετάσουμε παρακάτω τα σημαντικά σημεία από τα άρθρα με το μεγαλύτερο ενδιαφέρον.

ΑΡΘΡΟ 1ο: «...Η κοινότης αύτη περιλαμβάνει και τους εν Barry, Penarth και Newport παρεπιδήμους Έλληνας».

Σχόλιο: Η Κοινότητα περιέχει τώρα και Έλληνες από την περιοχή του Penarth. Σιγά-σιγά θα επεκταθεί σε ολόκληρη την Νότια Ουαλία.

ΑΡΘΡΟ 2ο: «Ο Ορθόδοξος Ελληνικός Ναός... υπόκειται εις την δικαιοδοσίαν της εν Ελλάδι Αυτοκεφάλου Ορθοδόξου Ελληνικής Εκκλησίας, υπό την εποπτείαν εν γένει της Ιεράς Συνοδου της Εκκλησίας της Ελλάδος...».

Σχόλιο: Όπως διαβάσαμε στο γράμμα του Οικ. Πατριαρχείου που στάλθηκε προς την Κοινότητα του Cardiff, με σκοπό να επικυρώσει τήν ίδρυσή της, η Κοινότητα αυτή θα εξαρτάται στο μέλλον από την Πατριαρχική Σύνοδο της Κωνσταντινουπόλεως. Αυτό σημαίνει πως το Οικ. Πατριαρχείο θα είναι υπεύθυνο:

α. για την διοίκηση του Ελληνισμού στο Cardiff,

β. για την αποστολή του Αγίου Μύρου και

γ. για την αποστολή ιερέα στην Κοινότητα.

Όλα αυτά, όμως, ανατρέπονται αυτόματα με τον «Κανονισμό» του 1910. Επτά χρόνια, δηλαδή, μετά την επίσημη ίδρυση της Κοινότητας από το Οικ. Πατριαρχείο, τα μέλη αυτής αποφασίζουν να μεταφερθούν από την εξουσία αυτού του Οικ. Πατριαρχείου στην εξουσία της Ελλαδικής Εκκλησίας.

Η έλλειψη, δυστυχώς, πολλών σχετικών στοιχείων και επιχειρημάτων, μας αναγκάζει να μην σχολιάσουμε —προς το παρόν— περισσότερο το θέμα.

ΑΡΘΡΟ 3ο: «Η ακίνητος περιουσία της Κοινότητος από τούδε είναι, αναγνωρίζεται και κηρύττεται περιουσία του Ελληνικού Κράτους...».

Σχόλιο: Ίσως σήμερα να κρίνονταν πολύ αρνητικά, από μερικούς αυστηρούς σχολιαστές, η πράξη αυτή των παροίκων, να χαρακτηρίσουν την κοινοτική περιουσία σαν κρατική, υποκείμενη στο Ελληνικό Κράτος. Είναι όμως πολύ σημαντική —τελικά— αυτή η πράξη, γιατί δείχνει την άμετρη αγάπη των Ελλήνων για την Πατρίδα τους. Μια Πατρίδα που, ειδικά την περίοδο εκείνη, βρίσκονταν σε μεγάλη και πραγματική ανάγκη.

ΑΡΘΡΟ 6ο (α'): «Τα πληρώματα των εις τους λιμένας Cardiff, Penarth, Barry και Newport ή και εις άλλους λιμένας του κόλπου Bristol καταπλεόντων Ελληνικών ατμοπλοίων ή ιστιοφόρων και συνεισφερόντων υπέρ της Κοινότητος δικαιούνται ν' αντιπροσωπεύωνται εις τας συνελεύσεις της Κοινότητος δι' αντιπροσώπων εχόντων δικαίωμα ψήφου και συμμετεχόντων εις τας αποφάσεις των Συνελεύσεων ως και τα άλλα μέλη της Κοινότητος...».

Σχόλιο: Η οικονομική ανάγκη της Κοινότητας υπέβαλε την δημιουργία του παραπάνω άρθρου.

ΑΡΘΡΟ 8ο: «Τα της Κοινότητος διευθύνει εξαμελής Επιτροπή. Αυτοδικαίως μέλη της Επιτροπής ταύτης είναι ο εκάστοτε εν Κάρδιφ έμμισθος Πρόξενος της Α.Μ. του Βασιλέως των Ελλήνων... και ο έκάστοτε εφημέριος της Εκκλησίας. Πρόεδρος της Επιτροπής και των εκάστοτε γενικών Συνελεύσεων τυγχάνει ο ανωτέρω Πρόξενος... Οι έτεροι τέσσαρες Επίτροποι εκλέγονται κατά τετραετίαν υπό της γενικής Συνελεύσεως εκ των τακτικών μελών της Κοινότητος...»

Σχόλιο: Σε τούτο το σημείο παρουσιάζεται η σύνθεση του Δ.Σ. της Κοινότητας. Είναι χαρακτηριστικό πως, κατά γενική αποδοχή, Πρόεδρος της Κοινότητας θεωρείται ο έμμισθος Πρόξενος της Ελλάδας. Ο ίδιος δε, μαζί με τον εκάστοτε εφημέριο, είναι αυτοδίκαια μέλη της Επιτροπής. Όσον αφορά, τέλος, τα άλλα μέλη του Δ.Σ., αυτά εκλέγονται από τα τακτικά μέλη της Κοινότητας, για τετραετή θητεία.

ΑΡΘΡΟ 22ο:«... Τα γραφόμενα εν τω παρόντι Κανονισμώ περί του σκοπού της Κοινότητος, καθώς και τα εν τοις άρθροις δευτέρω (2ω), τρίτω (ω) και έκτω (6ω) εδάφια ως αποτελούντα θεμελιώδεις νόμους της Κοινότητος, *ουδέποτε* επιτρέπεται ούτε να μεταβληθώσιν ούτε ν' απαλειφθώσιν».

Σχόλιο: Το παραπάνω άρθρο, παράλληλα με την αυστηρότητα την οποία προτείνει, είναι κι ένα σαφές δείγμα μιας ισχυρής σταθερότητας, την οποίαν άφησαν σαν παρακαταθήκη οι ιδρυτές της Κοινότητας στις επόμενες γενεές. Δεν θυμήθηκαν όμως την αρχαία εκείνη ελληνική ρήση, που λέει, «τα πάντα ρει».

Τον «Κανονισμό» υπέγραψε, την 6η Φεβρουαρίου 1910 στο Cardiff, ο τότε Πρόξενος της Ελλάδος στην ίδια πόλη Α. Μομφερρατος.

Στις 2/15 Φεβρουαρίου 1914 έγινε τροποποίηση του καταστατικού, σε έκτακτη γενική Συνέλευση. Τα άρθρα που υπέστησαν τροποποίηση ήταν τα: 8, 10, 14, 15, 17, 19. Επίσης, προστέθηκε ένα άρθρο, που πήρε την θέση του 20ου, το οποίο αφορούσε την συμπεριφορά των μελών της Κοινότητας. Ο νέος τροποποιημένος «Κανονισμός» υπογράφηκε στο Cardiff την 9.22 Μαρτίου 1914. Ακολούθησε, την ίδια χρονιά, έκδοση του «Κανονισμού», η οποία πραγματοποιήθηκε σε Αθηναϊκό τυπογραφείο.

Στην έκδοση αυτή περιλαμβάνονται, εκτός από το τελικό κείμενο του καταστατικού, τα ονόματα των μελών του Δ.Σ., καθώς και τα ονόματα των απλών μελών της Κοινότητας. Αυτά είναι τα εξής:

Δ.Σ. της Κοινότητας: Αντώνιος Μομφερράτος (Πρόεδρος) Αρχιμανδρίτης Ησαίας Γ. Βεργόπουλος, Γεώργιος Παύλου, Αντώνιος Αστράς, Νικ. Κάκαρης, Ιωάν. Τριπούλας.

Μέλη της Κοινότητας: Αγγελολουκάς Παναγιώτης, Αξαρλής Αλέκος, Αστράς Αριστοτέλης, Αστράς Νικόλαος, Βενιζέλος Γρηγόριος, Βροντίσης Σταμάτιος, Γκούμας Γεώργιος, Γουλανδρής Αυγουστής, Γρυπαίος Αλέκος, Εμπειρίκος Λεωνίδας, Εμπειρίκος Σταμάτιος, Ευστρατίου Ιωάννης (Κύπριος), Ευστρατίου Ιωάννης (Μαρμαρινός), Ζώρζος Γεώργιος, Θεοφιλάτος Δημήτριος, Καλλίνικος Αλέξανδρος, Καλλίνικος Αναστάσιος, Καπνού Παντελής, Καραγιάννης Κωνσταντίνος, Κασιώτης Ιωάννης, Κατσικανταράκης Αντώνιος, Κλιγκόπουλος Δημοσθένης, Λάμπρου Σταμάτιος, Λογοθέτης Δημήτριος, Ματαράγκας Αναστάσιος, Ματσιαστίνης Ευστάθιος, Μιχαλιτσιάνος Χαράλαμπος, Μπάμπαλης Νικόλαος, Οικονόμου Δημήτριος, Πάγκας Ευάγγελος, Πανταζής Δημήτριος, Πασχάλης Νικόλαος, Περβανάς Ανδρέας, Πετσάλης Αλέξανδρος, Πιττάκας Μιλτιάδης, Πούλιος Γεώργιος, Ρηγόπουλος Ευστάθιος, Σαρρής Νικόλαος, Σκάης Θεοδόσιος, Στεργίου Γεώργιος, Τζιώτης Ανδρέας, Τσαρνάς Φίλιππος, Τσατσόμοιρος Λεωνίδας, Χαρχαλάκης Δημήτριος, Χιονάς Θρασύβουλος.

Δ. ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΤΩΝ ΕΙΚΟΣΙ ΠΡΩΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

1. Τα εγκαίνια του Ιερού Ναού Αγ. Νικολάου

Ο Ιερός Ναός του Αγ. Νικολάου στο Cardiff εγκαινιάστηκε την 24η Απριλίου 1919 (Ορθόδοξος Κήρυξ, Σεπτ. - Δεκ. 1972, σελ.28). Την ακολουθία των εγκαινίων τέλεσε ο τότε Αρχιεπίσκοπος Κύπρου Κύριλλος.

Παλαιά μέλη της Κοινότητας, τά οποία θυμούνται το γεγονός εκείνο, μιλούν για μιά λαμπρή τελετή, που όμοιά της δεν είχε πραγματοποιηθεί ποτέ στο παρελθόν.

Ο κ. Ευάγγελος Αράπης, Έλληνας γεννημένος στην πόλη του Cardiff πριν από 74 χρόνια, διασώζει σαν οικογενειακό κειμήλιο την μοναδική —ίσως— φωτογραφία από το γεγονός των εγκαινίων του Ιερού Ναού Αγ. Νικολάου. Είναι μια θαυμάσια φωτογραφία, στην οποία απεικονίζονται: ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου Κύριλλος, ο Εφημέριος της Κοινότητας Αρχιμ. Γεννάδιος Θέμελης, ένας Ιερέας ντυμένος με τα άμφιά του, ένας άλλος Ιερέας ντυμένος με μόνο το ζωστικό του, ένας Διάκονος με τα διακονικά του άμφια, έξι (6) μικρά αγόρια (ντυμένα με τις ειδικές στολές που φορούν τα παιδιά που υπηρετούν στο Ιερό Βήμα), και μια ομάδα από 15 άνδρες, προφανώς μέλη της Κοινότητος. Η φωτογραφία έχει τραβηχθεί έξω από την πόρτα του Ιερού Βήματος, δηλ. στο Νότιο τμήμα του Ιερού Ναού, ανάμεσα στον ναό και το Κοινοτικό κτίριο.

2. Κατάλογος Εφημερίων

Στην Κοινότητα του Cardiff, τα είκοσι πρώτα χρόνια της ιστορίας της, διακόνησαν σαν Εφημέριοι οι παρακάτω Ιερείς:

α. Μεγας Σακκελάριος π. Ιωάννης Γεωργιάδης: 1903
β. Αρχιμ. π. Ιάκωβος Δρίττης: 1903 - 1904
γ. Αρχιμ. π. Νεόφυτος Καλογεράς: 1904 - 1909
δ. Αρχιμ. π. Ησαίας Βεργόπουλος: 1910 - 31.8.1917
ε. Αρχιμ. π. Γεννάδιος Θέμελης: 1917 - 12.12.1928

Ο τελευταίος, Αρχιμ. π. Γεννάδιος Θέμελης, εκοιμήθη στο Cardiff την 12η Δεκεμβρίου 1928. Είναι ο μόνος Ελληνορθόδοξος Ιερέας που εκοιμήθη αλλά και ετάφη σε κοιμητήριο της πόλης αυτής.

Αναστάσιος Σ. Σαλαπάτας

Σημείωση Συντάξεως: *Ἡ ἀπάντηση στό σχόλιο τοῦ π. Σαλαπάτα στό ἄρθρο 2 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Κοινότητος Κάρδιφ ἔχει ὡς ἑξῆς: Τό 1908 ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης Ἰωακείμ Γ', γιά λόγους πού δέν γνωρίζουμε σήμερα, ἀλλά πού ἴσως νά σχετίζονται μέ τήν νέα κατάσταση στήν πολιτική ζωή τῆς Τουρκίας ἕνεκα τῆς Ἐπαναστάσεως τῶν Νεοτούρκων καί τοῦ διαφαινομένου κινδύνου γιά τίς μειονότητες πού ζοῦσαν στήν Τουρκία, ἐξέδωσε Πατριαρχικόν Τόμον (8 Μαρτίου), μέ τόν ὁποῖο παραχωροῦσε στήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος τήν πνευματική δικαιοδοσία (πού Κανονικά ἔχει τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο) πάνω στίς Ἑλληνορθόδοξες Κοινότητες τῆς Διασπορᾶς (Εὐρώπης, Ἀμερικῆς, Αὐστραλίας κ.τ.λ.), ἐκεῖ δηλαδή πού δέν ὑπῆρχαν Ἑλληνορθόδοξα Πατριαρχεῖα καί Ἑλληνικές Ὀρθόδοξες Αὐτοκέφαλες Ἐκκλησίες. Τήν ἀπόφαση αὐτή τοῦ Ἰωακείμ ἦρε μέ νέον Τόμο τό 1922 ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης Μελέτιος Μεταξάκης, ὁ ὁποῖος ἵδρυσε μάλιστα καί τή Μητρόπολη Θυατείρων, μέ ἕδρα τό Λονδῖνο καί μέ δικαιοδοσία πάνω στή Δυτική καί Κεντρώα Εὐρώπη. Πρῶτος Μητροπολίτης ἐξελέγη ὡς γνωστόν ὁ Γερμανός Στρηνόπουλος (1922-1951).*

VISIT OF THE ARCHBISHOP OF CYPRUS TO THE UNITED KINGDOM

On the occasion of the visit to London of His Beatitude Archbishop Chrysostomos of Cyprus the following communique was issued to the Press and to the various Greek and other Orthodox Institutions in Great Britain.

His Eminence Chrysostom Archbishop of Cyprus will visit the United Kingdom from the 5th to the 23rd of May 1989. This visit springs as much from his wish to come into personal contact with His Eminence Gregory, Archbishop of Thyateira and Great Britain, whom he has known since their student days in the University of Athens, as from his desire to meet the various organisations and institutions of the people of the Greek Orhtodox Archdiocese in this country.

In the course of his visit, His Beatitude will celebrate the Divine Liturgy and preach the sermon in London in the Orthodox Cathedral Churches of:

The Divine Wisdom, Moscow Road, W2 (Sunday 7th May)
All Saints, Pratt Street, NW1 (Sunday 14th May)
Dormition of the Mother of God, Trinity Road, N22 (Sunday 21st May).

Ἀπό τήν ἐπίσκεψιν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ. Χρυσοστόμου καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Θυατείρων κ. Γρηγορίου, εἰς Γλασκώβην ὡς ἐπίσημοι προσκεκλημένοι τοῦ Σέρ Ἀργυροῦ Στάκη, προέδρου τῆς ἐκεῖ Ἑλληνορθοδόξου Κοινότητος.

It is also expected that Archbishop Chrysostom will visit other cities and towns in the country where many of the people of the Archdiocese of Thyateira and Great Britain reside. His Eminence will have meetings with the leaders of the Greek Cypriot Brotherhood of London and other organisations which are preparing receptions and other events in his honour.

During his stay in London the Archbishop of Cyprus will have a meeting with the Archbishop of Canterbury Dr Robert Runcie and other Church leadres in the United Kindom.

From the Secretariat of the Archdiocese
of Thyateira and Great Britain.

A SERMON DELIVERED BY HIS EMINENCE ARCHBISHOP GREGORIOS OF THYATEIRA AND GREAT BRITAIN AT ST. DUNSTAN'S CHURCH: SATURDAY 20.5.1989

Dear Brother in Christ, Reverend Fathers and fellow Christians,

The Feast Day of a great servant of Christ has brought us together today to worship Almighty God and to thank Him from the bottom of our hearts for His gifts. We thank God partigularly for the saintly life and service of the Patron Saint of this beautiful and historic church, dedicated to his name.

The commemoration of the life and death of the Saints is a very old Christian tradition. It is something which is very precious, important, and close to the hearts of all Christians. It is also a duty owed to all those who have borne witness of their deep faith in Christ to humanity.

By their saintly lives and their faith in the incarnate Son and Logos of God, they kept alive in their day the memory of His birth, and the historic events of the Passion: the Death, Burial, and Resurrection of our Lord and Saviour Jesus Christ:

"Who for us men and for our salvation came down from heaven and was incarnate of the Holy Spirit and the Virgin Many and was made man; Who was crucified for us under Pontius Pilate, and suffered, and was buried; Who rose again on the third day in accordance with the Scriptures, and ascended into heaven" (Creed). All the faithful and dedicated servants of Christ were nurtured by this tradition. It was with this message in mind that they lived and died, trusting themselves to Him as their Saviour and Lord.

The Saints, being genuine and unique friends of Almighty God and servants of His will, were able to keep the true Faith. They succeeded in living it in a special charismatic way, being graced by Him Who is the giver of everything we have, and know, and understand, "visible and invisible". The Risen Christ cleansed, enriched, and equipped His friends with special gifts and virtues so that they could live a high standard of earthly life. They became the light and the salt of the world.

Not only did the Saints incorporate the "pleroma", the fullness of Faith, but they were also able to open up new ways of understanding, living, and interpreting our knowledge about God, about the purpose of the Church, and about what is necessary and profitable for us for our sanctity and spiritual progress. St. Peter speaks about those gifts which we were given and which were made known to us through faith in Christ. He says:

"His divine power has given us everything we need for life and godliness through our knowledge of Him Who called us by His own glory and goodness. Through these He has given us his very great and precious promises, so that through them you may participate in the divine nature and escape the corruption in the world caused by evil desires. For this very reason, make every effort to add to your faith, goodness; and to goodness, knowledge; and to knowledge, self-control; and to self-control, perseverance; and to perseverance, godliness." (2 Peter 1: 3-7)

The Message of the Gospel of the Resurrection, the Ascension, and the event of Pentecost, was handed to us by the friends of Christ, the Apostles and His Mother, our Lady Virgin Mary. But Christians - and particularly the Saints - safeguarded it, and handed it down to us through the long centuries of Christian history and life; and they hold the light of life, lit up and alive, to this very day. The Saints, the names of whom we know and commemorate - like St. Dunstan, Archbishop of Canterbury - and all those whose names we have in our liturgical and other ecclesiastical books, are very few in comparison with those we don't know - who remain anonymous. But we are sure that all their names are written in God's book in heaven. So our affection and love for the Saints is unfailing, inspiring, and obligatory. It is a duty towards our spiritual fathers, who guide us to the mystery of our salvation and help us to cultivate and succeed in our renewal in Christ. They are the "Kaini ktisis", the new creation, which was promised and established through the redeeming work and offering of the Lamb of God.

The Saints, and all Christians, are always called upon to witness to what is the message of the Gospel, and what it means salvation in Christ. What does it mean to be a Christian and to be baptized in the name of the Holy Trinity as a member of the Church/ What a priviledge it is to participate in the Holy Sacraments, manifesting the true light and receiving the Holy Spirit, which will strengthen us to remain faithful and steadfast to the mystery of our salvation/ This is the new teaching which St. Paul taught to the Athenians. This is the Good News, the "New Testament" which God revealed to us:

"In many and various ways God spoke to us, but in these last days, He has spoken to us by a Son, Whom He appointed heir of all things". (Hebrews, 1; 1-2)

The newness of life in Christ is manifested and continually confirmed by the lives of all those who followed Him and served Him throughout their lives. Only Christ preaches a new, eternal, and saintly life. Only He can help us to be delivered from all the temptations, human weaknesses, and spiritual frailties, which accompany our earthly life. So we must always remember that only in Christ is there new life and creation. Only in Christ and through Christ can we find comfort and salvation, and the strength necessary for the saintly and higher life for which we all yearn, and which we hope to obtain.

The other day I read in the papers that the American Government will spend more than one billion dollars to combat and fight crime, and establish new prisons for those who break the law of the Country and create many problems for American society. The same happens here in this Country. The prisoners revolt against law and authority, and cause damage amounting to millions of pounds. The saddest thing is that the same happens here in our midst. And it seems to me that the Church - all Christians - have special obligations towards the society in which we live. The example of the lives of the Saints, and our own example, will help the young generation to find its way. We must labour to imitate Christ and to promote respect for the laws of God, and for their realisation within our institutions, our schools, our universities, and elsewhere and everywhere.

It was with these thoughts and faith that St. John the Theologian declared:

"Then I saw a new heaven and a new earth, for the first heaven and the first earth had passed away, and there was no longer any sea. I saw the Holy City, the New Jerusalem, coming down out of heaven from God, prepared as a bride beautifully dressed for her husband. And I heard a loud voice from the throne, saying: 'Now the dwelling of God is with men and He will live with them. They will be His people, and God Himself shall be with them and be their God. He will wipe every tear from their eyes. There will be no death, or mourning, or crying, or pain, for the old order of things has passed away'. He Who was seated upon the throne said, 'I am making everything new'. Then He said, 'Write this down, for these words are trustworthy and true'. He said to me: 'It is done. I am the Alpha and the Omega, the Beginning and the End. To him that is thirsty I shall give to drink without cost from the spring of the water of life'." (Apocalypse 21; 1-6)

The other day I had a long discussion with a mathematical physicist of first calibre, who told me the difficulties which confront scientists trying to solve the various scientific problems related to creation, contemporary man, and the society we live in. He told me that, unless men change their conduct towards each other; unless men change their minds, introduce the "metanoia", repentance, and approach life with a different outlook; unless men turn back to Almighty God and confess with humility, our weakness in resolving the muddle of spiritual, social, scientific, cultural, political, ecological, and ideological problems which exist, no peace, progress and reconciliation, nor any bright future for humanity would prevail to save Creation from biblical catastrophe.

Only the Gospel and the message of the Risen Christ will give the assurance of a peaceful future. Only Christ will inspire us to be able to remain standing, steadfast, and hopeful. The friends of the Lord, our forefathers in faith and virtue, are the good example to us. They encourage us with their prayers and

unceasing intercessions, and their living example of humility and trust in God.

For this reason, we go forward in life with hope, and we trust in Him Who is our Joy, our Life, and our Resurrection. To Christ, the Living God belongs all glory, now and for ever. Amen.

A EULOGY GIVEN AT THE FUNERAL SERVICE OF THE LATE FATHER MILOJE NICOLIC on APRIL 20th 1989

His Eminence the Archbishop of Thyateira and Great Britain Gregorios deeply regrets that due to his absence abroad he is unable to be present at this funeral service of the late Fr. Miloje Nicolic who was a great and esteemed friend of his, and whose continuous and devoted service to the Serbian Orthodox Church deserves attention and appreciation.

On this very sad occasion his Eminence has asked me to represent him and to convey a brief message of sympathy and condolences.

Fr. Nicolic had given may years of faithful services to the Serbian Orthodox Church and Community in this country leaving behind him an indelible mark as a dedicated pastor enjoying the love and respect of his people. During his long, faithful and dedicated service he represented his Church and Orthodoxy in many international religious conferences and councils.

Indeed the entire family of Orthodox Churches joins his own flock in paying him tribute to-day.

By commitment and by personal faith the late Fr. Nicolic belonged to God. His whole life was committed to Christ and the Church. And because he was committed to Christ he was committed to his fellowmen, to his Church, his country and his people.

His service has been acknowledged by representatives of all other Churches with whom for a long time he was in close contact and cooperation.

As a church leader and pastor Fr. Nicolic did not leave his faithful without the fatherly care and attention even at times of crises assisting his spiritual flock with counsel, cheer and God's healing ministry.

On behalf of his Eminence Archbishop Gregorios of the Greek Orthodox Archdiocese of Thyateira and Great Britain I would like to express our deep sympathy and sincere condolences to his Grace Bishop Lavrenti, to the Serbian Orthodox Community in this country and to all his many friends and associates.

We believe that the late Fr. Nicolic with his service to God and the Holy Orthodox Church did all that was required from a true and renowned warrior of Christ performing his duty and service. For this reason he may well have repeated the words of St. Paul "Behold, I have fought the good fight, I have finished my course, I have kept the faith".

And if we listen over the tumult of our own grieving, I think we may hear the voice of the Master addressing him:

"Well done, good and faithful servant; you have been faithful over a little, I will set you over much; enter into the joy of your Master" (Matth. 25, 21)

Aristarchos, Bishop of Zenoupolis.

GENERAL MEETING OF THE CLERGY OF THE ARCHDIOCESE OF THYATEIRA AND GREAT BRITAIN

The Clergy of the Archdiocese of Thyateira and Great Brtain, under the presidency of His Eminence Archbishop Gregory, together with the Right Reverend Bishops Chrysostom of Kyanea, Christopher of Telmesos, Kallistos of Diokleia and Eleftherios of Nyssa, decided at its General Assembly on the 2nd May 1989 to address the following message to all the people of the Archdiocese.

Dear Brothers and Sisters in Christ,

Christ is Risen!

First of all we would like to express our sincere thanks for your love, your zeal, your enthusiasm, your service and your support for the spiritual and educational work of our Church. It is in fact remarkable that so much has been achieved to date among our people in the work of preserving the Orthodox Faith and our Holy Tradition. Our Orthodox communities and schools which fllourish in the capital and in other great cities and towns of this great country are indeed a cause for justifiable pride and deep satisfaction.

However, this achievement must now be established on even more solid foundations so that it can be passed on to the rising generation in its full essence and integrity.

And so we address this fraternal appeal to all of you who care for our Faith and our Tradition. Together we must keep this flame alive and work for the strengthening of the Christian life in ourselves, in our homes and in our Parishes. Let each of us try to become and to remain even more deeply committed to the responsibilities which we have undertaken in the Name of God.

It is incumbent upon us to come together as regularly as possible as families in order to pray and worship; to encourage the young to attend Church schools where these exist; to strengthen and develop their work of religious instruction and other activities according to the needs of each community.

The study of our Tradition, the teaching of the Apostles and Holy Fathers is our greatest treasure. Let us never neglect our preparation and our regular participation in the Holy Eucharist, so that we may remain intimately united to the Body of Christ. In this way we manifest the message of Easter.

In order to achieve this we must strengthen the spirit of co-operation and work together - laity and clergy - so as to instruct and form our youth in the Faith. We must encourage those young people who are suitable to offer themselves to be prepared to serve the Church as priests, deacons and lay workers. For we need to give as much attention to caring for our Christian life and its demands as we already do to caring for our wordly one and its demands.

The time has now come when the priests and deacons who undertake the pastoral care and the service of the next generation must come from our own Community here in Britain. They will better be able to understand, guide and support people who like themselves have been brought up and who live in this country and which make up our congregations.

The society in which we live and our new generation demand that we respond to the challenges of contemporary life and its problems. Our people, young and old, and not only they, ask that we open up and present to them the treasures of our Orthodox Faith.

We trust and hope that you will give serious thought and consideration to these questions. We ask for your prayers. We thank you again for your dedication to the life of the Church and your support. We, for our part, assure you that with God's help we shall do all that we can for your spiritual welfare and for the success of this great work to the glory of our Risen Lord and Saviour Jesus Christ.

Easter 1989

PATRIARCHAL ENCYCLICAL ON THE OCCASION OF EASTER

No. Prot. 196
Off. 27

+ DEMETRIOS

By the mercy of God Archbishop of Constantinople, new Rome and Ecumenical Patriarch to the entire People of the Church, Grace and Peace from Him Who has gloriously risen, Christ our Saviour.

We have again arrived, by the grace of all-merciful God, at the Easter of our salvation, the Feast of Feasts and the Festival of Festivals; having lived through the long and difficult period

Στιγμιότυπο ἀπό τή Σύναξη τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, πού ἔγινε στήν Αἴθουσα τελετῶν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ στίς 2 Μαΐου 1989.

of Great Lent; having cleansed our senses by God-given fasting; having passed through the narrow gate of the Cross, through which the bearer of our salvation has first passed having venerated His precious self-chosen Passion; we now partake from the rich table of the Divine kingdom, the Kingdom of love, forgiveness and peace, the kingdom of the everlasting light.

In the midst of this glorious festival, all the faithful throughout the world exchange with one another the kiss of love, forgiving through the Resurrection all mutual wrongdoings, and drawing strength, faith and optimism from the victory of life over death, of love over hatred, of light over darkness.

Truly, dear brothers and beloved children, to-day "everything is filled with light, the sky and the earth and Hades". The Resurrection of the Lord left no place in the universe in darkness. Through it shone "light in the area and the shadow of death". There is no longer a place in our life for hopelessness and despair. However threatening the impasses in our life might seem; there is light at the end of history in the final outcome of all things.

Hence, a message of optimism is the first message that the Resurrection of the Lord brings to every man. A message for which man has had so much need in every age and especially in our time, when he begins somehow to realise the tragic impasse to which his detachment from God has led him, the expectation that through technology and science a paradise would be created.

The Resurrection of the Lord testifies in an undisputed way to the power of God to draw light from the impasses and eternal life from the tombs. The Risen Lord stands in the midst of history as the trust testimony that nothing is impossible with God and that it is enough for man to be united with God in order to achieve the impossible.

The Resurrection of the Lord, however, carries the message not only of God's omnipotence but also of his grace. The Evangelist of the Easter Holy Liturgy, who also happens to be the Evangelist of love, stresses in the Gospel lesson of this great day that "from His fulness have we all received grace upon grace", and that, although the law was given through Moses "grace and truth came through Jesus Christ".

Grace is what is given to us without it being owed to us; it is a free gift of love. Grace overlooks our unworthiness and is offered in spite of it. Grace surpasses the law without abolishing it. Grace is the necessary accompaniment of truth, without which truth becomes a tyrant and is transformed into argument. The grace of God is the very same face of the Risen Christ which is given us as "the love of God our Father", and is experienced as the "communion of love and not as an individual possession.

Of this grace, therefore, we are all partakers and exponents all who cry out with one mouth and one heart "Christ is risen" on this night. The light of our candles fills our hearts with optimism and grace, rich and unimagined and for all men. Offering grace upon grace to one another according to the measure of God's grace "in the face of Jesus Christ", let us glorify Christ, risen from the dead, in hymns and spiritual songs, proclaiming everywhere that "truly the Lord is risen!".

Sending this message of grace, of light and of hope, from this first seat of the Orthodox to all, we offer a festive kiss to the venerable heads of the Holy Orthodox Churches and to the whole hierarchy of our apostolic and patriarchal ecumenical throne, and to the whole Orthodox Church. We bless all the honourable clergy and faithful people, and we also send a hearty Easter greeting to the leaders of the other Churches and Faiths with whom we are in a dialogue of love and truth, wishing all the rich blessing and grace of the Risen Lord for the good and the salvation of the Whole world.

Christ is risen, brothers and children in the Lord. With fervent prayers to God for you all.
Holy Easter 1989.

† Demetrios
Archbishop of Constantinople.

To be read out
on Easter Sunday 1989
after the reading of the Gospel.

An EASTER Message

by His Eminence Archbishop Gregorios of Thyateira and Great Britain

Dear Brethren,

"Mary of Magdala went to the disciples with the news: "I have seen the Lord. And she told them that he had said these things to her". (John 20: 18).

We celebrate again this year, as Christians, the cosmic event of Resurrection of Jesus Christ. We hasten to our churches to attend the enthralling Holy Liturgies which extol the Holy Passion of the God-man. In the celebration of this Feast we will sing the exquisite hymns hich describe the events of the last days in the earthly life of the Son of God and Man. Especially, however, we will listen to the sacred readings from the Old Testament, which distinctively prefigure His Holy Passion and Resurrection. The holy authors of the New Testament also, with power and conviction, translate us mentally to Jerusalem, where the tragedy of the killing of God unfolded. The Innocent was crucified. For a moment the blind force of evil prevailed. Christ was condemned as a criminal and died between two robbers under the ridicule of the ungrateful people of Israel.

The event of Christ's Resurrection has never ceased to occupy the interest of and to move humanity. Neither time nor distance, nor the social changes which take place daily amongst the nations of the world, have managed to distort or diminish the value and importance - for the progress and future of the human race - of the heavenly event of Christ's Resurrection from the dead. The Resurrection of the Lord always remains the Feast of Feasts and the Festival of Festivals, which fills our lives with joy and with sacred hope in Him who "in flesh having fallen asleep as a mortal, as King and Lord has risen after three days, raising Adam from destruction, and having done away with death - the festival of the salvation of the world from destruction". The Holy Passion of Christ, the spittings and the scourgings, the mockery of the mob and of the Roman soldiers and the leaders of the people of Judaea, His condemnation to death and His sacrifice on the Cross, and His crucifiction on Golgotha were sealed with His burial in the new grave of Joseph of Arimathea. "Going to Pilate, he asked for Jesus' body". (Luke 23:52). Then he rolled a stone against the entrance of the new tomb. Mary Magdalene and Mary the mother of Joses saw where he was laid". (Mark 15:46-7).

Those disturbing events which shook the holy city in those days were interpreted and explained by the Resurrection of Christ, who had suffered. The message that Christ had risen became the sacred flag of His disciples and friends, who have been for the last 2000 years spreading and preaching it unceasingly to the ends of the world. In particular, however, we guard it in our innermost soul as the most sacred treasure and the most priceless jewel.

The Angel of the Resurrection assured the Myrrhbearers and strengthened their hopes by informing them: "Don't be alarmed... You are looking for Jesus the Nazarene who was crucified. He has risen! He is not here. See the place where they laid Him". (Mark 16:6), and the Resurrection of Christ became the new beginning. It warmed the hearts. It filled the frightened disciples and friends with sacred and unashamed hopes. In this way, they undertook the great and unique work of preaching the Gospel of hope, of belief, and of trust in Christ, Who "became obedient unto death, even the death of the Cross". With the Incarnation and the sacrifice and humiliation of His Only Son, God offered tangible and eternal examples of His love and care for man. For this reason, the holy Apostle Paul, with sacred Pride and emotion, declares: "But God demonstrates his own love for us in this: While we were still sinners, Christ died for us". (Romans 5:8).

The event of Our Lord's Resurrection remains always a source of inspiration and consolation for every person, and especially those who put their lives under the protection of the risen Christ. Hence, every time we celebrate the Resurrection of Our Lord we are rejuvenated, and our lives are illuminated and enriched, becoming beautiful and acquiring new dimensions and a deeper meaning. We become one with Jesus Christ in Whose Name we are baptised, we live and die. "We were therefore buried with Him through baptism into death in order that, just as Christ was raised from the dead through the glory of the Father, we too may live a new life". (Romans 6:4).

In particular, we Orthodox Christians living in Great Britain, and making up the membership of the Archdiocese of Thyateira and Great Britain feel a deep joy and relief through the celebration of the Holy Passion and Resurrection of Christ the Saviour. Thus, we hasten to our churches to pray and give glory to Christ the God-man, Who is "the first-born from the dead". (Colossians 1:18). God's goodness and His love for mankind was revealed fully with Christ's Resurrection, as the Divine Paul teaches us: "the mystery that has been kept hidden for ages and generations, but is now disclosed to the saints. To them God has chosen to make known among the Gentiles the glorious riches of this mystery, which is Christ in you, the hope of glory. (Colossians 1:26-27). From this venerable and divine Name, Chrtistians draw their strength and their salvation. We believe in the living God, upon Whom we believers place with trust our life, our families, our Church and our future.

The power of the Resurrection warms our faith once again in the providence and love of the great God and Christ, our saviour Jesus, Who became "the first-born from the dead and saves us from the depth of Hades and offers to us His great mercy. Therefore let us celebrate Our Lord's Resurrection with cleansed souls and pure lips", so as to drink from the light of the Resurrection, so that our souls may be cleansed and our beings enlightened, so as to dismiss evil thoughts from within and around us, so that renewed and refashioned we can continue our lives in hope within the bosom of Christ's Church.

Having in mind the spirit and the letter of the Resurrection, let us draw nearer to our Church, and establish closer ties with our communities and our schools. Let us understand more deeply the worship of our Orhtodox Church. In particular, we apply this to the youth and the educated amongst us, the leaders of our organisations, and our faithful people, who make up the membership of our Archdiocese. We call upon you all to a real contemplation and unity of peace and love within your souls and your thoughts. We are all called to a new spiritual awareness and a crusade of love, and also of responsibility of our people and their future in this country.

The Cross and the Resurrection accompany and embrace mankind. For this reason let us also place our lives under the living and sacred shadow of the lifegiving Cross, so that we can become participants in Our Lord's Resurrection. Our thoughts and our deeds, and our whole way of life must be permeated with the meaning and message of the holy days which we are celebrating. We must concern ourselves with the protection and preservation of our inheritance with our varied participation and assistance in the work of spiritual renewal of our faithful people especially of our children, with love and mutual help and understanding which must prevail in our actions. We must support our Church with readiness and interest. We must have forethought and total commitment for securing places of worship, education and recreation, and for the catechising of our youth; with planned and exemplary participation in community affairs, the mobilisation of young men to become priests and teachers in our churches and schools, the awareness of us all for the varied problems of our community, and the enlightenment, protection and respect for the family. We must exercise financial care and use the appropriate resources wisely for the benefit of our children, and continuously pray for the protection and strengthening of our Ecumenical Patriarchate, and for the peace and happiness of the British people and its leaders. We must have untiring prayer and thought for the prosperity of Greece and Cyprus, and for our brethren there, leaders and people. All this springs from the splendour as Orhtodox Christians.

As your Archbishop and shepherd, I pray for your families' happiness and prosperity. Day and night I think about you all, young and old. Within the holy altar I pray to the Risen Christ that He will guide and strengthen you, that the light of His Resurrection will illuminate your thoughts and deeds in the path of the Gospel. With your life and actions you must proclaim and glorify His Resurrection and His abundant gift of life to mankind. May the life of godliness and joy in the Resurrection remain alive in your lives. In this way you will receive His blessing, and the strength of His disciples who, carried away by these Events became new men, saints and heralds of the Gospel of the Resurrection and of eternal life. Fired by love for the risen Christ, they undertook to preach the Divine Word and to tell the peoples of the world that "Christ is risen from the dead, trampling down death by death, and on those in the tombs bestowing life". His is the glory and the infinite mercy unto the ages. Amen.

Easter 1989

† Archibishop Gregorios of
Thyateira and Great Britain.

To be read out on Good Friday
or on Easter Saturday.

ΕΠΑΦΕΣ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

1. Ὁ Σεβασμιώτατος ἀνεχώρησε γιά τό Δουβλῖνο. Φιλοξενήθηκε ἀπό τόν Πρέσβυ στό Δουβλῖνο κ. Παναγιώτη Τσούνη καί τή σύζυγό του Εἰρήνη. Δέχθηκε τήν Ἐπιτροπή τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος τοῦ Δουβλίνου καί συζητήθηκαν διάφορα προβλήματα τῆς ἐκεῖ Ὁμογένειας.
2. Λειτούργησε στόν Καθ. Ναό τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου καί τοῦ Ἁγ. Ἀνδρέα τοῦ Πρωτοκλήτου Δουβλίνου. Κατόπιν παρεκάθησε σέ δεξίωση γιά τήν ἑορτή τῆς 25ης Μαρτίου. Τό βράδυ παρευρέθη σέ ἐκδήλωση τοῦ Συνδέσμου Ἀποδήμων Πατρικίου Λονδίνου.
3. Τόν ἐπισκέφθηκε ὁ Δρ. Χαραλάμπους, ὁ Ἅγιος Κυανέων, ὁ κ. Λ. Ζαχαριάδης, ὁ κ. Κοσκιέρης, ὁ Ἅγιος Ζηνουπόλεως.
4. Τόν ἐπισκέφθηκε ὁ κ. Ἀκρίτας, ὁ κ. Καραολῆς, ὁ κ. Παπαβασιλείου.
5. Τόν ἐπισκέφθηκε ὁ κ. Λένιν Νικολαΐδης, ὁ π. Μιχαήλ Ἀντωνίου, ὁ Ἅγιος Τελμησσοῦ. Τό ἀπόγευμα ἀνεχώρησε γιά τό St. Edmunds-Bury. Κατέλυσε στήν οἰκία τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος κ. Παύλου Τανούση ὅπου ἔγινε ἡ συνάθροιση τῶν Ὁμογενῶν τῆς περιοχῆς. Κατ' ἀρχήν ἐψάλη ἡ Ἀκολουθία τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Παναγίας καί στή συνέχεια ἔγινε ἀναδιοργάνωση τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κοινότητας.
6. Ἀναχωρήσας ἀπό τό St. Edmunds-Bury ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος κατευθύνθηκε στήν πόλη Kings Dynn ὅπου κατέλυσε στό σπίτι τῶν Ὁμογενῶν Ἰακώβου καί Μαρίας Κύρρη. Ἐκεῖ πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση τῶν Ὁμογενῶν τῆς περιοχῆς καί ἐψάλησαν οἱ Χαιρετισμοί τῆς Παναγίας. Κατόπιν ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος μίλησε καί κάλεσε τούς παρόντες νά ὀργανωθοῦν σέ κοινότητα ἡ ὁποία ἀφιερώθηκε στήν Ὁσία Εὐφροσύνη.
7. Τέλεσε κηδεία στούς Ἁγίου Πάντες τοῦ Παναγιώτη Κωμοδρόμου. Τέλεσε τούς Χαιρετισμούς στόν Ἱερό Ναό τῆς Ἁγ. Αἰκατερίνης. Κατόπιν παρευρέθη σέ Δεῖπνο ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνοκυπριακῆς Ἀδελφότητος Λονδίνου πού ἔγινε πρός τιμή τοῦ κ. Παναγίδη.
8. Μετέβη στή Σκωτία, προσκαλεσμένος τοῦ μεγαλοεπιχειρηματία ὁμογενοῦς Sir Reo Staki.
9. Εὐλόγησε τούς γάμους τοῦ Σωτήρη καί τῆς Βαρβάρας Στάκη στή Γλασκώβη.
10. Τόν ἐπισκέφθηκε ὁ Ἐπίσκοπος Μονάχου Μάρκος.
11. Τόν ἐπισκέφθηκε ὁ Ἀρχιδιάκονος τοῦ Λονδίνου Derek Hayward, ὁ κ. Κ. Νίκολας, ὁ κ. Στέλιος Γιαννόπουλος, ὁ π. Βασίλειος Ταουτζής, ὁ κ. Κάμαρης, ἡ Mis Anita Corbin *(Sunday Times)*, ὁ π. Σπαθαράκης, ἡ Ἀλεξάνδρα Βογιατζίδου.
12. Συναντήθηκε μέ τόν Ἀρχηγό τῆς Ἀξιωματικῆς Ἀντιπολίτευσης τῆς Ἑλλάδας κ. Κ. Μητσοτάκη. Τέλεσε τήν κηδεία τῆς Θεογνωσίας Μεττῆ στόν Καθεδρικό Ναό τῶν Ἁγ. Πάντων Λονδίνου. Τό ἀπόγευμα ἀνεχώρησε γιά τό Bournemouth ὅπου τέλεσε τούς Χαιρετισμούς.
13. Συναντήθηκε μέ τόν κ. Φελλᾶ, τόν κ. Πετρίδη, τόν κ. Τοφαλλῆ, τόν κ. Μελωδία, τόν κ. Κ. Γρηγορίου, τόν κ. Ἀνδρέα Πολυδώρου, τόν κ. Γιάννη Κυριακίδη. Τό ἀπόγευμα προήδρευσε συνεδρίας τῶν Trustees τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.
14. Τό βράδυ τέλεσε τή Λειτουργία τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνου στόν Καθεδρικό Ναό τῆς Ἁγ. Σοφίας Λονδίνου καί τόν Καθ. Ναό τῆς Κοίμησης τῆς Παναγίας Wood Green.
15. Προήδρευσε συνεδρίας τοῦ Trust τοῦ Ἁγ. Νικολάου. Τό βράδυ παρέστη σέ ἐκδήλωση τοῦ Συνδέσμου Πύργου Τηλλυρίας.
16. Τέλεσε τή Θ. Λειτουργία στόν Ἱερό Ναό τῆς Ἁγ. Τριάδος κι Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ Birmingham. Τό ἀπόγευμα προήδρευσε κοινῆς συνεδρίας τῶν Ἐπιτροπειῶν τῶν Ἐκκλησιῶν καί Κοινοτήτων στόν Καθ. Ναό τῆς Ἁγ. Σοφίας.
17. Προήδρευσε συνεδρίας τοῦ Καθ. Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου κι Ἀποστόλου Ἀνδρέα Birmingham κατά τήν ὁποία ἀποφασίστηκε ὁ διορισμός Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς κι ἄλλων ὑπευθύνων προσώπων γιά τήν καλύτερη προστασία κι ἀξιοποίηση τοῦ Ἀναστ. Ἱδρύματος. Τόν ἐπισκέφθηκαν ὁ κ. Γ. Χριστοφίδης, ὁ κ. Μ. Χαμπῆς, ὁ κ. Χρ. Ζαβρός, ὁ κ. Κ. Τσιούπρας, ὁ κ. Χριστοφίδης, ὁ Δρ. Ὅμηρος Χαπίπης, ἡ κ. Εὐμ. Χριστοδούλου, ὁ κ. Γ. Κων/νου, ἡ κ. Ἀνδρ. Κων/νου.
18. Παρευρέθηκε στά Ἐγκαίνια τοῦ Γραφείου τῶν United Bible Societies στό Reading. Τόν ἐπισκέφθηκε ἡ κ. Παπακωνσταντίνου, ὁ κ. Γ. Σκορδή, ὁ κ. Κ. Σκορδή, ὁ κ. Λ. Μαῦρος, ὁ κ. Δ. Παρτασίδης.
19. Ὁ Σεβασμιώτατος ἀνεχώρησε γιά τήν Κων/πολη ὅπου παρέμεινε 3 μέρες.
22. Ἐπέστρεψε τό ἀπόγευμα στό Λονδίνο. Τόν ἐπισκέφθηκε ὁ Δρ. Λύτρας.
23. Τέλεσε τή Θ. Λειτουργία στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγ. Λαζάρου. Τέλεσε τήν Ἱερή Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου στόν Ἱερό Ναό Ἁγ. Γεωργίου Kingston.
24. Τέλεσε τήν Ἱερή Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου στό Παρεκκλήσιο τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τήν ὁποία παρακολούθησε πλῆθος κόσμου καθώς καί τήν Ἀκολουθία στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου Hackney.
25. Τόν ἐπισκέφθηκε ὁ Prof. Eric Stroud. Τό ἀπόγευμα ὁ Σεβασμ. τέλεσε τήν Ἱερή Ἀκολουθία τοῦ Μυμφίου στό Παρεκκλήσιο τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καθώς ἐπίσης καί στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγ. Νεκταρίου Battersea.
26. Ἐτέλεσε τήν Ἱερή Ἀκολουθία στό Παρεκκλήσιο τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Τόν ἐπισκέφθηκε ὁ Ἅγιος Νύσσης, ὁ κ. Ταλιαδῶρος, ὁ κ. Ἠλίας Μίχος. Τό ἀπόγευμα τέλεσε τό Μέγα Εὐχέλαιο στό Παρεκκλήσιο τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καθώς καί στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγ. Δημητρίου Edmonton.
27. Τέλεσε τή Θ. Λειτουργία τοῦ Ἁγ. Βασιλείου στό Παρεκκλήσιο τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τήν ὁποία παρακολούθησε πλῆθος κόσμου. Τό ἀπόγευμα τέλεσε τά Δώδεκα Εὐαγγέλια στό Παρεκκλήσιο τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καί στόν Ἱερό Ναό Ἁγ. Ἀντωνίου Caledonian.
28. Τέλεσε τήν Ἱερή Ἀκολουθία τῶν Βασιλικῶν Ὡρῶν καί τῆς Ἀποκαθήλωσης στό Παρεκκλήσιο τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καί στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγ. Ἰωάννη τοῦ Βαπτιστῆ Haringey. Τό ἀπόγευμα τέλεσε τήν Ἀκολουθία τοῦ Ἐπιταφίου στό Παρεκκλήσιο καί στόν Καθεδρικό Ναό τῆς Ἁγίας Σοφίας.
29. Τέλεσε τή Θ. Λειτουργία στό Παρεκκλήσιο τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Ἐπισκέφθηκε τόν Ἱερό Ναό τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Hendon καί τόν Ἱερό Ναό τῆς Ἁγ. Αἰκατερίνης Barnet. Τό βράδυ τέλεσε τήν Ἀκολουθία τῆς Ἀναστάσεως στό Παρεκκλήσιο τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καί στόν Καθεδρικό Ναό τῆς Ἁγίας Σοφίας.
30. Τέλεσε τή Λειτουργία τοῦ Πάσχα στόν Καθ. Ναό τῆς Παναγίας Wood Green. Κατόπιν ἐτέλεσε τόν Ἑσπερινό τῆς Ἀγάπης στόν Καθ. Ναό τῶν Ἁγ. Πάντων Λονδίνου.

HIS EMINENCE DIARY FOR THE MONTH OF

APRIL 1989

1. He visited Dublin where he was received by His Excellency the Ambassador of Greece in Dublin, P. Tsounis and his wife. Then he attended a meeting of the Greek Committee of Dublin where various problems of the community were disused.
2. His Eminence celebrated the Holy Liturgy in the Cathedral of St. Mary's Annunciation in Dublin. Afterwards, he attended a Reception to commemorate 25th March 1821. In the evening he attended a social evening, organized by the Association of Paphos in London.
3. He was visited by Dr. Charalambous, Mr. L. Zachariades, Mr. Koskieris, Rt. Rev. Bishop Aristarchos of Zenoupolis and Rt. Reverd. Bishop of Kyanea.
4. He was visited by Mr. Akritas, Mr. Papavassiliou.
5. He was visited by Mr. L. Nicolaides, F. M. Antoniou, Rt. Rev. Bishop of Telmissos. Later he visited the Community of St. Edmund's-Bury where he organized the Greek Community and devoted it to St. Anastasia.
6. He visted the Community of Kings Lynn where he organized a Greek Orhtodox Community there and devoted it to St. Euphrosyne.
7. He officiated at the funeral of P. Komodromos. In the afternoon he conducted the service of the Salutation at the Church of St. Catherine. In the evening a dinner was organized by the Greek Cypriot Brotherhood of London.
8. He visited Glasgow as guest of Sir Reo Stakis.
9. He blessed the wedding of Barbara and Sotiris Stakis in Glasgow.
10. He was visited by the Bishop of Munich, Marcos.
11. He was visited by the Archdeacon of London, Derek Hayward, Mr. Nicholas, Mr. St. Giannopoulos.
12. He had a meeting with Mr. C. Mitsotakis, the Leader of New Democratia in Greece.
    He officiate at the funeral of Theognosia Mettis.
13. He was visited by Mr Fellas, Mr. Tofallis, Mr. Kyriakides, Mr. Gregoriou. In the afternoon he presided over a meeting of the Trustees of the Archdiocese.
14. In the evening he celebrated the service of the Akathistos Hymn at the Cathedral of St. Sophia and at the Cathedral of St. Mary.
15. He presided over a meeting of the Trustees of St. Nicholas. Afterwards he attended a Function organized by the Association of Pyrgos Tyllirias.
16. He celebrated Holy Liturgy at the Church of Holy Trinity and St. Luke in Birmingham. In the afternoon he chaired a meeting of the delegates of the Church Committees of the Archdiocese at the Cathedral of St. Sophia, London.
17. He visited Birmingham where he appointed an Administative Committee for the good management of the Anastasion Centre.
18. He went to Reading for the inauguration ceremony of the office of the United Bible Societies.
19. Departure for Constantinople where he stayed for 3 days.
22. Returned to London. He was visited by Dr Lytras.
23. He celebrated Holy Liturgy at the Church of St. Lazaros. He conducted the Holy Service of Nymfios at the Church of St. George, Kingston.
24. He celebrated Holy Liturgy in the chapel of the Archdiocese.
25. He was visited by Prof. Eric Stroud. In the evening he celebrated the Holy Liturgy at the chapel of the Archdiocese and at the Church of St. Nectarios, Battersea.
26. He celebrated Holy Liturgy in the chapel of The Archdiocese. In the afternoon he celebrated the Holy Unction at the chapel and at the Church of St. Demetrios, Edmonton.
27. He celebrated St. Basil's Holy Liturgy in the chapel of the Archdiocese.
    In the afternoon he read the twelve Gospels in the chapel and in the Church of St. Antonios.
28. He celebrated the Holy Liturgy of Apokathelosis in the chapel of the Archdiocese and in the Church of St. John the Baptist. In the afternoon he celebrated the Holy Liturgy of Epitaphios in the chapel and in the Cathedral of St. Sophia.
29. He celebrated Holy Liturgy in the chapel of the Archdiocese. He visited the Church of Holy Cross, Hendon, and the Church of St. Catherine. In the evening he celebrated the Holy Service of Anastasis in the chapel and in the Cathedral of St. Sophia.
30. He celebrated the Holy Liturgy of Pascha in the Cathedral of St. Mary.
    Afterwards he celebrated the vespers of Love in the Cathedral of all Saints.

ΕΠΑΦΕΣ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ

ΜΑΪΟΣ

1. Τέλεσε τούς ἀρραβῶνες τοῦ Γιάγκου καί τῆς Annabelle Κολοκοτρώνη.
2. Προήδρευσε συνεδρίας τῶν Κληρικῶν τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς στόν 'Ιερό Ναό τοῦ 'Αγ. 'Ιωάννη τοῦ Βαπτιστῆ.
3. Τόν ἐπισκέφθηκε ὁ κ. Παλλήκαρος, ὁ π. Κύριλλος Leret, ὁ κ. Αὐγερινός, ὁ κ. Π. Δημοσθένους, ὁ Tarik Abu Sambra, ὁ κ. Τ. Πολυκάρπου, ὁ κ. Μαραθεύτης, ὁ κ. Σοφοκλείδης, ὁ κ. Τ. Παναγίδης.
4. Τόν ἐπισκέφθηκε ὁ "Αγιος Μιλητουπόλεως.
5. Τόν ἐπισκέφθηκε ὁ π. 'Ανδρέας Πίττας, ὁ "Αγιος Ζηνουπόλεως. Τό βράδυ τέλεσε ἑσπερινό στό Παρεκκλήσιο τοῦ 'Αγ. Βασιλείου.
   Τό βράδυ ἀφίχθηκε στό Λονδίνο ὁ Μακαριώτατος 'Αρχιεπίσκοπος τῆς Κύπρου κ. Χρυσόστομος τόν ὁποῖο ὑπεδέχθη στό ἀεροδρόμιο ὁ Σεβασμ. 'Αρχιεπίσκοπος κ. Γρηγόριος συνοδευόμενος ἀπό τό Θεοφιλ. 'Επίσκοπο Κυανέων κ. Χρυσόστομο, τόν "Υπατο 'Αρμοστή τῆς Κύπρου καί ἄλλους 'Ομογενεῖς.
6. Τό πρωΐ ὁ Σεβ. 'Αρχιεπίσκοπος κ. Γρηγόριος μαζί μέ τόν Μακαρ. 'Αρχιεπίσκοπο τῆς Κύπρου κ. Χρυσόστομο ἐπισκέφθηκαν τό 'Ελληνικό Σχολεῖο καί τήν Κοινότητα 'Αγ. Γεωργίου Kingston. Στή συνέχεια παρεκάθησαν σέ γεῦμα που παρέθεσε ὁ Πρόεδρος τῶν 'Ελληνορθοδόξων Κοινοτήτων κ. Ν. Χατζηπατέρας.
7. 'Ο Μακαριώτατος 'Αρχιεπίσκοπος κ. Χρυσόστομος λειτούργησε στόν Καθεδρικό Ναό τῆς 'Αγίας Σοφίας, παρουσία τοῦ Σεβ. 'Αρχιεπισκόπου κ. Γρηγορίου.
   Κατόπιν παρεκάθησαν σέ γεῦμα πού παρέθεσε ἡ 'Επιτροπή τοῦ Καθ. Ναοῦ τῆς 'Αγ. Σοφίας.
8. 'Ο Σεβ. 'Αρχιεπίσκοπος συνοδευόμενος ἀπό τόν Μακαρ. 'Αρχιεπίσκοπο Κύπρου ἐπισκέφθηκε τόν Καθεδρικό Ναό τῆς Κοίμησης τῆς Θεοτόκου κι 'Αποστόλου 'Ανδρέου Birmingham.
   Τό βράδυ ἡ Κυπριακή 'Εστία Birmingham παρέθεσε δεῖπνο πρός τιμή τοῦ Μακαρ. 'Αρχιεπισκόπου κ. Χρυσοστόμου ὅπου παρευρέθηκε πλῆθος κόσμου.
9. 'Ο Σεβ. 'Αρχιεπίσκοπος κ. Γρηγόριος καί ὁ Μακαρ. 'Αρχιεπίσκοπος τῆς Κύπρου παρεκάθησαν σέ "Press Conference" στό ξενοδοχεῖο Holiday Inn στό Birmingham. Κατόπιν ὁ Μακ. 'Αρχιεπ. ξεναγήθηκε ἀπό τούς ἐκεῖ 'Ομογενεῖς στήν πόλη Birmingham.
   'Ο Σεβ. 'Αρχιεπίσκοπος κ. Γρηγόριος ἐπέστρεψε στό Λονδίνο ὅπου τόν ἐπισκέφθηκε ὁ Δρ. Τερεζόπουλος. Κατόπιν παρεκάθησε σέ δεξίωση στό Sternberg Centre.
10. Τόν ἐπισκέφθηκαν ὁ κ. Σεβαστόπουλος, ὁ κ. Στ. Φυλακτίδης, ὁ κ. Κουντούρης, ὁ Dr. Bernhard Ohse.
    Τό βράδυ παρευρέθηκε σέ ἐκδήλωση στό Royal Festival Hall.
11. 'Ο Σεβ. 'Αρχιεπίκοπος κ. Γρηγόριος μαζί μέ τόν Μακαρ. 'Αρχιεπίσκοπο τῆς Κύπρου κ. Χρυσόστομο μετέβησαν στή Γλασκώβη ὅπου τούς ὑποδέχθηκε ὁ 'Εντιμολογιώτατος Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ Sir 'Αργυρός Στάκης μετά τῆς συζύγου του καί ἄλλων 'Ομογενῶν.
12. Τό βράδυ ὁ Σεβασμιώτατος ἐπέστρεψε στό Λονδίνο.
13. 'Επισκέφθηκαν τόν Σεβασμ. ὁ π. Μ. Νεονάκης συνοδευόμενος ἀπό 80 'Ομογενεῖς τῆς Γερμανίας. 'Ο Σεβασμ. τούς καλωσόρισε καί τούς εὐχήθηκε καλή διαμονή. 'Επίσης τόν ἐπισκέφθηκε ὁ κ. Δ. Διακόπουλος.
    Τό βράδυ ὁ Σεβ. παρέστη στήν κοινωνική ἐκδήλωση τοῦ Συνδέσμου 'Αποδήμων Μόρφου.
14. 'Ο Σεβασμ. συλλειτούργησε στόν Καθ. Ναό τῶν 'Αγ. Πάντων ἐπιστατούντων τῶν Θεοφ. 'Επισκόπων Κυανέων κ. Χρυσοστόμου καί Νύσσης κ. 'Ελευθερίου. Τή Θεία Λειτουργία ἐτέλεσε ὁ Μακ. 'Αρχιεπ. Κύπρου κ. Χρυσόστομος.
    Κατόπιν ἡ Κοινότητα προσέφερε γεῦμα σ' ὅλους τούς παρευρισκομένους στό Imperial Hotel. Τό βράδυ ὁ Σεβασμ. μετέβη στό Royal Festival Hall. Στή συνέχεια τόν δεξιώθηκαν οἱ 'Οργανωτές τῆς βραδυᾶς κ. Στ. 'Ιωάννου καί κ. Α. Χριστοδούλου.
15. 'Ο Σεβ. μαζί μέ τόν Μακ. 'Αρχιεπίσκοπο τῆς Κύπρου ἐπισκέφθηκαν τόν 'Επίσκοπο τοῦ Λονδίνου Dr. Graham Leonard. Κατόπιν μετέβησαν στήν 'Ιερά Σταυροπηγιακή Μονή Τιμίου Προδρόμου Essex. Μετά τή Δοξολογία ἡ Μονή παρέθεσε γεῦμα πρός τιμή τῶν δύο 'Αρχιεπισκόπων. Κατόπιν ὁ Σεβ. κι ὁ Μακαρ. 'Αρχ. Κύπρου ἐπισκέφθηκαν τόν Καθεδρικό Ναό τῆς Παναγίας Wood Green καθώς καί τόν 'Ιερό Ναό τοῦ 'Αγίου 'Ιωάννη τοῦ Βαπτιστῆ Harringay. Τό βράδυ ἡ 'Εθνική 'Ομοσπονδία Λονδίνου ὀργάνωσε δεξίωση πρός τιμή τοῦ Μακ. 'Αρχιεπισκόπου Κύπρου κ. Χρυσοστόμου στή μεγάλη αἴθουσα τῆς 'Εκκλησίας τοῦ 'Αγ. 'Ιωάννη τοῦ Βαπτιστοῦ.
16. 'Ο Σεβ. κι ὁ Μακαρ. 'Αρχιεπ. τῆς Κύπρου ἐπισκέφθηκαν τόν 'Αρχιεπίσκοπο Luigi Barbarito (Apostolic Pro-Nuncio). Τό βράδυ ὁ Σεβ. παρέθεσε δεῖπνο πρός τιμή τοῦ Μακαρ. 'Αρχιεπισκόπου Κύπρου στό Μέγαρο τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς, ὅπου παρεκάθησε ὁ Θεοφιλέστατος 'Επίσκοπος Μιλητουπόλεως κ. Τιμόθεος.
17. 'Ο Σεβασμιώτατος μαζί μέ τόν Μακ. 'Αρχιεπίσκοπο τῆς Κύπρου παρεκάθησαν σέ γεῦμα στό Lambeth Palace προσκαλεσμένοι τοῦ 'Αγγλικανοῦ 'Αρχιεπισκόπου Dr. Runcie. Τό ἀπόγευμα ὁ Σεβ. κι ὁ Μακαρ. 'Αρχιεπίσκοπος τῆς Κύπρου παρευρέθηκαν στό St. James Palace. 'Αργότερα παρεκάθησαν σέ δεῖπνο τοῦ Συνδέσμου 'Ελληνορθοδόξων Κοινοτήτων.
18. Τόν ἐπισκέφθηκε ὁ Δρ. Κ. Σκουτέρης. Κατόπιν ὁ Σεβ. μαζί μέ τόν Μ. 'Αρχ. Κύπρου παρεκάθησαν σέ γεῦμα στή Βουλή τῶν Κοινοτήτων πού ἔγινε πρός τιμή τοῦ Μακαρ. 'Αρχιεπισκόπου τῆς Κύπρου κ. Χρυσοστόμου, στό ὁποῖο παρεκάθησαν 8 Βουλευτές. Τό ἀπόγευμα ἐπισκέφθηκαν ἐργοστάσια καί διάφορα καταστήματα 'Ελληνοκυπρίων 'Ομογενῶν στήν περιοχή Harringay. Τό βράδυ πραγματοποιήθηκε δεξίωση πρός τιμή τοῦ Μ. 'Αρχιεπ. στό Μέγαρο τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς. 'Ακολούθως ὁ Σεβ. Παρέστη σ' ἐκδήλωση τῶν Λιβανέζων 'Ορθοδόξων στόν Καθ. Ναό τῆς 'Αγ. Σοφίας. Κατόπιν παρευρέθηκε σέ δεῖπνο πού παρέθεσε πρός τιμή του Μ. 'Αρχ. ὁ Δρ. Χαπίπης.
19. 'Ο Σεβ. μαζί μέ τόν Μακαρ. 'Αρχιεπίσκοπο Κύπρου ἐπισκέφθηκαν τόν Cardinal Basil George Hume, 'Αρχιεπίσκοπο τοῦ Westminster. Τό βράδυ παρευρέθηκαν σέ Δεξίωση πού διοργάνωσε ἡ 'Ελληνική Κυπριακή 'Αδελφότητα Λονδίνου.
20. 'Ο Σεβ. παρευρέθηκε σέ Λειτουργία στόν 'Αγγλικανικό Ναό St. Dunstan in the West. Τό ἀπόγευμα παρέστη σέ μουσική ἐκδήλωση στό Queen Elizabeth Hall.
21. Τέλεσε τή Θ. Λειτουργία στόν 'Ιερό Ναό Κοιμ. Παναγίας Wood Green. Τέλεσε τόν γάμο τῆς "Αννας καί Κώστα Κουννᾶ στόν Καθεδρικό Ναό τῆς 'Αγ. Σοφίας. Κατόπιν ὁ Πρόεδρος τοῦ Καθ. Ναοῦ τοῦ 'Αγ. Νικολάου κ. Μελωδίας παρέθεσε δεῖπνο πρός τιμή τῶν δυό 'Αρχιεπισκόπων.
22. Παρεκάθησε σέ δεξίωση τῆς "Committee of the Hellenic Community Benevolent Fund". Κατόπιν παρέστη σέ ὁμιλία τοῦ Prof. Roderick Beaton στό Kings College Λονδίνου.
23. Τόν ἐπισκέφθηκε ἡ δ. Θεοδοσιάδου, ὁ π. Χρῆστος Φιφλῆς.
    Τό βράδυ παρεκάθησε σέ δεῖπνο πού παρέθεσε πρός τιμή του τό ζεῦγος 'Ι. 'Αντωνίου.
24. Τόν ἐπισκέφθηκε ὁ κ. Κ. Καββάδας, ὁ κ. Σ. 'Ιωαννίδης.
25. Τόν ἐπισκέφθηκε ὁ "Αγιος Πατάρων, ὁ "Αγιος Νύσσης, ὁ "Αγιος Κιτίου. Κατόπιν ἀνεχώρησε γιά τήν Κύπρο ὅπου τέλεσε τήν κηδεία τοῦ ἀδελφοῦ του Χριστοφόρου. 'Επέστρεψε στό Λονδῖνο τό Σάββατο 27 Μαΐου.
28. Τέλεσε τή Θ. Λειτουργία στόν Καθεδρικό Ναό τοῦ 'Αγ. Παντελεήμονος Harrow. Τό ἀπόγευμα τέλεσε τούς γάμους τοῦ Πανίκου καί τῆς Χαρούλας Πορτοῦ στόν Καθεδρικό Ναό τῆς 'Αγ. Σοφίας.
29. Τόν ἐπισκέφθηκαν ὁ π. Γ. Δράγας, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Τυρολόης κ. Παντελεήμων, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κιτίου κ. Χρυσόστομος. Τό βράδυ παρέστη σέ ἐκδήλωση τῆς ΕΚΕΚΑ.
30. Τόν ἐπισκέφθηκε ὁ κ. Γ. Μυλωνᾶς, ἡ δίς Μ. Χρυσομάλλη.
31. Μετέβη στήν Κοινότητα 'Αγ. Σπυρίδωνος Great Yarmouth.

HIS EMINENCE DIARY FOR THE MONTH OF

MAY 1989

1. He blessed the engagement of Yiangos and Anabelle Kolokotronis.
2. He chaired a meeting of the Clergy in the Church of St. John the Baptist.
3. He was visited by Mr. Tarik Abu Sambra, Mr. Sophoklides, Fr. Cyril Leret, Mr. T. Panagides (the High Commissioner of Cyprus).
4. He was visited by the Bishop of Miletoupolis Timotheos.
5. He was visited by the Bishop of Zenoupolis Aristarchos. In the evening he celebrated vespers in the chapel of St. Basil. Arrival of His Beatitude the Archbishop of Cyprus Chrysostomos.
6. His Eminence accompanied His Beatitude on a visit to the school and the community of St. George, Kingston. Afterwards they sat at a luncheon given by the President of the Greek Orthodox Communities, Mr. N. Hadjipateras.
7. The two Archbishops celebrated Holy Liturgy in the Cathedral of St. Sophia. In the evening a Dinner in honour of his Beatitude was organized by the Community of St. Sophia, Bayswater.
8. They visited the Cathedral of St. Mary's and St. Andrews, Birmingham. In the evening a Dinner in honour of his Beatitude was organized by the Kypriaki Estia of Birmingham.
9. They attended a press conference at the Holiday Inn Hotel, Birmingham. In the afternoon His Eminence returned to London and was visited by Dr. Terezopoulos. Then he attended a reception at the Sternberg Centre.
10. He was visited by Mr. Sevastopoulos, Mr. St. Phylaktides, Mr. Kountouris, Dr. Bernhard Ohse. In the evening he attended a function at the Royal Festival Hall.
11. His Eminence accompanied His Beatitude the Archbishop of Cyprus to Glasgow where they were received by the President of the Community there, Sir Reo Stakis.
12. Returned to London.
13. He was visited by Fr. M. Neonakis, Mr. Diacopoulos. In the evening he attended a function, organized by the Association of Morfou.
14. His Eminence and His Beatitude co-celebrated with other Hierarchs the Holy Liturgy in the Cathedral of All Saints. Afterwards they sat at a luncheon given by the Community of All Saints. In the evening His Eminence attended a concert at the Royal Festival Hall.
15. They visited the Bishop of London, Dr. Graham Leonard. Then they visited the Monastery of St. John the Baptist in Essex.
    In the evening a Dinner was organized in honour of his Beatitude by the National Federation of Cyprus, Lonodn.
16. They visited the Apostolic Pro-Nuncio, Archbishop Luigi Barbarito. In the evening, His Eminence had dinner with His Beatitude the Archbishop of Cyprus at the Archdiocese.
17. They were guests of honour at a luncheon given by the Anglican Archbishop Dr. Runcie.
    In the afternoon they had a meeting with Her Majesty Queen Elizabeth II at St. James Palace. Afterwards they attended a reception organized by the Greek Orthodox Communities in Great Britain.
18. They were guests of honour at a luncheon in the House of Commons. His Eminence Archbishop held a reception in the Archdiocese in honour of His Beatitude the Archbishop of Cyprus Chrysostomos.
19. They visited Cardinal Basil Hume, Archbishop of Westminster. In the evening they attended a reception organized by the Cypriot Brotherhood of London.
20. He celebrated Holy Liturgy in the Anglican Church of St. Dunstan in the West. In the evening he attended a concert at the Queen Elizabeth Hall.
21. He celebrated Holy Liturgy at the Church of St. Mary, Wood Green. He celebrated the wedding of Anna and Costas Kounna.
22. He attended a reception organized by the Community of the "Hellenic Community Benevolent Fund". Afterwards he attended a lecture given by Prof. Roderick Beaton at King's College, London.
23. He was visited by Dr. Theodosiadou and Fr. Christos Fiflis. He attended dinner given in his honour by Mr. and Mrs. I. Antoniou.
24. He was visited by Mr. K. Kavvadas.
25. He was visited by Bishop Frangos of Patara and Bishop of Nyssa Eleftherios. Departure for Cyprus where he officiated at the funeral of his brother Christoforos. Returned to London May 27.
28. He celebrated Holy Liturgy in the Church of St. Panteleimon, Harrow.
29. He was visited by Fr. Dr. Dragas, by the Bishop of Tyroloes Panteleimon, by the Bishop Kitiou Chrysostomos. In the evening he attended a function organized by EKEKA. He had a meeting with members of the KES.
30. He was visited by Mr. G. Milonas and Miss M. Chrysomalli.
31. He has visited the Community of Great Yarmouth accompanied by his secretary Mr. C. Mettis and by Mr. S. Karayiannis.

ΕΠΑΦΕΣ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ

ΙΟΥΝΙΟΣ

1. Τόν ἐπισκέφθηκε τό Ἑλληνικό Σχολεῖο τοῦ Margate, ἡ κ. Χαραλαμπίδου, ὁ π. Κύριλλος. Τό μεσημέρι ὁ Σεβ. παρέθεσε γεῦμα πρός τιμή τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Τυρολόης κ. Παντελεήμονα. Τό βράδυ παρέστη σέ ἐκδήλωση τοῦ "Hellenic Cultural Centre of London".
2. Τόν ἐπισκέφθηκε ἡ κ. Κ. Ἀλεξάνδρου, ὁ κ. Νεοκλέους, ὁ κ. Λούρμπας καθώς καί Μέλη τῆς Φιλανδικῆς Χορωδίας.
3. Τόν ἐπισκέφθηκαν ὁ κ. καί ἡ κα Νικολάου, ὁ κ. Παπαδάμου, ὁ κ. Ζήκης, ὁ κ. Κακουλής. Τέλεσε τή βάπτιση στόν Καθεδρικό Ναό τῆς Ἁγ. Σοφίας τοῦ τέκνου τῆς οἰκογενείας Φ. Τούμπα. Τέλεσε Θ. Λειτουργία στόν Καθεδρικό Ναό τῆς Ἁγίας Σοφίας.
4. Τέλεσε τό γάμο τοῦ Κυριάκου καί τῆς Ἀνδρούλας Καλλή στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου. Κατόπιν τέλεσε τή βάπτιση τοῦ τέκνου τῆς οἰκογένειας Ἀνδρ. Τριταίου στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα.
5. Τόν ἐπισκέφθηκαν ὁ κ. Ἀλ. Κομνηνός, ὁ κ. Χρ. Οἰκονομίδης, ὁ π. Σωτήριος Τράμπας. Τό βράδυ παρέστη σέ δεῖπνο πού παρέθεσε ὁ Tarik Abu Sampra.
6. Τόν ἐπισκέφθηκε ὁ π. Σωφρόνιος Λαπαδόπουλος, ὁ Dr. Χατζηχαρίτου, ὁ κ. καί ἡ κα Σπ. Ἰωαννίδου. Τό βράδυ παρέστη σέ ἐκδήλωση στό Forum House.
7. Τόν ἐπισκέφθηκε ὁ κ. Ζήνωνος Σταυρινίδης, ὁ κ. Θ. Λαμπρόπουλος. Τό βράδυ χειροτόνησε ἱερέα τόν Ἰωσήφ Παλιούρα.
8. Τέλεσε τή Λειτουργία τῆς Ἀναλήψεως στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη τοῦ Βαπτιστοῦ. Παρέστη στά ἐγκαίνια τοῦ Language Research Centre. Τό ἀπόγευμα πραγματοποιήθηκε δεξίωση στό Μέγαρο τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἐκλεκτῶν ὁμογενῶν πού ζοῦν στή Μ. Βρετανία ἐκ μέρους τῶν Trustees τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.
9. Τόν ἐπισκέφθηκε ὁ κ. Κ. Παπαδόπουλος, ὁ Μητροπολίτης Συμεών Spassov Iliev. Τό βράδυ προήδρευσε συνεδρίας τῶν Trustees τῶν Ἁγ. Ἀναργύρων.
10. Τέλεσε Θ. Λειτουργία στόν Καθεδρικό Ναό τοῦ St. Albans. Τέλεσε γάμο τοῦ Νίκολα καί τῆς Sally Λυκιαρδοπούλου στόν Καθεδρικό Ναό τῆς Ἁγίας Σοφίας.
11. Τέλεσε Θ. Λειτουργία στόν Καθεδρικό Ναό τῆς Παναγίας Wood Green. Κατόπιν τέλεσε τό γάμο τοῦ Κώστα καί τῆς Χρυστάλας Γερολέμου. Καί τοῦ Γεωργίου καί τῆς Ἐλισάβετ, καθώς καί τή βάπτιση τοῦ τέκνου τῆς οἰκογενείας Μίκη καί Μυράντας Θωμᾶ στό Παρεκκλήσιο τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.
12. Παρέθεσε δεξίωση πρός τιμή Ἐκλεκτῶν Ὁμογενῶν τῆς Ὁμογένειας.
13. Τόν ἐπισκέφθηκε ἡ δνίς Κρούστη, ὁ κ. Βάσος Οἰκονομίδης, ὁ κ. Χρ. Γιαννῆ, ὁ κ. Ν. Ἰακωβίδης.
14. Μετάβαση στήν Κύπρο γιά ἰδιωτικούς λόγους.
23. Ἄφιξη τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου στό Λονδῖνο.
24. Παρέστη στήν ἐτήσια χοροεσπερίδα τοῦ Συνδέσμου ΚΟΠΑ. Καί σέ χοροεσπερίδα τῆς Κυπριακῆς Ἑστίας Λονδίνου.
25. Τέλεσε τή Θ. Λειτουργία στόν Καθεδρικό Ναό τῶν Ἁγίων Πάντων. Ἐπίσης τέλεσε τό γάμο τοῦ Θωμᾶ καί τῆς Δέσποινας Γιαννακοῦ στόν Καθεδρικό Ναό τῆς Ἁγίας Σοφίας.
26. Παρέστη στά ἐγκαίνια Λαϊκῆς Ἔκθεσης τῆς Ἐπιχείρησης Mark Anthony.
    Τό βράδυ παρέθεσε δεξίωση στό Μέγαρο τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς πρός τιμή τοῦ Κλήρου καί τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Κοινοτήτων.
27. Εὐλόγησε τό γάμο τοῦ Marcus Barccani-Dunston καί τῆς Anna-Marie Karsant στόν Ἀγγλικανικό Ναό St. Margaret's Westminster.
    Τό ἀπόγευμα παρέστη καί μίλησε στό Φροντιστήριο τῶν Δασκάλων (Wood Green).
    Τόν ἐπισκέφθηκε ὁ Πανοσ. Ἀρχιμ. Διονύσιος (Ἰσραήλ).
28. Τέλεσε τό μνημόσυνο τοῦ Γιάννη Καρᾶ στόν Καθεδρικό Ναό τῆς Ἁγίας Σοφίας.
29. Τέλεσε τή Θ. Λειτουργία στόν Ἱερό Ναό Ἀπ. Πέτρου καί Παύλου, Bristol.
    Τό Βράδυ παρέθεσε δεξίωση στό Μέγαρο τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς στήν ὁποία παρευρέθηκαν ἐκλεκτοί Ὁμογενεῖς τῆς ἐδῶ Παροικίας.

HIS EMINENCE DIARY FOR THE MONTH OF

JUNE

1. He was visited by the Greek School of Margate, Mrs Charalambidou, F. Cyril. He gave lunch in honour of the Metropolitan Panteleimon of Tiroloes. In the evening he attended a Function of the "Hellenic Caltural Centre of London".
2. He was visited by Mrs K. Alexandrou, Mr. Neocleous, members of the Finnish Choir.
3. He was visited by Mr. and Mrs Nicolaou. He celebrated a christening at the Greek Cathedral of St. Sophia.
4. He celebrated the Divine Liturgy at the Cathedral of St. Sophia. He celebrated the wedding of Kyriacos and Androula Kallis at the Church of St. Nectarios and also a christening at the Church of St. Barnabas.
5. He was visited by Mr. Al. Komninos, F. Spyridon Trambas. In the evening he attended dinner given in his honour by Mr. Tarik Abu Sampra.
6. He was visited by F. S. Papadopoulos, Dr. Hadjiharitou, Mr. and Mrs S. Ioannides. In the evening he attended a function at Forum House.
7. He was visited by Mr. Z. Stavrinides, Mr. Th. Lambropoulos. In the afternoon he ordain Joseph Paliouras as a priest at the Cathedral of St. Mary's, Wood Green.
8. He celebrated the Liturgy of Resumption at the Church of St. John the Baptist.
   He attended the Inauguration of the Language Research Centre. In the afternoon he gave a reception in honour of friends, Supporters and Subscribers of the Archdiocese and its Trustees.
9. He was visited by Mr. K. Papadopoulos, Metropolitan Simeon Spassov Iliev. In the evening he presided over a meeting of the Trustees of the Community of St. Cosmas and St. Damian.
10. He officiated the Divine Liturgy at the Cathedral of St. Albans. He blessed the wedding of Mr. Nicholas Lykiardopoulos at the Cathedral of St. Sophia.
11. He celebrated the Holy Liturgy at the Cathedral of St. Mary Wood Green. Also, he officiated a wedding and a christening at the chapel of the Archdiocese.
12. His Eminence gave a reception in the Archdiocese.
13. He was visited by Miss Krousti, Mr. V. Iconomides, Mr. N. Jacovides.
14. Departure for Cyprus where he stayed for a week.
23. He returned in London.
24. His Eminence celebrated two christenings at St. Mary's, Wood Green. In the evening he attended a function by members of KOPA and a reception organized by the Kypriaki Estia of London.
25. He celebrated the Holy Liturgy at the Cathedral of All Saints. Then he blessed the wedding of Thomas and Despina Giannakou in the Cathedral of St. Sophia.
26. He visited the Mark Anthony Company. In the evening he gave a reception in the Archdiocese.
27. He prayed for the wedding of Anna-Marie Karsan and Marcus Barccani Dunstan at St. Margarets, Westminster.
28. He celebrated the burial Service of John Karas at the Cathedral of St. Sophia. He was visited by the Archimandrite Dionysios.
29. He visited the Community of Bristol. In the evening he gave a reception in the Archdiocese.

Printed by Venus Printers (London) Ltd. Telephone: 01-609 1881